

Giới thiệu Tuổi Trẻ Sục Sôi

Truyện Tuổi Trẻ Sục Sôi của mình - tác giả Hà Từ Anh là truyện hay mà mình lấy hình tượng của ba bạn trong nhóm TFBOYS.

Vì nhân vật trong truyện teen hay này không nổi tiếng sẵn nên mình đã thay đổi tên nhân vật cho hợp với tình tiết trong chuyện. Nhưng tính cách, thần thái vẫn là ba người đó, mình có thể sẽ đưa 1 số chi tiết thật của ngoài đời vào. Nếu có j không phải mong các bạn Tử Diệp Thảo thứ lỗi cho.

Nhân vật- Linh: tên thật là Phương. Linh là một cô gái có nụ cười duyên, tốt bụng, dù là vua của những vụ đánh nhau nhưng cô luôn làm việc tốt

Tuấn Thần: tiểu Tuấn là anh lớn, có nụ cười ấm áp rất nhiều cô gái rụng tim khi anh cười, học lớp 12 trên thành phố. Ở trọ nhà Thiên Vương. Luôn nhận Linh là em gái là người đi dọn chiến trường cho 3 đứa còn lại.

Bạn thân từ nhỏ Thiên Vương và Vương Hàn- Vương Hàn: tiểu Vương là cậu em luôn khiến Tuấn Thần phải đau đầu tính tình vui vẻ hòa đồng. Học lớp 11a1 cũng chung số phận như Tuấn Thần đi học ở thành phố trọ nhà Thiên Vương. Luôn là đứa bày trò, luôn nhận Linh là bạn gái mình.

Bạn thân từ nhỏ Tuấn Thần và Thiên Vương- Thiên Vương: tiểu Thiên là người có tính cách cao lãnh thi thoảng lại lộ rõ bản chất nhoi của mk và là đứa con có hiếu luôn giúp đỡ mẹ. Cùng mẹ (cô Lâm) và bà của Linh lên thành phố mở quán ăn. Luôn là người đến bên Linh mỗi khi cô gặp chuyện.

Truyện kể về 4 bạn trẻ đam mê vũ đạo, nuôi dưỡng ước mơ trở thành người nổi tiếng đem niềm đam mê của mình tô điểm thêm tam tấu ánh nắng cho cuộc đời- Chúng ta cùng cố gắng để thực hiện ước mơ của mình được không- Sau này chỉ cần lên mạng tìm tên là có thể thấy 1 trong bốn chúng ta- Cố lên vì lời hứa đó.

Bạn đang đọc truyện *Tuổi Trẻ Sục Sôi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 1

' 1..2..3..4..5..' Tiếng nói của Phương vang lên khắp sân . Phương là 1 cô gái vui tính, có nụ cười duyên và rất đam mê nhảy , cô thường đến trại trẻ mồ côi dạy bọn trẻ nhảy' Thôi hôm nay chúng ta tập đến đây thôi chị còn phải đi làm nữa' Phương dặn dò bọn trẻ.' nhớ luyện tập thật chăm chỉ đấy'

' vâng' lũ trẻ đồng thanh nói.Phương rời khỏi trại trẻ đến thẳng quán cà phê mà cô làm việc nơi đó là nơi mà cô thích nhất . Đó là quán cà Phê của câu lạc bộ nhảy của cô thành lập , cô vẫn thường lui tới để tập nhảy và làm thêm. Tan ca làm trời đã về khuya, cô đội chiếc mũ le và đội chiếc mũ áo ra ngoài 1 cây đèn đi giữa trời đêm. vì về đến cửa nhà cô đã nghe thấy tiếng quát lớn của ba và mẹ.

' cô mua cút đi , tôi ko có người vợ nào như cô cả' ba quát

' anh mới biến đi anh dẫn gái về nhà lại còn lăm điều bịa đặt tôi à'

' cô bị tôi bắt gặp đi vs thằng khác lại còn già mồm à'

'bóp'.

' AAAA'

' anh dám đánh tôi'

Phương đã biết cái gia đình này tan nát từ lâu rồi chỉ là vì cô luôn muốn níu giữ thôi. Rất nhiều lần cô đi làm về là chứng kiến cảnh này rồi chỉ là cô ko vào nhà và chờ cho mọi chuyện lắng xuống rồi mới vào nhà

' đc vậy thì chúng ta li hôn' mẹ nói

' thì ra cô đã tính hết rồi đúng ko điều cô muốn là ly hôn vs tôi đúng ko' ba cãi lại

' tôi sẽ nuôi con' mẹ nói

' cô nghĩ cô có quyền đó sao, 1 người mẹ lẳng loài như vậy cô nghĩ cô có tư cách sao' bố nói

Lúc này Phương đã rất đau khổ và cô đơn rồi cô lấy hết cn đâm đạp cửa bước vào

' con sẽ ở 1 mk ko cần ai lo cho con hết' nói xong Phương tiến thẳng lên phòng nằm ngửa mặt nhìn trần nhà, rút điện thoại ra gọi cho di Nguyên đang ở bên Trung Quốc làm ăn

' đi j chuẩn bị cho con xong chưa con muốn đi ngay và luôn' Phương nói rồi bật khóc

' con sao vậy sao lại khóc' dì lo lắng

' con ko sao , dì ơi con muốn đổi tên'

'sao lại đổi tên vậy'

' con ko muốn ai nhận ra con cả , con chỉ muốn sống 1 cuộc sống thật bình thường thôi '

' đc dì sẽ giúp con. Ngoan đừng khóc nữa'. Phương cúp máy lấy vali ra xếp toàn bộ đồ vào trong vali . sáng hôm sau Phương xách vali ra khỏi nhà rất sớm khi bố mẹ phát hiện ra thì chỉ còn có lá thư mà thôi.

* Thư

Ba mẹ

con biết con là một đứa con gái ko tốt ko làm tròn chữ hiếu vs ba mẹ , nhưng đến bây giờ con mới nhận ra rằng con chỉ là 1 vật cản giữa bố và mẹ. Hai người ở lại bên nhau là vì con nhưng con ko muốn con xin lỗi vì đã bỏ đi nhưng đó là điều duy nhất để giải thoát cho cả ba người .

con gái*

Phương đến quán cà phê mà mình làm việc

' hôm nay đâu có cà phê của em đâu' anh Quân chủ quán nói

' cho em 1 cốc capuchino nhé'

'hôm nay cô sang vậy sao mọi hôm có đánh chết cô cũng ko lười tiền ra mà'

' cứ cho em đi , rồi ra đây ngồi với em' . Anh Quân đi pha cho cô ấy 1 tách cà phê rồi ngồi nghe cô ấy nói

' em sẽ rời xa nơi này anh là người đầu tiên đưa em tới đây và là người cuối cùng em gặp trước khi em rời khỏi nơi này'. ' cà phê anh pha rất ngon cảm ơn anh'Phương roi nước mắt. Đây là lần đầu tiên Quân thấy Phương khóc

' em bị sao vậy định đi đâu à . Thôi nín đi đừng khóc nữa ' anh rút khăn giấy rồi đưa cho cô

' em ko sao em sẽ nghỉ việc xin anh đừng nói vs ai rằng em đã tới đây. em có việc muốn nhờ anh' cô cầm túi quà đưa cho anh' anh có thể đem cái này đến trại trẻ mồ côi giúp em đc ko em ko thể đến vì ko có can đảm' cô nói

' vậy em định đi đâu ' anh hỏi

'em định đi đến một nơi thật xa mà ko có ai biết em là ai cả. cảm ơn anh về tách cà phê. em gửi tiền' Phương đứng dậy

' nếu đã là lần gặp mặt cuối cùng vậy thì anh sẽ mời em'

' cảm ơn anh . Anh nhớ giúp em nhé. Em phải đi rồi'

' còn có thể gặp lại đc ko' anh hỏi cô

'có thể' cô biết anh hỏi để xem cô có ý định làm j nhưng cô sẽ ngu ngốc đến mức làm điều như anh nghĩ đâu.

Bạn đang đọc truyện *Tuổi Trẻ Sục Sôi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 2

Phương bước xuống sân bay thành phố B của Trung Quốc, bắt taxi về nhà cô. Vẫn bộ đồ đen ấy ,vẫn cái mũ le ấy cô có đeo thêm 1 chiếc kính màu đen, tay kéo 2 chiếc vali , trên lưng đeo 1 chiếc balo, địa chỉ thì đã đc ghi trong giấy vậy mà đến cửa nhà thì ko có ai , cửa thì khóa . Cô gửi vali của mk sang nhà bên cạnh rồi chạy đi chơi lượn lờ xung quanh . Cách nhà đi có 1 công viên lữ trẻ con đang chơi ở đó còn có thêm 1 vài người già đang tập dưỡng sinh, có 1 đám đông đang hò hòa cổ vũ' cổ lên' 'cổ lên'cổ lên'

Phuong tiến lại gần đám đông thì phát hiện ra đó là 1 cuộc thi nhảy . 4 người 2 nữ 2 nam đấu vs 3 nam. Đội có ba người cử ra 1 người đầu tiên, từng bước nhảy của cậu ta luôn mềm mại , mạnh mẽ thể hiện sự cao lãnh lạnh lùng của cậu ta. Người thứ 2 là 1 người có khuôn mặt đẹp trai điệu nhảy nói lên tất cả thần thái của cậu người. Người thứ ba có vẻ như là 1 người nhí nhảnh hay đùa giỡn bởi qua cách cậu ta nhảy cũng khiến cho nhiều bạn gái ở đó phải chết mê chết mệt.Đội bên kia đáp trả bằng một cô gái có gương mặt xinh đẹp khi lạnh lùng và có thể đáng yêu hơn khi cô ấy cười tươi nhưng động tác của cô ấy khá mạnh mẽ theo kiểu của con gái (đừng điều tra làm j nhé bởi vì k tự nghĩ hết đấy) sexy , cô ấy nhảy tập chung vào vòng 1 và 3 mà quên mất vòng 2 khiến cho người cô ấy người cô ấy hơi cứng. Cho ra con gái nhảy theo kiểu sexy như vậy thì đội 3 người con trai kia làm sao mà đáp trả lại 1 cách hoàn chỉnh đc.Thấy vậy Phuong ra tay giúp đỡ , cô chia bàn tay ra lượn qua giữa 2 đội nhưng mặt quay về phía của đội ba người

‘ nhảy 1 điệu đề lại kí ức đề lại ấn tượng tốt, dân nhảy nhót chắc các cậu cũng biết chỉ cần đập tay là đã trở thành đồng đội’ Phuong nói .

Nhưng nhìn ánh mắt của 3 người con trai này thật khiến cô thất vọng ko còn j để nói . Mãi đến khi lửa giận trong người Phuong sắp phun ra ngoài thì 1 bàn tay của cậu nhảy thứ ba đập vào tay cô

‘ Cố lên’ cậu thứ ba

Phuong quay người ra phía trước hai cô gái đang chưa hiểu chuyện j mà nhảy . từng động tác đều bị Phuong bắt lại 1 cách mạnh mẽ, từng bước chân, từng động tác tay và đặc biệt là động tác ở phần eo đc cô chú trọng. Đánh bật đội bên kia cho đến cuối cùng.

‘ đc lắm hôm nay tụi bay ăn may thôi chứ đừng tưởng lúc nào cũng có người đến cứu’ 1 cậu con trai ở bên đôi 4 người nói

‘em gái , em nhảy rất đẹp đấy có muốn đi cùng tụi này ko’

‘ xin lỗi tôi thích chơi vs những người kiêu ngạo như mấy người’ Chỉ 1 câu của Phuong thôi mà khiến cho bọn họ tức ko chịu nổi

‘NÀY’ ‘bạn tên j vậy có thể cho tụi này làm quen ko’ Phuong bước đi thì bị cậu nhảy thứ ba gọi lại nhưng cô vẫn tiếp

‘ nếu có duyên thì sẽ gặp lại’ Phuong vẫy tay đi.

Ngồi đợi tầm 15’ sau di đã về

‘di Nguyên’

‘Phuong cháu sang lâu chưa’

‘cháu sang đc tầm 1 tiếng rồi’

‘vậy hả ănj chưa’

‘cháu ăn trên máy bay rồi’

‘ thôi vào nhà đi di nấu đồ ăn cho’ di đẩy Phuong vào nhà . Đây là 1 căn nhà khá rộng có thể là từ hai căn nhà ghép lại. Vì đây là quán ăn nên tầng 1 và nửa tầng hai là bàn ăn đứng ở dưới có thể nhìn thấy tầng hai. Một nửa còn lại của tầng hai là phòng sinh hoạt chung của m.n được ngăn cách bằng 1 bức tường . Mở cửa đi vào sẽ thấy hai bên là buồng ngủ , 6 buồng và có 2 phòng tắm ở cuối hành lang. Ở giữa sát cửa là nơi đủ lớn để đặt 1 bộ bàn ghế và 1 chiếc tivi

‘ Phuong đây là phòng của cháu ,cạnh phòng cháu là phòng của di và em Dương , kia là phòng của cô Lâm , đối diện phòng cháu là phòng của con cô Lâm và bạn của cậu ấy còn hai phòng kia là phòng trọ đã có người ở đừng đi lung tung biết chưa’

‘ dạ cháu biết rồi’

‘ thôi cất đồ đi’ Phuong xếp đồ 1 hồi rồi đi xuống tầng 1 ôm lấy di nói

‘di sao đi lại tốt vs con vậy chứ đã mua đủ sách vở cho con rồi’

‘di đã mua từ lâu rồi từ khi con nói là con muốn sang đây , thế việc học tiếng thế nào có tốt ko’

‘ di yên tâm con đã nói lưu loát rồi’

‘ mai là thứ 2 chuẩn bị đi học nhé’

‘ hả đã đi học rồi’

‘ đương nhiên rồi đi có quen 1 số thầy cô trong trường nên việc nhờ cậy cũng ko khó’

‘vậy tên con là j ạ.’

‘ vẫn là Phuong nhưng j nói nếu như gọi là Phuong thì nó sẽ ko nghe mà phải gọi là Linh thì nó ms trả lời nên thầy cô cũng chấp nhận để tên khác của con

là Hoàng Thùy Linh'

' thật sao vậy bây giờ con sẽ là Linh , Linh xinh đi ko đc gọi con là Phương nữa '

' thôi đc rồi bây giờ đi theo đi đi đón em về'

' vâng' Di gửi Tiểu Mỹ ở 1 trường mầm non ở gần nhà để đi lại cho tiện'

'Chị Phương' Tiểu Mỹ hét to * Tiểu Mỹ là 1 đứa trẻ ngoan rất dễ thương*

' lại đây nào ' Phương vẫy tay gọi Tiểu Mỹ lại gần mình

' Tiểu Mỹ từ giờ ko đc gọi chị là chị Phương nữa mà phải gọi là chị Linh nghe chưa' đi dặn Tiểu Mỹ

' sao vậy ạ' Con bé bày cái vẻ mặt dễ thương ra hỏi

' ko sao chỉ là tên tiếng trung thôi mà.'

' dạ vâng chị Linh , chị Linh xinh .'

' ừ ngoan Tiểu Mỹ nhà mk ngoan quá'

Bạn đang đọc truyện *Tuổi Trẻ Sục Sôi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 3: Tình Cờ-2

' đây là ai vậy Nguyên' đây là Linh cháu gái mình' dì giới thiệu ' Linh đây là cô Lâm'

' cháu chào cô cháu mới sang nên ko biết j nhiều mong cô thông cảm' Linh lễ phép cúi đầu nói(từ chương này về sau Phương sẽ đc gọi là Linh)

' vậy hả Cháu xinh quá, ' cô Lâm khen

' cô quá khen' Linh xấu hổ

' Mẹ tụi con về rồi ạ ' Tiếng của 1 người con trai Linh quay lại thì thấy ba cậu con trai vừa nãy mk vừa giúp chiến thắng

'ơ.ơ.. cậu là người vừa nãy giúp bọn tôi mà , vẫn cái áo đấy , vẫn cái mũ đấy chỉ tiếc là thiếu cái kính. À ko mk có đợi tý ... chính là cậu ấy mà' Cậu con trai nhảy thứ ba nói nhưng nhìn ánh mắt của ba người còn lại có vẻ ko tin nên đã rút chiếc kính từ trong balo ra rồi đeo vào mắt Linh chính trang sao cho giống vs lúc vừa nãy

' đó cậu thấy ko chính là cậu ấy .' . 'Cảm ơn cậu đã giúp tụi nà. Mà sao cậu lại ở đây vậy.'

' mình... là cháu của..... cô Lâm' Linh còn chưa hiểu j

' vậy tốt quá tụi này cũng ở nhà đấy làm quen nha mình là Vương Hàn cứ gọi mình là tiểu Vương hay Hàn Hàn j đó cũng đc' Vương Hàn chìa tay ra ngỏ ý muốn bắt tay

' Chào ..Mk ..là .. Linh ' Linh cũng đáp lại bằng 1 cái bắt tay

' đây đây là Tuấn Thần người có nụ cười ấm áp khiến bao nhiêu cô gái phải rung động' Vương Hàn chỉ tay về phía Tuấn Thần

' Xin chào mình là Tuấn Thần 18 tuổi' Tuấn Thần bắt tay với Linh rồi nở 1 nụ cười vs Linh. Nụ cười của cậu ta thật làm rung động trái tim của con gái mà hình như khi cậu ta cười trái tim Linh đã nhảy nhanh hơn 1 nhịp.

'vậy em phải gọi là anh rồi' Linh nói

' đây là Thiên Vương soái ca của bao cô gái muốn cũng ko lại gần đc cậu ấy rất lạnh lùng rất ít khi cười nhưng 1 khi cười là cả thế giới bỗng nhiên...' Vương Hàn

' Vô vị nhạt nhẽo' Thiên Vương nói vs vẻ mặt lạnh lùng rồi bỏ đi

' ê..ê câu..cậu.. sao cậu có thể bơ tôi như thế chứ' Vương Hàn gọi và chỉ tay về phía Thiên Vương nhưng cậu ta ko nghe và cũng ko quay lại.

' cậu ấy ko thích mk thì phải 'Linh nói

' ko sao lâu dần thì sẽ hiểu đc nhau thôi mà' Vương Hàn an ủi rồi kéo Linh vào nhà.

' Máy đĩa rửa tay đi để còn ăn cơm' Cô Lâm nói

' Linh mai cháu đi học đc chưa' Cô Lâm hỏi

' dạ mai cháu sẽ đi ạ'

' vậy hả học cùng trường với bọn trẻ nhà cô đấy ko biết có học cùng lớp ko '

' mai cháu mới đi nhận lớp ạ'

' ừ vậy thì để bọn trẻ nhà cô lai đi '

'dạ cháu sẽ ko làm phiền đến họ đâu ạ' Linh đảo mắt nhìn 1 lượt

' ko sao họ ko lai cậu thì mk sẽ lại câu yên tâm' Vương Hàn nói

' cảm ơn cậu '

Ăn cơm xong Linh lên phòng đọc qua 1 chút sách vở nhưng vừa mở ra đã ko hiểu j cả đọc đc 3 dòng liền ngáp và chìm vào giấc ngủ lúc nào ko hay. Sáng hôm sau , cô mặc bộ đồng phục cả trường vào , nó rất hợp vs cô nhưng mà cô chưa từng mặc váy đi học bao giờ cả vì nó rất khó vận động và trường cũ yêu cầu mặc áo dài cô đã thấy vướng lắm rồi. Chiếc áo sơ mi trắng buông thõng dài ngang giữa chân váy đen trên cổ có thắt 1 chiếc nơ đen. Bước ra khỏi phòng , cô gặp luôn ba anh chàng mặc sơ mi trắng , có thắt cà vạt. vốn có tính mê giai và đặc biệt là giai mặc sơ mi trắng , khi nhìn thấy 3 người họ cô đã đỡ người vài giây. Vương Hàn tay ôm quả bóng rổ, Tuấn Thần trên vai có đeo tai nghe, Thiên Vương thì tay cầm 1 cuốn sách.

Bạn đang đọc truyện *Tuổi Trẻ Sục Sôi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 4

3 người tiến vào sân trường ánh mắt của mọi người nhìn thẳng vào người Linh bằng những ánh mắt kì lạ và cô cảm nhận đc điều đó.' này Tiểu Vương sao mọi người cứ nhìn tớ vậy' Linh dật dật tay áo Vương Hàn hỏi

' à thực ra ở trường này bọn tớ là hotboy đấy' Vương Hàn làm động tác vuốt tóc

' hơi lố ' Tuấn Thần cười nói ' bọn anh ở trong trường cũng có tý tiếng tăm, nên có nhiều sự chú ý, em là cô gái đầu tiên ngồi chung xe vs tụi này nên m.n mới chú ý đến nhiều'

'vậy hả , bây giờ mọi cử chỉ hành động của em đều phải cẩn thận đúng ko , nếu ko sẽ bị m.n chú ý' Linh gãi đầu nói

' đúng rồi vì cậu là người con gái đầu tiên chen vào cuộc sống của tụi này và cũng là người con gái đầu tiên ngồi trên xe của Vương Hàn thiếu gia nên tớ sẽ phong cậu làm bạn gái của tớ từ giờ tớ sẽ bảo vệ cậu ko cho bất kì 1 ai làm hại cậu cả. Cậu hãy tin ở tớ' Vương Hàn vừa nói vừa làm hành động đáng yêu khiến cho Linh Và Tuấn Thần bật cười.'nào đi thôi ko muộn học bây giờ' rồi khoác vai Linh đi

'Hình như Thiên Vương thật sự ko thích tớ' Linh mặt buồn đầy lo lắng nói

' cậu mới đến nên ko biết Tuấn Thần và Thiên Vương rất ít khi cười ' Vương Hàn giải thích

' thật á tớ thấy anh Tuấn Thần cũng bình thường mà '

' ko đâu anh ấy rất ít khi cười . Nếu anh ấy ở bên cạnh những người bạn thân thì anh ấy sẽ luôn cười vui vẻ khi đối diện vs nhiều người khác thì anh ấy rất ít khi cười.'

' vậy hả . Ko lẽ anh ấy đã coi mk là bạn thân rồi sao' Linh nói giọng nói càng ngày càng nhỏ đến Vương Hàn đứng ngay bên cạnh cũng ko nghe thấy

' còn Thiên Vương thì thật sự rất khó trên đời này tớ có làm trò 10 lần thì cậu ấy chỉ cười nhếch mép có 1 lần thôi thật sự là rất khó . Nhưng mà cứ đối diện vs mẹ cậu ta thì cậu ta luôn tươi cười cứ như kiểu lúc ở cùng chúng tớ cậu ta là người khi ở cùng mẹ cậu ta lại là 1 người khác vậy . Thật sự rất khó

hiểu , nói thật chơi chung vs nhau đấy nhưng mà tớ vẫn ko thể nào hiểu nổi tính cách của cậu ta . Nhưng hiểu để làm j chứ tớ biết 1 điều rằng những trò tớ thích cậu ta đều thích'Vương Hàn

' Sao cậu biết '

' vì mỗi khi tớ làm cậu ta ko từ chối cũng ko bỏ đi mà ở đó xem cho tới cùng'. 'Nhưng cậu cũng đừng lo vì con người của cậu ta tốt lắm chưa thất hứa vs ai bao giờ đâu . Yên tâm cậu ta sẽ kl đối xử tàn nhẫn vs cậu đâu. Tớ đảm bảo đấy' Vương Hàn vỗ vai Linh an ủi.

Linh đi nhập lớp cùng thầy giáo chủ nhiệm ms. Thầy vào lớp trước chào hỏi và dặn dò học sinh.

' các em mỗi thời mỗi khác năm ngoái các em còn hơi nhỏ nhưng năm nay thì cũng đã lớn rồi đừng để thầy phải nhắc nhiều đặc biệt là mấy em nữ kia , đừnggg có suốt ngày bám theo mấy bạn nam kia nữa mấy em tập chung vào học đi ,các bạn ấy còn phải học ,phải luyện tập nữa , mấy bạn ấy sẽ chú ý đến các em khi các em đạt thành tích tốt, nhớ chưa học hành cho tốt vào' . ' bây giờ thầy sẽ giới thiệu bạn mới vs các em nhé, nào em lại đây ' thầy giáo vẫy tay gọi Linh vào . ' Em hãy giới thiệu về bản thân mk đi, nếu có khó khăn j về ngôn ngữ thì cứ nói vs thầy' Linh nghe thầy giáo nói xong liền gật đầu. Cô đảo mắt quanh lớp một vòng liền bắt gặp Vương Hàn và Thiên Vương cô vui mừng cười rồi giới thiệu về bản thân mk

' xin chào mk là Linh rất vui khi đc gặp và học chung lớp vs các bạn . '

M.n nhìn Linh bằng ánh kìa lạ, lũ con trai thì thấy Linh là 1 cô gái xinh đẹp vì cô có nụ cười duyên và có thể là do họ chưa thấy con gái Việt Nam bao giờ, còn con gái thì họ nhìn Linh bằng ánh mắt căm ghét tức giận vì có hai hotboy của lớp chú ý đến.

' Linh em ngồi bàn gần cuối kia đc ko cùng bạn của Thiên Vương và cạnh bàn của Vương Hàn nhé' thầy giáo nói rồi chỉ tay về phía đó khi Linh nhìn xuống thì Vương Hàn đang chỉ tay về chỗ ngồi trống bên cạnh Thiên Vương

' dạ đc ạ ' Linh tiến xuống chỗ chống đó Vương Hàn còn đứng lên lau ghế kéo ghế cho cô ngồi hành động của anh khiến cô xấu hổ và đám con gái trong lớp phải ghen tỵ.

Bạn đang đọc truyện *Tuổi Trẻ Sục Sôi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 5: 4.2

Giờ học kết thúc Linh đang thu dọn sách vở thì Vương Hàn tiến lại chống hai tay xuống bàn ' Bạn gái có thể đi ăn cùng bọn này chứ'

' ai mời'

' đương nhiên là tớ mời cậu rồi'

' thật ko đấy'

' sao cậu có thể ko tin bạn trai của cậu chứ'

' xin cậu nói như bình thường đi ko thì sẽ có nhiều nhười khóc vì cậu đấy'

' ai ai ai khóc vì tớ Thiên Vương sao cậu ấy ko để bụng đâu yên tâm' nói xong khoác vai Linh và bước ra khỏi lớp cùng Thiên Vương

' ê tiểu mỹ nữ hôm nay đi học có vui ko' Tuấn Thần từ xa đi tới khoác vai Linh kéo lại phía người mk

' anh đừng trêu em nữa em sắp bị người ta bắn hết rồi' Linh nói rồi đẩy Tuấn Thần ra nhưng anh lại kéo cô vào

'Ai ai ai có ý định bắn em gái của anh nói để anh còn liệu' .

' từ sáng tới giờ có rất nhiều ánh mắt hình viên đạn nhìn em'

' ko sao đâu coa nhiều đến mức nào thì anh cũng sẽ bảo vệ em'

' thôi xin mấy anh đấy đừng chê em nữa em xấu hổ chết mất'

' sao phải xấu hổ em là en gái của anh thì việc j phải xấu hổ chứ' Tuấn Thần vẫn ko buông tha cho Linh lại còn cố tình khoác chặt vai Linh.

Cả bữa ăn Linh nuốt ko chôi vì bị hai người kia chọc ghẹo. Bữa trưa kết thúc m.n lên lớp lần ra ngủ Vương Hàn đánh gục đầu xuống bàn ngủ còn Thiên

Vương thì vẫn đang đọc sách

' tiểu Thiên' Linh

' chuyện.' Thiên Vương trả lời lạnh lùng

' mk muốn hỏi cậu học nhảy lâu chưa'

' cậu ko cần biết'

' tại sao chứ '

' tôi ko muốn cậu chen vào cuộc sống của tôi'

' cậu... rốt cuộc tôi đã làm cái j khiến cậu ghét tôi như vậy chứ' Linh hét lên rồi đứng bật dậy đồ cả ghé ra sau.

' đơn giản thôi vừa gặp đã thấy phiền'

Lời nói của Thiên Vương như vừa cứa vào tim gan của Linh nghe xong câu đó cô liền bỏ chạy . Vương Hàn mắt nhắm mắt mở hỏi

' cậu làm cái j mà để mỹ nữ của tôi bỏ chạy vậy'

' ko có j cậu ngủ tiếp đi cô ấy muốn ở một mk' Thiên Vương nói. Thật ra Thiên Vương cũng ko có ý j cả chỉ muốn cô ấy ko gặp thêm rắc rối thôi .

Linh bỏ chạy vào trong nhà vệ sinh lấy lại tinh thần rồi mới đi ra đang rửa tay thì gặp 1 đám người đi đến

' mấy... người là ai vậy, định làm... j vậy hả'Linh sợ đến mức nói lắp bắp

'Học sinh mới ko trách tội xin tự giới thiệu tôi là Từ Quang'

' tôi là Tiểu Dương'

'Phuong' Phuong nói xong tự chỉ tay về phía mk ý muốn giới thiệu bản thân

' chúng tôi chỉ muốn cảnh cáo cô thôi' Từ Quan nói

' tôi làm cái j chứ'

' chúng tôi chỉ muốn cô tránh xa ba người đó ra thôi'

' tại sao chứ'

' chúng tôi ko muốn họ gặp phải khó khăn trong tương lai và đặc biệt là vì 1 cô gái như cô'

' mấy người chắc sẽ biết nhiều chuyện về ba người đó lắm đúng ko' Linh cảm thấy bầu ko khí này có vẻ sẽ dẫn đến ầu đả nên cô đành lái ý đi 1 hướng khác

' đúng vậy'

' vậy mấy người có biết Thiên Vương học nhảy từ khi nào ko'

' đương nhiên là biết rồi từ năm 10 tuổi'

' hả 10 tuổi ' Linh hét to

' cô bị sao vậy '

' ko thể như thế dc... sao có thể chứ ... sao lại sớm như thế chứ....' Linh cứ lăm bằm như thế cho đến khi ra khỏi nhà vệ sinh và cứ như thế cho đến khi cô đi đến đoạn cua thấy khuất rồi cô mới chạy thật nhanh để trốn đám lưu manh

Bạn đang đọc truyện *Tuổi Trẻ Sục Sôi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 6

'Linh cậu có muốn xem tụi này thi đấu bóng rổ ko' Vương Hàn khéo ghề tiến sát lại gần Linh. Mỗi cử động của ba người này đều có rất nhiều người để ý chỉ cần họ lên tiếng thì sẽ có hàng ngàn người chú ý đến 'Bóng rổ tớ ko biết tý j cả' Linh cố tình từ chối

'Ai cần cậu thi đấu đâu. Tụi này chỉ cần cậu đứng đó xem cổ vũ cho tụi này. Hết giờ thì đem nước đến thế thôi' . ' Cậu đi nhé nha ... Linh.. cậu đi nha...' Vương Hàn tỏ ra nũng nịu nói

'Thôi đc rồi cậu phiền chết đi đc' Linh đẩy Vương Hàn ra. Vừa hết giờ học Vương Hàn ôm quả bóng khoác vai Linh đi ra khỏi lớp. Ba người tập chung đông đủ thay quần áo bóng rổ màu trắng viền đỏ nói là trận đấu bóng nhưng trên sân có mỗi 6 người thôi.

'cổ lên , cổ lên' tiếng hô của rất nhiều bạn nữ đang đứng xung quanh

' Thiên Vương cổ lên '

' Tuấn Thần soái nhất'

' Vương Hàn cổ lên' Tiếng hô đều đều như đã đc học từ trước đó.

Trận đấu kết thúc ai nấy đều mệt mỏi phần thắng thuộc về đội của đám người Vương Hàn, đội kia vì tức quá nên đã đi luôn ko còn ở lại, còn ba người này thì vừa mệt vừa vui nên đã lăn ra sân tập nằm

'Linh..' Vương Hàn vẫy tay gọi Linh ở phía xa . Bỏ qua tất cả các chai nước của các bạn gái khác ba người này chỉ nhận nước và khăn của Linh đem đến

' cảm ơn em' Tuấn Thần

'Hôm nay mấy anh chơi tốt lắm' . ' nhất là mấy cái ném bóng vào rổ cảnh nhảy lên rồi bám vào cái rổ trên đấy ấy soái lắm. Em có chụp lại ảnh cơ nhìn này' Linh chia ảnh ra cho ba người xem quả thật rất đẹp.

' cảm ơn cậu nha ảnh cậu chụp đẹp lắm . Ko hổ danh là bạn gái của Vương Hàn thiếu gia' Vương Hàn nói xong còn có hành động đi khoác vai Linh đi kèm.Toàn bộ những người bạn gái đứng đó đều ko chịu nổi mà tức giận bỏ đi..

4 người ra về Linh vẫn ngồi sau lưng Vương Hàn đc cậu trở đi chơi .4 người 1 người 1 cây kẹo hồ lô ,dừng lại ở 1 nơi có nước có ánh nắng mặt trời lúc hoàng hôn(ở đâu thì mk ko biết nhé)

'nay cuối tuần này chúng ta có dự định j chưa nhì' Tuấn Thần nói

' ko có j cả ở nhà ngủ' Thiên Vương

' Trời ơi , lão bà Thiên Thiên của tôi ơi sao cậu có thể nghĩ như thế chứ ngày nghỉ thì phải đi chơi chứ' Tuấn Thần kêu than."tiểu Linh Lưng em định đi đâu chơi ko "

' ở .. thì ở Việt Nam em và bạn có muốn đi 1 số đi tích lịch sử , mấy nơi nổi tiếng, nên bây giờ em phải đi cho biết' Linh nói

' thôi nếu là mấy nơi đó thì em xin ở nhà em ko đi đâu mệt lắm thà ở nhà bụng bê còn hơn ở mấy nơi đó chỉ thêm mệt' Vương Hàn nghe xong chối đây đây

' Trời ơi sao tôi lại có hai đứa em như vậy chứ 1 đứa thì đòi ngủ còn 1 đứa thì sợ mệt. Anh nó chẳng mấy nữa là thi đại học rồi vậy mà có tý thời gian rảnh chúng nó cũng ko cho ' Tuấn Thần kêu than

' vậy cuối tuần em đi cùng anh nhè' Linh nói

' đc thôi vậy thì cuối tuần này chúng ta hẹn hò nhè đc không' Tuấn Thần nháy mắt rồi nói

Tại 1 quán kem nhỏ Có 3 Người đó là Từ Quân, Tiểu Đường, Phuong đang ngồi tám chuyện .

' cái con nhỏ Linh đấy tao ghét nó lắm rồi' Từ Quan đập thìa kem xuống bàn

' tao cũng thế mà liệu có cách j sử nó ko' Tiểu Dương

' tao đang đợi tin từ 1 thám tử tư' Từ Quan nói

'mày định điều tra con nhỏ đó'

'Ừ tao nghe phong phanh nó có liên quan đến 1 vụ giết người nhưng tao ko chắc phải để thằng thám tử đem thông tin chính xác về đây' Từ Quan

'mày nói cái j vụ án giết người á' Tiểu Dương vốn là đứa nhát gan đi theo Từ Quan vì lợi dụng

'liệu mk động vào nó có nguy hiểm ko' Phương hơi lo lắng

'yên tâm nó có 1mk nhưng chúng ta xuất hiện ở chỗ đông người thì nó sẽ k giám là j cả'

'đc vậy thì chúng ta cứ bình tĩnh đã rồi từ từ tính tiếp' Từ Quan

'nhưng mà nó làm quá thì sao'Tiểu Dương

'quá cái j mà quá chúng ta phải làm cho nó lộ cái bộ mặt gian xảo của nó ra" Từ Quan

'Nhưng nếu nó ko bật lại thì làm sao' Tiểu Dương

'thì lúc đó chúng ta sẽ sử dụng nó cho dù nó có là cao thủ nhưng đây là Trung Quốc ko phải Việt Nam mà nó muốn là j thì làm' Phương nắm chặt bàn tay

Bạn đang đọc truyện *Tuổi Trẻ Sục Sôi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 7

Hôm nay trường nghỉ chiều nên 4 người về thẳng nhà. Nếu ko có lần nghỉ này thì chắc 3 người này cũng sẽ chẳng bao giờ chứng kiến đc cảnh này. Cô Lâm đang ngồi rửa 3, 4 rổ bát liên, di Nguyên thì đang phải cong lưng dọn nhà. Thì ra sau khi khách ăn xong thì đây là hậu quả. Linh thấy vậy liền xắn tay áo rồi quăng cặp vào nhà.

'cô cô đây đi để tụi cháu làm cho' Linh ôm lấy cô Lâm nhắc dậy

'ơ.. Linh cháu để cô làm hết người bây giờ' cô Lâm cố vùng ra khỏi Linh

'cháu ko sợ bẩn mà cháu thấy đói thôi'

'vậy tthofcha vào nghỉ đi để cô làm cho'

'cháu để cô làm thì cháu chết đói mất, thôi cô đi vào đi để bọn cháu là cho'

'Mẹ mẹ để tụi con làm cho nhanh mẹ vào nấu ăn đi con đói lắm rồi' Thiên Vương lên tiếng

'Mấy đứa trẻ này... haizz thật làlớn hết rồi mà' cô Lâm đành phải đi vào nhà

Chỉ trong 15', 5 rổ bát đã xong com canh cũng đc dọn ra. Có làm việc thì ăn mới ngon câu nói đó ko bao giờ sai mà, com canh trong nhà tuy ko đc như những bữa trước nhưng m.n lại thấy ngon. Ăn xong Linh đánh 1 giấc ngủ đến chiều thức dậy đã 4 giờ chiều mò ra đc ngoài cửa chưa tỉnh ngủ thì bị Vương Hàn lôi ra công viên gần nhà chơi. 3 người con trai thì chơi bóng rổ còn Linh thì chạy nhảy xung quanh, thì thoảng lại dừng lại chụp ảnh công cô như 1 đứa con nít vậy.

Chơi thoải mái thoảng cái đã 6h 4 người ra về. Để về đc đến nhà thì phải đi qua ngã tư. Đúng lúc đó ko biết vô tình hay cố ý Linh thấy 1 tên đang thò tay vào túi xách của 1 cô gái, theo phản xạ thì cô dừ tay anh ta lại hét to

'anh làm cái j vậy'

'ơ.. đây là của tôi mà .. trộm' cô gái đó hét lên

'haizz.. đám nhóc này' tên trộm nói nhưng cũng đủ để Linh nghe thấy.

'hà mày nói cái j'. 'đám nhóc này hả'. coi như mày gặp phải vận đen' Linh nói xong liền bẻ tay anh ta ra sau rồi đập anh ta ngã lún ra đất. Anh ta rút con dao từ trong người ra chĩa về phía cô.

'Linh cẩn thận, anh ta có dao kìa' Vương Hàn hét lên mặt ba người tái sắc

'Ồ im đó ko thì sẽ bị thương đây' Linh vừa nói vừa cởi áo khoác ngoài rồi xoắn nó lại với nhau. rồi vẫy tay gọi tên trộm lại

‘Lại đây có giỏi thì nhào vô đây’ Linh nói vs giọng thách đấu

Tên trộm chạy lại đâm cô nhưng bị cô dùng áo đã xoắn quần vào cổ tay. Cô bẻ cổ tay hắn cho rơi con dao xuống. Rất nhanh cô vặn tay hắn ra sau rồi ghim hắn nằm im dưới đất

‘May cho mày là tao vẫn còn nương tay đấy’ Linh nói nhỏ vs thằng rộm ‘Lại đây giúp 1 tay đi cời dây giày của hắn ra đi rồi trói tay hắn lại.’ Linh gọi ban người kia lại

Xử lí xong tên trộm thì Linh mới phát hiện ra mk đã đc lên hình từ lúc nào vì xấu hổ nên cô đã núp sau lưng ba anh chàng .

‘Linh cậu học võ ở đâu vậy’ Vương Hàn hỏi

‘ Ở gần nhà’

‘ giỏi ghê ta’ ‘ hôm nào dạy mk nhé’ Vương Hàn vừa nói vừa lam động tác đấm ra phía trước.

‘ok’ ‘à mà đừng nói j vs dì nhé vì nếu cô mà biết thì dì sẽ tẩn chết em mất’ Linh nói

‘sao vậy’ Tuấn Thần hỏi

‘bởi vì dì cho em sang đây để cho em bớt đánh. ...’Linh nói nhưng chợt nhận ra cái sai của mk

‘ hà em nói j’

‘à ko có j chỉ là vì dì ko thích em học võ’ Linh cố lấy ra 1 lí do chính đáng

‘thôi đc rồi anh ko nói chúng ta ko nói thì ai biết cơ chứ.’ Tuấn Thần an ủi Linh

Đúng như lời Tuấn Thần nói 4 người về nhà như chưa có chuyện j xảy ra. Trời đã về khuya căn nhà chìm vào ko khí yên tĩnh , Linh cầm điện thoại và tai nghe lên đi lên sân thượng. Cắm tai nghe vào nghe rồi nhảy theo điệu nhạc, cô vốn yêu thích nhảy lâu rồi ko nhảy khiến chân tay cô hơi cứng. Cô vẫn nhảy nhưng cô ko hề biết đằng sau lưng đang có 1 bóng hình đang đứng nhìn mk.

‘cô gái này là ...Linh...sao cô ấy lại...ở chỗ này ...’ Thiên Vương đứng ở phía sau nhìn cô

‘Tại sao cô ấy ko giống những cô gái khác vậy. Là sao vậy rốt cuộc cô ấy có j thu hút chứ’ Thiên Vương đứng đờ người nhìn cô. Cô dừng lại nghĩ 1 chút rồi quay xuống lúc này Thiên Vương đã chạy đi nấp. Cô ko bước tiếp mà dừng lại ở đó

‘alo’ Giọng Linh cất lên.

‘Phuong sao bà ko nghe điện thoại của tôi chứ face cũng ko onl rồi cuộc bà đang làm cái j vậy’ Đó là Ngọc bạn của Linh ở Việt Nam

‘đừng gọi tao là Phuong nữa giờ tao là Linh ko phải Phuong.Phuong chết rồi’ Linh nói nghẹn lại

‘Phuong mày nói cái j vậy nghe lạ quá có chuyện j sao’ Ngọc nghe thấy tiếng Linh khóc

‘ tao đã bảo là ko đc gọi là Phuong nữa cơ mà’ Linh hét lên

‘ ừ thôi đc Linh ko phải Phuong. Mà mày học đc cái tính trẻ con đấy ở đâu vậy ai dạy cho mày đấy hả’ Ngọc

‘mày nghe kỹ lời tao nói đây. Mày thông báo cho tất cả các anh em là tao rời đội và tuyên bố đội của chúng ta tan đã tao ko muốn làm liên lụy đến chúng mày nữa.’ Linh nói trong tiếng khóc

‘Phuon.. à nhầm Linh mày nói j kỳ vậy sao lại tan đã chúng ta làm sao mà phai tan đã chứ’ Ngọc

‘ tao xin lỗi , chúng mày cũng phải có tương lai của chúng mày đừng sống như bây giờ ko tốt đâu. Từ khi tao sang đây tao đã quyết tâm sống làm 1 con người khác, sẽ ko làm đầu gấu nữa mà sẽ thử sống yếu đuối. Mày biết ko truocwkia tao huy hoàng như thế nào, tao đã từng bắt cả trường gi bằng chì , những trường khác có nhiều đứa rất sợ tao, đứa nào lờm tao đều bị tao đánh cho te tua, phòng kỉ luật tao luôn coi đó là nhà vì nói đó yên tĩnh hơn cả nhà tao, bọn xã hội đen nghe thấy tên tao cũng phải sợ đến cả thằng giết 7 mạng người cũng bị tao bắt lại rồi đồn cảnh sát. Nhưng bây giờ , tao phải chịu đựng những cái ánh mắt lờm nguýt , ghen ghét, tao đều phải cho qua, tao phải nghĩ cách bỏ trốn khi bị người khác chặn đường , tao phải chạy thật nhanh để trốn bọn họ. Tao đã giấu kín việc tao là ai, và là người như thế nào nhưng hôm nay tao đã bị phát hiện tao ợ m.n sẽ xa lánh tao tao sợ m.n sẽ bỏ tao tao lại phải cô đơn 1 mk,mày biết mà vì sao tao phải sang đây mà vì tao sợ cô đơn tao sợ m.n sẽ bỏ tao như ở bên Việt Nam ấy.’ Linh tâm sự vs Ngọc trong nước mắt.

‘Linh tao hiểu nhưng mày đừng chịu đựng quá tức nước tthipha vỡ bờ thôi, nếu ko chịu đc thì phản kháng lại đừng như vậy mà.’ Ngọc cũng lo cho Linh

‘Ngọc mày nhớ rõ lời tao dặn chưa nhớ nói vs tụi nó như thế thôi tao cúp máy đây’ Rồi Linh cứ vậy mà cúp máy. Cô ngồi bệt xuống đất dựa vào tường khóc ở bên kia qua bức tường là Thiên Vương dù là nói tiếng Việt nhưng anh có thể hiểu đc phần nào câu chuyện khi thấy cô khóc.

Bạn đang đọc truyện *Tuổi Trẻ Sục Sôi* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 8

Sáng sớm, quán đã rất đông khách mặc dù vào ngày chủ nhật nhưng vẫn rất đông học sinh nữ đến quán ăn. Dưới nhà chỉ có mỗi Vương Hàn và Thiên Vương đang chạy đôn chạy đáo bung bê đồ ăn cho khách. Tuấn Thần từ trên tầng hai đi xuống ăn mặc cực chất anh chơi nguyên cây đen trắng, lúc đi xuống còn vuốt tóc, mặt vui hơn hờ. mấy cô gái ngồi ăn thấy vậy liền hét lên, ‘anh Tuấn Thần hôm nay soái quá’

‘nhìn kia a... đẹp trai quá’

‘anh Tuấn Thần hôm nay anh định đi đâu hay sao mà ăn mặc đẹp quá vậy’

‘hôm nay anh phải đi hẹn hò rồi’ vừa nói xong đúng lúc ấy Vương Hàn đi qua bị anh khoác vai giữ lại

‘hôm nay anh đi hẹn hò hai anh em ở nhà giúp mẹ làm việc nhé’ Tuấn Thần.

‘Anh có thể cho tui em đi cùng đc ko’! cô gái nói

‘Mấy em có chân anh ko quản nhưng mà đừng có làm phiền anh là anh ko thích đâu’

‘Ai mà lại có số tốt như vậy chứ’. ‘Cô gái đó thật may mắn’

‘Linh, em xong chưa’ anh hướng mắt lên tầng hai gọi cô xuống. Thật ko ngờ người con hái may mắn đấy là Linh người mà bọn con gái ghét nhất.

‘em xong rồi’ Linh vội vàng chạy xuống vô tình trượt chân tí nữa thì ngã may mà có Thiên Vương đỡ.

‘ây zô.. ko hẹn mà gặp hả hai chúng ta cùng mặc đồ đôi này’ Tuấn j chỉ tay về phía Linh. Anh mặc quần jean rách đen áo phông trắng, somi kẻ khoác ngoài có đội thêm mũ le đen. Cô cũng phong cách đấy. ‘Linh cậu mới mua máy ảnh hả’

‘mk mua lâu rồi nhưng tại các cậu chưa thấy bao giờ thôi’

‘Chúng ta đi thôi’

‘Vâng’

‘Hai anh em cứ ở nhà nhé anh đi hẹn hò đây’

Tuấn Thần nắm tay Linh đi chơi bỏ mặc họ hai người kia ở nhà

‘bây giờ chúng ta đi đâu.’

‘ờ.. Vạn Lí Trường Thành’

‘ok’

Tiếp theo là đến Tử Cẩm Thành

‘Ông nội anh nói rằng nếu ai chạm hết đc những cái này thì sẽ gặp may mắn.’ Tuấn Thần chỉ vào cánh cổng thành

‘Hả hết cái này sao. Làm sao mà hết đc nhiều thế này cơ mà’

‘Thế ms nói ông trời ko cho ko chúng ta cái j, có làm thì ms có ăn nếu những người kia mà cũng muốn chạm hết vào những cái này thì cũng mất nửa ngày thay vì thế họ sẽ tự đi tìm kiếm may mắn cho mk’ ‘thôi ko nói bữa chụp ảnh cho em đi’ Linh đưa máy ảnh cho Tuấn Thần.

Rời khỏi đó hai người đi đến chùa Camà hay còn gọi là Ung Hòa Cung.

‘anh cầu j vậy’

‘nếu nói ra thì sẽ ko thành hiện thực đâu vậy nên anh sẽ ko nói’

'Ko nói thì thôi'

'anh đói rồi chúng ta về nhà thôi' nói xong anh nắm tay cô kéo đi

Về gần đến nhà thì trời đã tối

'Anh, sao em nghe nói nhà còn mấy người nữa cơ mà'

'Họ chưa đến. Bây giờ có lẽ họ đang ở nhà mk đấy'

'Tuấn Thần anh định thi vào trường nào vậy.'

'1 trường về âm nhạc của TQ sau đó bọn anh sẽ thi vào công ty.' . 'Còn em'

'Em hả.' . '1 đứa như em thì lấy đâu ra tương lai cơ chứ'

'Này cô bé em nói j vậy chứ. Em ko biết rằng con người dù là ai thì cũng phải có tương lai chứ đúng ko. Đừng nghĩ như vậy bình tĩnh lại và suy nghĩ cẩn thận em đừng khiến cho tương lai củ mk đen thui nữa hay làm cho nó thành màu hồng đi.'

'Anh thắc mắc ko biết vì sao em bị bọn con gái nó tẩy chay mà em ko phántẩy chay mà em ko phản kháng vậy'.

'Phản kháng thì có ích j chứ. Làm như vậy m.n sẽ rời xa em hơn thôi.'

'Thật ko ngờ mà con nhỏ Linh đẩy lại ở chung nhà vs 3 anh ấy' Từ Quan đập bàn đứng dậy

'Thôi đc nếu đã vậy tao sẽ cho mày biết tay. Chờ đấy tao sẽ cho mày ko ngày nào đc sống yên ổn.'

Bạn đang đọc truyện *Tuổi Trẻ Sục Sôi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 9

Di con về rồi ạ' tự ngoài cửa đã nghe thấy tiếng Linh. Linh chạy lại ôm đi

'Con bé này bỏ đi ra' 'đi chơi có vui ko' di hỏi

'Vui lắm ạ .Nhờ có anh Tuấn Thần đưa cháu đi khắp nơi luôn'

'Tiểu Tuấ cảm ơn cháu. Chắc hôm nay cháu đã mệt vì đứa cháu nghịch như quý này của cô' di nó

'Di cháu có nghịch như quý đâu chỉ ... nghịch bình thường thôi ạ' Linh nói

'Cô yên tâm hôm nay Linh ngoan lắm ạ' Tuấn Thần nói rồi đi ại xoa đầu Linh .

'Anh...đang ănAnh ăn bằng tay hay bằng đũa ...'Linh ngạc nhiên hỏi Tuấn Thần rút tay lại xoa xoa vào đùi.

'Hai đứa về rồi à' cô Lâm bê bát đũa từ trong nhà ra

'Anh ...Giám bôi vào đầu em...Anh chết vs em. Anh đứng lại đó.'Linh đuổi Tuấn Thần quanh nhà

'Thôi ko đánh nhau nữa' di nỡ lại ăn com thôi' 'mấy đứa ơi xuống ăn com! Di ngược lên tầng 2 gọi to

'Woa... Hôm nay nhiều món ngon quá' Linh sà vào bàn ăn thấy có món thịt vịt quay, há cảo, thịt kho, đậu phụ, thịt gà xé,...

'Cô ơi hôm nay có món j vậy sao nhìn hấp dẫn quá vậy' 1 cậu thanh niên đi từ trên tầng 2 đi xuống

Bây giờ bàn ăn có tận 12 người. Vương Hàn và Linh tranh nhau ăn

'Cô ơi món này ngon lắm ạ' Linh nói

'Cháu thích thì là đc '

'Ơ cái này là của mk' Linh vừa cầm đĩa gắp thì bị Vương Hàn cướp mất

'Ai lấy trước thì là của người đó' Vương Hàn nói

'Tiểu Vương sao cậu lại nỡ đối xử vs bạn gái cậu như thế chứ' Linh nũng nịu nói

'Là con gái ăn ít thôi ko lại béo mà béo thì lại phí giảm cân' Vương Hàn nói

'Thôi đây cho em' Tuấn Thần gắp miếng thịt vào bát Linh

'Em xin'. 'Tớ ko thêm chơi vs cậu nữa đâu'

'Ấy cô gái này là bạn gái của Vương Hàn à' anh thanh niên hỏi

'Lúc trước thì là vậy nhưng bây giờ thì ko phải' Linh nói

'Hả là sao'

'Cậu ta ko xứng làm bạn trai em' Linh nói

'Vậy anh thì có xứng ko' Anh thanh niên

'Anh hà... Càng ko'

'Tại sao đơn giản thôi vì ko thích' .

Sáng sớm Linh lên xe Tuấn Thần ngồi đến trường vì vẫn giận Vương Hàn chuyện tối qua nên cậu ta có nịch nọt cô đến mấy cô cũng không đi cùng. Tạm biệt Tuấn Thần giữa sân trường để anh đi về khối lớp học. Linh cảm đầu đi trước chạy vào lớp vừa tới cửa thì bị 1 chậu nc hắt thẳng mặt, sau chậu nước là chậu bột hắt thẳng vào người cô khiến cô thật là nhếch nhác. Thiên Vương và Vương Hàn cũng ko hiểu chuyện j

'mấy cậu làm cái j vậy ha' Vương Hàn chạy lại trước mặt Linh. Vì bất ngờ nên cô ko nói đc j mà chỉ đứng im

'Tiểu Vương cậu đừng bị cô ta lừa cô ta là 1 đứa côn đồ, là 1 đứa giang hồ , cậu có biết cô ta đã làm những j ko, cô ta đứng đầu của 1 nhóm học sinh cá biệt của trường chuyên đi đánh nhau, làm lính đánh thuê để kiếm tiền, còn nữa cô ta có liên quan đến 1 vụ án giết người nữa ko phải 1 người mà là 7 người đấy' Từ Quan nói

'Từ Quan tớ biết cậu ko vừa mắt với Linh nhưng cậu đừng đổ oan cho cô ấy cô ấy ko làm chuyện đó đâu cậu nhầm rồi' Vương Hàn

'Nếu cậu ko tin tớ thì cậu có thể hỏi trực tiếp cô ta' Từ Quan

'Linh chuyện này là sao hả' Vương Hàn hỏi Linh.

Nhưng Linh đã nhận ra rằng ánh mắt của cậu ấy đang mất niềm tin ở cô ấy. Linh ko nói chỉ thất vọng rồi lùi dần về phía sau đi từ từ ra ngoài nc mắt dần dứa. Linh bước vào nhà vệ sinh để lau trôi vết bẩn nhưng cũng ko xung sướng j khi m.n đều nhìn cô bằng ánh mắt kì lạ, và còn có 1 chút sợ hãi

Bạn đang đọc truyện *Tuổi Trẻ Sục Sôi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 10

Linh trốn lên sân thượng của trường. Cô ko muốn ai nhìn thấy bộ mặt này của cô.

"Họ biết thân phận của mk họ sẽ xa lánh mk . Tại sao chứ mk đâu có muốn như vậy" cô càng nghĩ càng khóc to. Một chiếc khăn tay từ đâu đến trước mặt cô.

'Cho cậu đây. Nín khóc đi' Thiên Vương đi đến

'Nếu cậu đến để cười nhạo, xa lánh, trách móc tôi thì cậu đi đi. Những j Từ Quan nói có phần. Đúng có phần sai nhưng mà tôi chưa thể giải thích vs m.n đc' Linh nhận lấy khăn giấy rồi nói

'Cậu cũng thật là bỏ cả tiết học làm tôi lo chết đi đc. Hay za ko ngờ trường mk còn có 1 nơi như thế này yên tĩnh mà thoải mái ghê luôn' Thiên Vương vai ngồi xuống cạnh Linh' tớ nói này từ bây giờ chỗ này sẽ là căn cứ của tớ và cậu nhé. Chỉ có tôi và cậu đc biết thôi'

'Cậu...Sao cậu lại...Cậu ko sợ mk sao'Linh hỏi

'Sợ cậu sao lại phải sợ' này trả cho cậu' Thiên Vương rút chiếc điện thoại ra đưa cho Linh

'Cậu sai cậu lại cầm đt của mk'

'Hôm qua cậu bị ngã cầu thang vô tình đánh rơi nên tôi ms nhặt cho cậu đấy'

'Cám ơn cậu nhé'

'Cậu thích nhảy lắm à' Thiên Vương hỏi

'Ừ nó khiến cho mk vui quên đi nỗi buồn, nó khiến cho mk có đam mê'. 'tiểu Thiên tớ muốn trở thành người bình thường như bao người khác'

'Chẳng phải bây giờ cậu đang là người bình thường sao'

'Ko tớ ko phải, tớ muốn sửa đổi tớ... Trước đây tớ hay đánh người lắm và chỉ cần vô tình thôi là tớ có thể gây tổn hại rất lớn cho người khác rồi'.

'Vậy liệu cậu có làm đc ko'

'Đc tớ xin thề...'

'Thôi thôi thôi tớ tin cậu nhưng cậu phải hứa vs tớ là cậu sẽ ko đánh người nữa' Thiên Vương nói

'Tớ hứa' hai người móc ngón tay rồi Thiên Vương dẫn cô về lớp.

Thiên Vương cầm quyển vở đưa ra trước mặt cô nói 'chép bài đi'

'Ừ' cám ơn cậu'Linh nhận lấy

'Thiên Vương cậu vẫn chưa nhận ra bản chất của cô ta hả cô ta là côn đồ đấy giết bảy mạng người đấy . Là 7 mạng người đấy' Từ Quan

'tớ ko làm...Tớ ko làm...'Linh lắc đầu lùi dần lại phía sau

'Linh...Linh...Linh cậu bình tĩnh lại đi' Thiên Vương định nắm tay Linh giữ lại nhưng ko tới anh đành quay lại giữ hai vai của Linh lại 'Linh...Bình tĩnh lại đi tớ tin cậu ko làm mà Linh nhìn tớ Linh tớ tin cậu mà' Thiên Vương cố dỗ dành Linh để cô ấy bình tĩnh

'Cô ta đang giả vờ đấy các cậu đừng tin.' Từ Quan

'Cậu im đi cậu đã từng bị đồ oan chưa cậu đã từng biết đến cảm giác bị đồ oan như thế nào chưa cậu luôn nói Linh là kẻ giết người nhưng cậu có bằng chứng cụ thể ko' Thiên Vương

'vậy cậu nói đi tại sao chúng tôi phải tin cô ta' Phụng nói

'Thứ nhất cậu luôn miệng nói cậu ấy giết người nhưng xin lỗi cậu tớ cảm thấy bố mẹ cậu thật tổn công khi nuôi cậu ăn học đến tận bây giờ. Bảy mạng người là đã đủ bị tử hình rồi vậy theo như cậu nói vậy Linh đứng đây là j' Thiên Vương nói

'Cô ta chưa đủ 18 tuổi và còn có thể là người do cô ta chỉ đạo' Từ Quan cố biện minh

'Nếu vậy thì cảnh sát sẽ điều tra ra và cô ấy sẽ ở trong trại cải tạo chứ ko phải ở đây' Thiên Vương

'Cậu...' Từ Quan

'Thứ hai nếu cô ấy đúng như cậu nói là côn đồ giết bảy mạng người thì vs những hành động mấy cậu đối vs cô ấy từ khi sang đây đã đủ để làm người thứ 8 rồi'

'Cậu ... Ý cậu là j...' . 'Mấy cậu đừng tin cô ấy' Từ Quan vẫn cố gắng níu giữ 1 chút hi vọng

'Linh ...Tớ tin cậu . Nếu đã là côn đồ thì cậu sẽ ko đánh cướp' Vương Hàn đứng lên sau 1 hồi nghe ngóng.

'Anh cũng tin em' Tin này đã lan ra cả trường Tuấn Thân lo lắng nơm nớp chạy xem tình hình.' Có nhiều loại côn đồ nhưng hiện tại anh thấy có hai loại 1 là dùng vũ lực nhưng lại có tấm lòng lương thiện. Còn loại hai là mặt nai miệng cáo, luôn tỏ ra yếu đuối nhưng miệng luôn nói ra những điều độc ác ko

căn cứ' (v** anh nói thâm quá)

Bạn đang đọc truyện *Tuổi Trẻ Sục Sôi* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 11

'Anh Tuấn Thần , ý anh là sao...' Từ Quan 'Ba người sao lại.....'Tiểu Dương

'Thật uống công 3 đứa bọn ủng hộ mấy anh ' Phụng nói

'Ừ thì cũng thật uống công tại mình còn có ý định kết bạn làm quen với 3 người. Thật uống' Vương Hàn nói Linh rót nước mắt nhìn 3 người này. Đây là lần đầu cô được 3 người con trai bảo vệ mà k cần dùng đến vũ lực.

"Cảm ơn mọi người đã tin tưởng em "

' K sao đâu làm bạn thì phải tin tưởng lẫn nhau mà ' Tuấn Thần vỗ vai trái của Linh nói.

' K cần ai tin tưởng cậu hết chỉ cần bọn này tin cậu là đủ rồi.Có bọn này làm bạn là cậu đã có cả thế giới rồi ' Vương Hàn vỗ vai bên phải của Linh nói.

***** (đây là dài phân cách)

"Thôi Từ Quan cậu đừng buồn nữa.Chỉ là con nhỏ đó ăn may thôi mà" Tiểu Dương nói.

' Nhìn làm sao được mà nhìn việc này mình phải hỏi lại thằng thám tử đã ' Từ Quan rút điện thoại ra gọi hỏi rõ ràng chuyện này.

' Sao rồi anh ta bảo sao ' Dương hỏi

' Chết rồi, tao cuống quá nghe nhầm. Nó đánh cái thằng giết 7 mạng người rồi lòi đến đồn công an chứ không phải là nó giết người ' Từ Quan nói

'Không sao đâu,tao sẽ khiến cho nó lộ cái bản mặt thật của nó ra.Chẳng phải nó luôn giấu việc nó đánh người,sao chúng ta không chọc tức cho nó đánh chúng ta ' Phụng nói

" Nhưng nếu nó không đánh lại thì sao?Thì mình đánh nó cho đến khi nó phản kháng lại tức là nó đã đánh mình rồi " Phụng tiếp tục nói

'Ý kiến hay.Ngày mai chúng ta sẽ xử đẹp nó,chút giận cho ngày hôm nay ' Tiểu Dương đồng ý.

Buổi tối 4 người ngồi trên sân thượng

"Em có thể cho bọn này biết sự thật được không " Tuấn Thần nói

"Em xin lỗi,vì đã dấu mọi người " Linh kể lại toàn bộ sự việc

(ngày trước, khi em còn ở Việt Nam lớp 5 đã từng học võ cho đến lớp 8 thì thôi cũng thuộc hạng đai cao.Sau 1 lần bị 1 đứa ở lớp khác gọi người đến đánh nhưng tất cả đều bị em đánh cho tới bầm dập,hơn chục đứa đều bại dưới tay em.Sau vụ đó em được nhiều người trong giới giang hồ biết đến.Sau khi em cứu 1 đứa bạn bị bạn nó đánh thì nó nguyện đi theo em,càng về sau càng nhiều người đến tìm để xin vào nhóm tại em.Tại em bắt đầu kiếm tiền bằng cách làm lính đánh thuê.Càng ngày những đứa trường ngoài cũng phải ái ngại .Bọn em đánh cả xã hội đen,bọn cho vay nặng lãi chúng nó cầm dao,kiếm bọn em thì tay không hoặc gây cú xông vào đập, đánh tới tấp cuối cùng chúng nó thua phải gọi em bằng chị.Còn vụ giết 7 người không là do e giết mà là bọn em đánh thằng giết 7 người rồi lòi nó đến công an vì làm xong việc đây bọn em sẽ được tiền công bắt được của nhà những người bị hại và của công an hơn nữa còn có giấy chứng nhận nên bọn em mới đi bắt nó về chứ không phải là đi giết người.Sau một thời gian em tìm được niềm đam mê nhảy đã xin đi theo một nhóm nhảy làm việc trong một quán cà phê đi đến trại trẻ mồ côi . Trên giang hồ tin tức của em cũng ít đi nhiều.Nên em quyết định đi sang đây đủ bỏ hết tất cả làm lại từ đầu Em không muốn mọi người xa lánh em nên em đã giấu mọi người .Nhưng giờ biết rồi em sợ mọi người sẽ giận vì giấu mọi người) " Linh kể

'thôi tại này sẽ ko giận cậu nữa vì cậu đã kể lại toàn bộ sự thật rồi. Nhưng mà nghe như kiểu phim ý' Vương Hàn

'mk đã kể toàn bộ sự việc rồi giờ mấy cậu muốn nghĩ sao thì nghĩ'Linh

'yên tâm m.n sẽ luôn luôn tin tưởng em' Tuấn Thần vỗ vai Linh

'liệu cậu còn giấu tụi này chuyện j nữa ko' Thiên Vương hỏi

'ko nếu cậu ko tin thì có thể đi hỏi dì Nguyên' Linh

Bạn đang đọc truyện *Tuổi Trẻ Sục Sôi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 12

Vừa hết tiết , Linh đang từ nhà vệ sinh đi ra thì gặp Từ Quan, Phụng, và Tiểu Dương chặn đường và gọi ra phía sau trường nơi ít người qua lại.'vì mà tao phải xấu mặt trước ba người đó. Vì mà ba người đó quay lưng lại vs tụi tao' Phụng nói

'ko phải vì tụi mà lại vì các cậu chưa bao giờ đc ba người đó để ý đến toàn là do các cậu tự suy diễn thôi' Linh cãi

'Mày...'

'A...' 1 cái tát do Từ Quan dánh xuống mặt Linh

'mày dám nói vậy tao phải cho mày biết thế nào là ko để ý đến mày . Từ trước tới giờ chưa 1 ai dám ko để ý đến tụi này cả' Phụng nói xong cứ thế cả ba người xông vào đánh rồi tát vào mặt Linh .

'lốp oi...ơ...i...!' . 'có... đánh.... nhau...' 1 cậu thanh niên nói lắp chạy từ ngoài vào nói

'Linh' Vương Hàn và Thiên Vương cùng lên tiếng rồi quay đi tìm hình bóng của Linh nhưng ko thấy. hai người liền chạy đi luôn ra đến giữa sân trường thì gặp Tuấn Thần

'Linh đâu' Tuấn Thần

'ko thấy' Thiên Vương nói xong thì liền chạy đi luôn đến chỗ đánh nhau.

Đến nơi chen đc vào bên trong thì ko còn người gây án chỉ còn Linh nằm dưới đất.

'LINH' cả ba người cùng lên tiếng

Áo bị xé, bắp tay đang chảy máu. miệng xứt , Linh ho ra từng miếng máu, mắt bị bầm tím, hai má đỏ ửng chắc do bị tát , bộ đồng phục đã bị trộn thêm màu đỏ của máu và màu nâu của đất, trông cô hiện tại rất thảm hại . Tuấn Thần thấy vậy liền cõng áo trùm lên chân của Linh và Vương Hàn cõng áo trùm lên người Linh. Thiên Vương chạy lại bế Linh lên

'Linh cậu có sao ko. Sao cậu ngốc vậy hả' Thiên Vương hét lên rồi bế Linh chạy về phía phòng y tế.

Linh đc băng bó vết thương xong tự đi về lớp trên tay xách túi thuốc và băng cá nhân

'ờ Linh sao cậu ko nghỉ ngơi đi lại đi về lớp sớm vậy' Vương Hàn

'Tớ khỏe rồi chuyện mấy vụ đánh nhau mà mấy vết thương này bình thường này bình thường thôi mk ko sao'. Linh vỗ vai bạn Mai bàn trên ' cho tớ mượn cái gương'

'Vương quá cái bà này băng ko chuyên nghiệp j cả' Linh gỡ hết băng trên mặt ra

'ê Linh sao cậu lại tháo hết băng ra vậy'Vương Hàn ngạc nhiên hỏi

'Vương lắm mà mấy vết thương như vậy đâu có đến mức phải băng bó như vậy đâu' . Vương Hàn cũng bó tay vs cô. Linh cầm băng cá nhân lên dán vào vết thương nhưng dán mãi mà ko đc

'Tiểu Thiên cậu có thể giúp mk đc ko ' Linh quay sang đưa băng cá nhân cho Thiên Vương

'cậu tự làm đi mk đang bận' Thiên Vương lạnh lùng nói

'ơ ...ơ cậu giúp mk đi đc ko' Linh tỏ vẻ yếu đuối 'a ... a...'. 'đau quá nếu cậu ko giúp thì mk phải làm sao đây ko lẽ cứ để thế này sao' Linh nũng nịu bo đầu kêu

'cậu ... cậu...thật là quay lại đây mk dán hộ cho' Thiên Vương quay sang cướp lấy băng cá nhân từ tay Linh

'hihi cảm ơn nhé' Linh vui mừng nói

'cậu có bị ngốc ko vậy hả' Thiên Vương trách

'ngốc j à ngốc hả'

'sao cậu ko phản kháng lại hả'

'mk đã hứa vs cậu là sẽ ko phản kháng mà'

'cậu... cậu cũng thật là chẳng lẽ 1 chút muốn phản kháng cũng không , ko thì cậu chạy đi ko đc à' Thiên Vương tức giận nói rồi tiện tay dán mạnh băng cá nhân lên chán Linh

'a...a... đau '

'cậu cũng biết đau hả '

'sao lúc cậu chịu đòn lại ko thấy đau hả'

'mk đã nói là mk sẽ ko đánh người nữa mà'

'cậu đúng là ngốc, đại ngốc mà, cậu ko đánh người nữa nhưng cậu cũng phải tự vệ cho bản thân mk chứ' Thiên Vương bực quá cốc vào đầu Linh

' a này cậu có biết là mk vừa bị đánh ko đấy hả mà dám gây thương tích cho mk'

'mk đánh để cho cậu tỉnh ngộ ra nghe chưa'

'tỉnh ngộ cái j mà tỉnh ngộ'

'cậu...haizzz...'. ' mk hết nói nổi với cậu '. 'Linh à '

'cái j' Linh sợ bị Thiên Vương cốc đầu nên cô có vẻ hơi né tránh

'cậu đừng có sống đập khuôn theo mẫu như vậy có đc ko '

'là sao'

'cậu đừng để bị thương có đc ko '

'hả?'

'hứa vs tớ là cậu sẽ ko bao giờ để bị thương nữa '

'ừ ..ừ mk hứa' Linh ngoắc tay vs Thiên Vương . Thiên Vương nhẹ nhàng vuốt lên mái tóc có phần hơi xù của Linh, theo phản xạ thấy Thiên Vương giờ tay lên Linh né đi nhưng hành động của anh lại vô cùng dịu dàng ko giống như cô nghĩ.

'Linh lên phòng kỉ luật' Lớp trưởng gọi.

'ok. Đi liền' Linh vui vẻ trả lời

'lên phòng kỉ luật có j mà vui vậy hả'Thiên Vương thắc mắc

'lâu lắm rồi tớ chưa lên phòng kỉ luật nên hơi nhớ . Với lại đây là lần đầu tớ lên phòng kỉ luật khi tớ là người bị hại nên cảm giác rất lạ' Linh chạy đi luôn

Lấy hết can đảm đẩy cửa ra

'ạ em chào thầy ạ ' Thầy chủ nhiệm thấy cô tươi cười cũng thấy lạ

'em ko sao chứ'

'ạ ko sao ạ'

'nào bây giờ cho thầy biết xung đột giữa các em là j nào '

'thưa thầy ko có xung đột j hết ạ chỉ là hiểu lầm thôi tụi em ko có xung đột j cả' Linh nói

'haizz xem ra em ko muốn truy cứu đúng ko vậy thì thôi thầy cũng sẽ ko truy cứu nhưng 3 em! Thầy chỉ vào Tử Quan, Tiểu Dương, Phượng' 3 đứa về viết bản kiểm điểm có chữ kí bố mẹ cho thầy, vì bạn Linh ko muốn truy cứu nên thầy sẽ ko gọi bố mẹ đến'. ' các em phải biết ơn bạn Linh đây '

' biết ơn cái j nó giả nai đấy' Phượng lẩm bẩm

'Phượng em nói j vậy thầy nghe thấy đấy'

'dạ ko có j ạ'

'thôi mấy đứa về lớp đi thầy sẽ nói qua vs thầy hiệu trưởng về cách giải quyết này'

Bạn đang đọc truyện *Tuổi Trẻ Sục Sôi* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 13: 12 -2

Tin đồn và vụ đánh nhau cũng đã lắng xuống người tung tin đồn ko ai khác chính là Tử Quan. Nhưng mà vì Linh cho qua nên ít người nhắc tới. 4 người vừa từ công viên về thì bất gặp Tử Quan đang ở trong nhà vs 1 đồng hành lí bên cạnh! Tử Quan cậu làm cái j ở đây vậy. chuyện j đã xảy ra vậy' Vương Hàn nói

'Cô chuyện này là sao vậy' Tuấn Thần hỏi

'Mấy đứa quen nhau à ' cô Lâm nói

'Đây là bạn cùng lớp vs bọn cháu' Vương Hàn

'cô ơi ko phải quen mà là rất quen cô ạ' Linh nói xong liền đi vào nhà ngồi xuống và từ từ uống sữa ánh mắt của cô tuy đơn giản nhưng rất sắc bén chỉ cần Tử Quan nhìn vào là phải sợ và quay đi chỗ khác

'Vậy hà tốt quá rồi Linh cháu ở cùng Tử Quan nhé' cô Lâm ko biết chuyện ở trường nên ms nói vậy.

'Hà cháu sao'. ' Ko đc, nhà còn phòng mà cô'

'Nhưng chưa dọn nên hơi bẩn .Phòng cháu rộng ngang phòng ba đứa kia nên thêm Tử Quan chắc ko sao đâu đúng ko'

'hà ko cháu ko đồng ý đâu cháu ở một mk quen rồi giờ ở đâu lại có thêm 1 người đến cháu ko quen' Linh từ chối

'Sao ko đc Tử Quan học giỏi tính tình thì hiền lành cậu nên chơi vs bạn ấy' Di Nguyên nói 'Cháu ko thích, cô ta có nhà cao cửa rộng tiền thì chất đầy 1 đồng thừa tiền để cho cô ta mua 1 căn nhà để ở . Tại sao lại phải nhất thiết vào nhà mk ở chứ.'

'Ba mẹ mk đã khóa tài khoản rồi' Tử Quan tủi thân nói

'Dì nói rồi Tử Quan sẽ ở cùng cháu'

'Dì cháu...' 'Chị Tử Quan chị sẽ ở lại nhà em chứ' Tiểu Mỹ chạy lại nắm tay Tử Quan

'Đương nhiên rồi chị sẽ ở lại chơi vs em' Tử Quan nhẹ nhàng xoa đầu Tiểu Đường. Dịu dàng là thế nhưng trong lòng cô đang mừng thầm. Cô đang tưởng tượng ra cảnh cô bắt nạt Linh rồi đc Thiên Vương lai đi học vừa nghĩ thôi cô đã cảm thấy vui đến nhường nào.

'nói đi cậu định làm j hả' khi 5 người cùng lên tầng hai để tránh đi sự có mặt của người lớn Linh mới bắt đầu hỏi Tử Quan

'cậu nói j vậy mk ko hiểu' Tử quan vẫn giả nai

'ở đây ko có ai là ko biết bộ mặt thật của cậu đâu. Nói đi tại sao cậu lại đến đây' Linh

' mk bị bố mẹ đuổi' Tử Quan nói

' Đuổi. Tại sao'. 'À vì bản kiểm điểm đúng ko. Tại ai cơ chứ, may cho cậu là tôi còn chưa nói vs m.n là cậu đánh tôi đấy nếu ko ko giờ đến nhà cậu cũng ko có mà về đâu' Linh

'Thiên Vương cậu ta bắt nạt tớ' Từ Quan chặn lại khoác tay Thiên Vương nũng nịu nói. Thiên Vương đẩy tay Từ Quan ra rồi đi về phía phòng mk

'Thiên Vương ko cứu dc cậu đâu' Linh. Từ Quan đánh ánh mắt sang phía Tuấn Thần nhưng anh cũng ko để ý cũng tiến thẳng về phòng. Vương Hàn thì tiến thẳng đến chỗ Linh khoác vai Linh

'Bạn gái chút nữa chúng ta hẹn hò có dc ko'

'ok ở đâu'

'đi ăn kẹo hồ lô dc ko món mà bạn gái thích ăn nhất'

'có cho hai người kia đi cùng ko'

'nếu bạn gái thích thì đây sẽ chiều'

'ok vậy đợi mk 1 chút nhé'

Linh mở cửa mời Từ Quan vào . Từ Quan kéo vali vào phòng rồi để vali ở phòng rồi ngồi lên giường vắt chéo chân, rồi khoanh tay lại ra về bà chủ.

'tui chọn cái giường này'

'ừ thì có sao đâu giường của tui là giường bên kia cơ mà' Linh chỉ tay về hướng của chiếc giường bên cạnh. 'Tủ quần áo đẩy xếp vào' Linh chỉ vào chiếc tủ ở gần chiếc giường của Từ Quan.

'Cô' Từ Quan chỉ tay về phía Linh' xếp đồ vào cho tôi' rồi chỉ sang chiếc tủ

'cô nằm mơ à nếu muốn có người xếp đồ cho thì ra ngoài khách sạn mà ở đừng ở đây. Nhà trọ này ko có chết độ đấy' Linh lại gần Từ Quan tỏ ra rất ngầu tưởng chừng như là muốn nuốt chửng luôn Từ Quan, đẩy Từ Quan người xuống giường. 'Cô từ từ mà làm đừng để bữa bãi ra đây tôi đi chơi đây' Linh vẫy tay rồi bỏ đi nhưng chưa ra đến cửa thì lại bị Từ Quan gọi lại

'Tôi cho cô tiền cô có làm ko'

'Xin lỗi. Tiền tôi ko nhiều như cô nhưng cũng đủ để tiêu cô chọn nhầm người rồi đối vs tôi tiền chỉ là rác mà thôi' Rồi Linh cứ thế bỏ đi để lại 1 mk Từ Quan ở trong phòng

Bạn đang đọc truyện *Tuổi Trẻ Sục Sôi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 14

Đi chơi thỏa thích đến lúc quay về Linh vẫn thấy đồ đạc của Từ Quan vẫn y nguyên. 'Con nhỏ định chơi tính lỉ vs mk sao. Đc tôi chơi vs cô xem ai là người thắng'

Thay vì sắp xếp đồ của Từ Quan, Linh thu dọn lại đồ đạc của mk sao cho thật gọn gàng. Bữa ăn Linh gấp miếng nào đều bị Từ Quan gấp miếng đấy . Biết dc điều này Linh cố tình chuyển hướng gấp thức ăn đi chỗ khác từng đĩa thức ăn đều dc hai người quét qua.

'Từ Quan cậu có ăn hết dc đồng trong bát ko à gấp nhiều thế' Vương Hàn nhìn bát cơm của Từ Quan đầy tú lu liền bật cười

'Cậu ấy muốn bắt chiếc vóc dáng của tớ ý mà' Linh

'Vậy hà . Nể cậu muốn bắt chiếc vóc dáng của Linh thì tớ khuyên cậu nôm bỏ cuộc đi vì vóc dáng của cậu ấy là trời cho đó ăn bao nhiêu cũng ko sợ béo. Tớ nghĩ nếu cậu mà ăn giống như cô ấy thì sẽ ra heo mất' 'ha ha' Vương Hàn nói

'tiểu Vương đập tay cái nào' Linh đề nghị

'Bốp' 'yeah'

'Cậu đang lo cho tớ hả' Từ Quan

'Ko tớ lo cho Linh vì nếu cậu cũng ăn nhiều như Linh thì cậu ấy sẽ chẳng còn đồ ăn nữa' Vương Hàn khoái chí nói

'cậu ...'

'Cậu nên ngồi ăn hết cái bát này đi' Linh chỉ vào bát cơm toàn thức ăn của Từ Quan

'Cho cậu này' Thiên Vương gấp cho Linh

'Ơ cái đó tớ thích ăn mà sao lại cho cậu ấy' Vương Hàn

'Ai bảo cậu ăn nhiều hơn tớ.' Linh bĩu môi .

'Thôi mấy đứa ăn đi lúc nào ăn cơm cũng ồn ào' cô Lâm quát.

Dọn dẹp xong xuôi Linh ngồi vào bàn học. Trong phòng bừa bộn đến mức.Ko có lối đi 'Linh cô có thấy phòng bừa bộn ko'Từ Quan hỏi

'Ko bừa bộn lắm' nói xong Linh tắt đèn bàn học rồi đi ra ngoài

'Cô đi đâu vậy'

'Tôi đi đâu cũng phải báo cáo vs cô sao. Ở đây tôi ms là chủ cô ko có quyền giám sát tôi' Linh nói xong liền đi luôn

'Ở đây tôi ms là chủ. Xàm. Ở đây tôi là người có tiền.' Từ Quan cong miệng nói. Ngồi 1 lúc lâu mà vẫn ko thấy Linh về Từ Quan mở cửa đi ra thì hóa ra là 4 người họ đang tụ tập học nhóm. Tức quá không làm j được cô đành đi vào đập phá đồ đạc trong phòng.

'cái j thế này' Linh bước vào thấy căn phòng càng ngày càng bừa bộn hơn. Linh mở cửa tủ quần áo của Từ Quan ra ko thấy có 1 bộ nào cả. Quay sang mở tủ của mk quần áo cũng đi mất phân nửa lộn xộn. Sách trên giá thì cũng đi đâu mất chỉ còn lại vài cuốn dưới đất la liệt quần áo , sách chăn gối đầy trên sàn nhà .

'cô bị điên à' Linh nói

'có thấy bừa ko dọn đi' Từ Quan chỉ ngồi trên giường khoanh tay trước ngực chỉ đạo Linh.

Linh đặt sách vở lên bàn sắp tay áo lên nhặt từng quyển sách dưới chân lần cho vào giá để.

'dọn cả của tôi nữa nhé' Từ Quan vừa nói trên tay vừa cầm cuốn sách mà Linh yêu thích nhất dở từng trang đọc.

Linh quay người lại phía Từ Quan thấy cô ta đang cầm cuốn sách mình thích nhất liền xông lại cướp cuốn sách từ tay cô ta.

'Tôi ko cho cô động vào sách của tôi' . 'Đừng để tôi nổi cáu' Linh Giận dữ nói

'có giỏi thì cô đánh tôi đi' Từ Quan vênh mặt lên để thách thức Linh.

'cô..' Linh gờ tay lên nhưng trong 1 tích tắc cô chợt nghĩ đến lời hứa vs Thiên Vương.

'sao ko đánh đc chứ j. Nếu ko đánh đc thì đi dọn phòng đi' Từ Quan chỉ tay sai Linh đi dọn phòng

Linh ko nói chỉ lẳng lặng quay đi dọn phòng

"cô đc lắm lắm thách thức tôi à để xem tôi xử cô như thế nào" Linh nghĩ trong đầu.

Linh nhặt quần áo cho lên giường mình rồi nhặt sách cho vào ngăn tủ sắp xếp 1 cách gọn gàng. Từng bộ đồ đc cô phủi bụi sạch sẽ rồi cho lại ngăn tủ bộ nào bẩn quá thì phải đem đi giặt luôn. Quần áo của Từ Quan cô vẫn vứt đé đấy , có nhiều lúc đi dọn qua Linh còn có tình dẫm chân vào. Tay ôm 1 đồng hồ đi ra ngoài phòng tắm

'Linh cháu làm j vậy' Cô Lâm hỏi

'Dạ đồ của cháu bị bẩn hết rồi' Linh

'sao mà bẩn vậy, nhiều thế cô nhớ quần áo này cháu chưa giặt mà'

'Ê Linh em làm j mà ôm 1 đồng quần áo vậy' Tuấn Thần

'quần áo em bị bẩn hết rồi'

'sao mà bẩn'. 'lại con bé Từ Quan chứ j' Tuấn Thần đoán ra ngay

'hả con bé đó hả' Cô Lâm hơi ngạc nhiên 'ko thể nào nhìn nó hiền lành thế cơ mà'

'thế ý cô là cháu ko hiền lành sao, ko lẽ cháu tự làm quần áo bẩn rồi đổ cho con nhỏ đó hả ' Linh phụng phịu nói

'cô xin lỗi cô ko có ý đó, cô ko có ý đó đâu' 'Tại cô nhìn nó hiền lành như thế mà lại làm như thế à'

'cô đừng làm j hết để chuyện này bọn cháu tự giải quyết nhé'

'lỡ tụi bay đánh nhau thì sao'

'ko cháu sẽ ko để cô ấy động đến 1 sợi tóc' Linh g

Bạn đang đọc truyện *Tuổi Trẻ Sục Sôi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 15

Linh đi vào phòng thấy đồ trong phòng vẫn bừa bộn. 'ê cô kia ko dọn cho tôi à' Từ Quan lên mặt

'cô muốn tôi dọn cho cô....' Linh

'ừ' Từ Quan gật đầu nhẹ nhàng

'ok' Linh cứ thế đi ra cửa còn Từ Quan thì vui mừng khi Linh đã nghe lời mk. Nhưng khi Linh bước vào tay cầm cây chổi

'ê cô làm j đó' Từ Quan thắc mắc.

'dọn' Linh lạnh lùng đáp nhưng trong lòng đầy toan tính. Linh cầm chổi quét từ hết quần áo của Từ Quan vào 1 đồng

'ê cô cô định làm j' Từ Quan nhảy từ trên giường xuống vợ vội lấy đồng quần áo à Linh đang quét nói.

'cô có bị mất trí nhớ ko vậy mới 1 trước cô bảo tôi dọn đồ cho cô cơ mà , cô ko thấy tôi đang dọn sao' Linh vẫn cố tình cầm chổi quét.

'cô bị điên à làm như vậy sẽ hỏng hết quần áo của tôi mất cô phải nhặt rồi gấp lại chứ' Từ Quan

'Vậy thì cô làm đi tôi ko rảnh như vậy' Linh cầm cây chổi đi ra khỏi phòng.

Sáng hôm sau, Linh cầm lấy chiếc điện thoại bật tiếng kèn kêu lên cố tình để gần lại người Từ Quan để chò cô ta phải dậy. Nhìn thấy Từ Quan vật vờ trong đồng chăn cô cười đau cả bụng. Đến lúc, Từ Quan vùng dậy Linh vẫn ko hết cười

'Cô làm cái j vậy hả. Chủ nhật mà cũng ko đc ngủ nữa' Từ Quan tức giận nói.

'dậy đi còn ngủ nữa à đã ở nhà của này thì phải làm việc đừng có mà ngủ nướng' Linh tắt điện thoại rồi ra khỏi phòng. Thực ra buổi sáng công việc đã xong rồi chỉ là tại Từ Quan ngủ mãi chưa dậy nên Linh ms lên gọi.

Khi Từ Quan bước xuống , khách trong quán đã ko còn chỉ còn lại người đang dọn đồ.

'Ồ khách đi đâu hết rồi' Từ Quan nhìn lên chiếc đồng hồ kim giờ đã chỉ đến số 9 rồi vậy mà bây giờ cô ms dậy

'Từ Quan cháu dậy rồi à' Di Nguyên đi từ trong bếp ra 'có cần ăn sáng ko cô làm cho'

'dạ thôi ạ' Từ Quan xấu hổ cúi mặt nói

Tuần Thân thì đang dọn bàn ghế, Vương Hàn thì đang bê bát đĩa từ ngoài vào trong còn Thiên Vương và Linh đang ngồi bóc tỏi và hành để chuẩn bị cho ngày mai.

'bà chủbà chủ đâu.' giọng nói quát lớn của 1 người đàn ông tiếng đập phá vang lên. Tất cả m.n đều thu tầm nhìn về phía đám người còn đồ đó

'dạ ..dạ..mấy anh dùng j ạ' Từ Quan ko biết nên chạy lại hỏi

'tao cần tiền' 'đem tiền ra đây nộp mau' Thăng cầm đầu nói

'ở đây chỉ có đồ ăn ko có tiền' Từ Quan

'à mà thôi tao ko cần tiền cũng ko cần đồ ăn'

'vậy mấy anh cần j'

'cần ..Em'

'bóp' ! cái tát từ Tay Từ Quan đáng xuống mặt thằng cầm đầu

'cô em đc lắm, thế mấy anh lại càng thích'. Từ Quan lại giơ tay đánh nhưng bị hấn ta giữ lại rồi đẩy ngã xuống.

' Từ Quan cháu có sao ko' Đúng lúc đó Di Nguyên chạy ra đỡ Từ Quan dậy

'mấy cậu đến rồi à đợi tôi 1 chút tiền tôi chuẩn bị rồi' Cô Lâm vội chạy vào trong lấy tiền

'cô Lâm từ từ đã' Linh nói

'ế kia lại có cô em nữa kìa hay là chúng ta cướp cả hai về đi' 1 thằng trong đám nói

'Thiên Vương cậu đi ra đi đừng ngồi ở đây' Linh nói nhỏ vs Thiên Vương nhưng tay cô vẫn làm

'để làm j'

'cậu có tin tớ ko'

'có'

'vậy thì cùng Tuấn Thần và Vương Hàn thu dọn bàn ghế vào đi nhanh lên'

'ừ ' Thiên Vương đứng dậy gọi hai người kia nhanh chân thu dọn bàn ghế.

'cô em đang làm j thế có cần tụi nì giúp ko' Thằng cầm đầu nói.

'mấy anh tránh ra đừng để tôi điên lên' Linh vẫn nhẹ nhàng ngồi bóc tôi bỏ mặc cho thằng đầu xỏ nói j

'a cô em này rất đc có cá tính anh thích những cô gái cá tính' nói xong anh ta giơ tay định sờ vào mặt Linh nhưng bị cô túm lấy ngón tay rồi bẻ ngược lại

'A....A' anh ta kêu đau . Ko biết từ đâu 1 người cầm giao xông đến kè giao vào cổ Linh

'Linh' m.n cùng hét lên 'cẩn thận'

'đứng im bỏ dao và ngồi xuống' thằng cầm giao nói

Linh ngồi xuống đồng thời tay cũng hạ dao xuống bàn khi vừa ngồi xuống ghế cũng là lúc con dao đc hạ xuống bàn . Con dao vừa đc hạ xuống thì Linh dùng lực mạnh của cổ tay đẩy mạnh con dao về phía trước, con dao cứa vào tay thằng đầu xỏ

'A A' tiếng kêu của thằng đầu xỏ làm cho bọn đàn em mất cảnh giác .

Linh danh chóng dữ tay thằng cầm dao đánh cho nó toi tã. 1 đám đông xông vào đánh 3 người kia cũng ko kém đâm đá loạn cả lên, cô Lâm và Di Nguyên cứ thấy thằng nào lại gần là cầm chổi đánh. Linh đập đám đá từng thằng 1 bay ra khỏi cửa, Vương Hàn vừa đánh đc vài cái thì bị ôm lấy đẩy lùi về phía sau làm sao cũng ko gỡ ra đc. Nhìn thấy vậy cô Lâm cầm chổi tiến đến

'mà dám đánh Tiểu Vương hả bà đây cho mày chết' cô Lâm cầm cây chổi đánh mạnh vào người thằng đó.

Thiên Vương và Tuấn Thần thì cũng đâm đá từng thằng 1 nếu o đá bay đc thì cũng bị hai người đó lôi ra. Có những thằng ko may lọt lưới ba người này thì ăn đấm của Thiên Vương rồi lại ăn đập của Tuấn Thần rồi cuối cùng bị Vương Hàn đá bay ra khỏi cửa. 20 thằng bây giờ thì chỉ còn lại 1 thằng trong quán thằng cầm đầu.

'Chúng mày ghê thật dám xông vào nhà tao muốn chết à , dám đòi tiền , kè dao vào cổ tao à .' Linh

'mày đc lắm cũng khá đấy lại đây tao đấu tay đôi với mày' Thằng cầm đầu rút dao ra

'Linh '

' đứng i đừng lại gần' Linh ra hiệu để cho 3 người kia ko phải lo lắng

'nếu hôm nay tao ko đánh cho mày như từ thì tao ko phải là Linh'

Lời nói của Linh vừa dứt thì thằng cầm đầu chĩa cn dao thẳng người Linh mà tiến tới. Tay hấn bị Linh giữ lại cô bẻ cổ tay, khuỷu tay anh ta rồi vật anh ta

nằm xuống đất con dao rơi ra bị Linh đá đi.

'đc đây'

Hắn vẫn ko chịu khuất phục xông đến phía Linh nhưng bị cô đánh cho 1 vòng toi tả từng cú đá của người anh ta và cú đá cuối cùng là nhằm thẳng vào nơi hiểm nhất của hắn ta , hắn đau quá ko đứng lên nổi.

'tao cho chúng mày biết đừng để tao thấy chúng mày đi đòi tiền bảo kê từ giờ đây là địa bàn của tao biết chưa' Linh chỉ tay vào thẳng cằm đầu. Chúng nó sợ quá kéo hết 1 lũ chạy bán mạng.

'Linh cậu ko sao chứ' Thiên Vương chạy lại nắm lấy cổ tay Linh hỏi

'ko sao' Linh bình tĩnh trả lời

'Linh máu' Vương Hàn chỉ vào tay của Linh

'ko sao, ko phải máu của tớ,' . 'm.n ko sao chứ',

'm.n ko sao' cô Lâm nói

'ơ mà Từ Quan đâu' Linh nhìn ngó mãi mà ko thấy

'nó vừa ở đây mà chắc ko sao đâu' cô Lâm

'thôi cháu đi thay đồ đây' Linh chỉ tay lên tầng hai. Linh mở cửa phòng ra thì thấy Từ Quan đang trùm chăn kín mít run cầm cập

'ê ' Linh vỗ vào người Từ Quan nhưng cô ấy ko đáp lại 'ê ...ê...ê..'

'A..a..a tránh xa tôi ra đừng lại gần tôi , tôi có tiền tôi sẽ cho các ngườì' Từ Quan vùng dậy quỳ xuống van xin

'thật sao cậu sẽ co tôi tiền sao' Linh cố tình trêu chọc

'tôi sẽ cho....' Từ Quan ngẩng mặt lên nhìn thấy Linh ' cô dám lừa tôi'

'ai lừa cô đâu tự cô nhận mà' Linh lạnh lùng nói rồi bỏ đi

'Linh con có sao ko' dì Nguyên mở cửa vào ' cái j thế này' ' sao phòng bừa bộn vậy hả con lại bày ra phải ko ' dì Nguyên nhìn thấy đồng đồ cũng hốt hoảng

'này ko phải của con đâu j đừng có mà đổ cho con nhé'

'thế ko của con thì của ai...ko lẽ..' dì Nguyên chuyển hướng mắt sang phía Từ Quan

'đúng rồi đây ánh mắt của j đã trả lời rồi đây'.

Bạn đang đọc truyện *Tuổi Trẻ Sục Sôi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 16

Ngay chiều hôm đấy Từ Quan đã xách vali lên và rời khỏi nhà Thiên Vương.

Sáng sớm Linh bước ra khỏi phòng vươn vai 'ayzô lâu rồi ko đánh 1 trận mệt như vậy người đau ê ăm luôn' 'Ha ha ha'

'Linh cậu cười cái j vậy' Vương Hàn hỏi

'Mặt mày cậu ha ha' . 'Gấu trúc hết rồi' Linh ko nhịn nổi cười

'Thế thì đã sao chứ tụi này ko quan tâm' Vương Hàn.

Thiên Vương lai Linh đi học bảng tin hôm nay đông hơn mọi hôm nên Linh vừa xuống xe cô đã chạy lại xem.

'Có việc j vậy' Tuấn Thần hỏi

'Trường đc đầu tư để tổ chức thi nhảy chọn ra 2 đội mạnh nhất để công ty đầu tư và phát triển tương lai' Linh nói

'Vậy thì tốt quá rồi đây là cơ hội tốt của chúng ta' Vương Hàn

'Linh cậu có muốn tham gia nhóm của tui này ko' Thiên Vương nói

'Tớ... đc phép sao' Linh

'Đương nhiên rồi vì em à 1 người bạn rất tốt của tui anh mà ' Tuấn Thần

'Vậy thì đi đăng kí thôi còn chờ đợi j nữa' Vương Hàn chạy nhanh đến phong thư kí .

'Chúng ta đặt tên nhóm là j nh' Vương Hàn

'Ờ thì Friends đi' Linh

'Đc đó ý kiến hay' 'chị cho em đăng kí tên nhóm Friends , 4 người nhé' Vương Hàn

'Đọc tên' chị thư kí ko ngẩng mặt lên

Vương Hàn đọc tên từng người 1

'Vương Hàn'

'Tuấn Thần'

'Thiên Vương'

'Hoàng Thùy Linh'

'hà. Từ đâu lại mọc ra 1 con bé này vậy chị thư kí ngẩng đầu lên nhìn Linh 'là em sao'

'dạ ko là em thì là ai chứ'

'Đừng làm ảnh hưởng đến 3 đứa nó'

Linh ầm ức đi ra

'Mk vào nhóm thì có sao chứ cái bà chị kia sao lại nói mk như vậy chứ' Linh phụng phịu nói

'Tại từ trước tới giờ tui luôn chỉ có ba đứa nên thêm cậu thì chị ấy ngạc nhiên thôi' Vương Hàn giải thích

'Có ba vòng thi vòng thứ nhất là đôi đấy chúng ta có bốn người' Vương Hàn

'Tiểu Vương cậu bị ngốc à chia ra làm hai nhóm mỗi nhóm hai người' Linh

'Linh cậu thông minh ghê' Vương Hàn vỗ vai Linh

Kết thúc buổi học 4 người về nhà lên sân thượng để bàn chuyện.

'Chúng ta sẽ nảy chủ đề j vậy' Vương Hàn hỏi

'Chúng ta sẽ chia đội đc ko 1 đội sẽ nhảy mang ý nghĩa nhiệt huyết thanh xuân và 1 đội sẽ múa đương đại đc ko' Thiên Vương. 'Chúng ta thi đôi mà như thi đơn tập cùng 1 động tác sao cho thật đều'

'Đc vậy tớ sẽ vào đội nhảy còn cậu sẽ vào đội múa đương đại. Hai người kia chọn đi' Vương Hàn chỉ tay về phía Tuấn Thần à Linh

'Thôi để em múa đương đại đc ko' Linh đề nghị

'Đc vậy chúng ta bắt đầu tập nhé' Tuấn Thần

Hai người kia đã bắt đầu tập Thiên Vương và Linh đang bàn xem sẽ nhảy như thế nào.

'Chủ đề j đây' Thiên Vương

'Về mẹ ư ko' Linh

'Mẹ sao???'

'U' về sự vất vả của mẹ đã nuôi chúng ta thành người'

4 người bắt đầu bước ào việc tập luyện. Linh vì lâu ko tập nên động tác có hơi cứng, cô tập mãi mà ko xong, Thiên Vương luôn phải hỗ trợ cô dạy cô làm lại nhiều lần. Họ tập luyện miệt mài ở trường thì chỉ có thể thấy trong lớp học nhưng cứ ra chơi là mất tích, ngay cả ăn buổi sáng cũng rất hiếm gặp.

Vòng thi đầu tiên bắt đầu từng đội tham gia thi đấu bài thi của mỗi đội ko đc quá 6 phút. Đội của Linh trong vòng 6 phút cũng đã truyền tải đủ nội dung và ý nghĩa mà mk muốn gửi đến. Phần nhảy của Tuấn Thần và Vương Hàn khiến cho ban giám khảo gật gù khen ngợi, còn đến phần củ Linh và Thiên Vương cũng để lại nhiều suy nghĩ. Tình cảm người ẹ dành cho con luôn là vô hạn bài biểu diễn của hai người còn khiến cho 1 vài ban giám khảo rớt nước mắt.

Ban giám khảo 1 :Bài thi của đội các em rất có ý nghĩa các em thi rất nghiêm túc và có tinh thần hợp tác và có tính đoàn kết rất cao. Cả đội khác thì chỉ có 1 bài nhảy đôi nhưng các em lại có hai bài nhảy đôi và trong thời gian ngắn mà các em đã truyền tải rất nhiều thông điệp.

Ban giám khảo 2 :Bài thi của hai bạn nam kia rất trẻ trung rất phù hợp với lứa tuổi của các em tôi rất thích sự trẻ trung đó.

Ban giám khảo 3 : tôi muốn biết các em lấy ý tưởng này từ đâu.

'Linh cậu nói đi' Thiên Vương đưa mic cho Linh

'Dạ thưa ba vị ban giám khảo chúng em lấy ý tưởng này là từ khi em gặp ba bạn này vào lần đầu tiên ạ, các bạn ấy có sự đam mê, có sự nhiệt huyết, có tính hòa đồng và có sự tự tin vô hạn. Đó chính là nhiệt huyết của tuổi trẻ ạ' Linh nói 1 lèo

Ban giám khảo 3: vậy còn bài múa đương đại.

' Tình mẹ con bao giờ cũng ca cả, 1 người mẹ đơn thân nuôi con vì con mà làm tất cả, chịu thương chịu khó, có mệt mỏi cũng không nói nửa lời, luôn bên con mỗi lúc con cần, luôn thức đêm chăm sóc cho con mỗi khi con ốm. Qua phần thi này chúng em muốn gửi lời cảm ơn đến mẹ của em người mẹ đã vất vả nuôi nấng chúng em nên người cho chúng em đi học, cho chúng em cơ hội được đứng ở đây' Thiên Vương nói.

Ban giám khảo 3 : rất ý nghĩa tôi đặc biệt rất thích bài dự thi này.

Bạn đang đọc truyện *Tuổi Trẻ Sức Sôi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 17

Bốn người ngồi ăn tại 1 quán ăn vặt ở gần trường

'Bao giờ có kết quả vậy nhỉ' Linh hỏi

'mai đó' Vương Hàn

'mong là kết quả tốt 1 chút'Linh nắm tay lại vs nhau cầu nguyện.

'Yên tâm đi giám khảo khen hết lời mà lo gì' Tuấn Thần

Đồ ăn vừa được đem ra thì Linh có chụp ảnh lại rồi đưa lên Facebook, rất lâu rồi Linh không lên facebook mọi người rất nhớ Linh và có rất nhiều comment

- Linh Xinh tui tưởng bà mất tích rồi chứ
- Linh Xinh bà đi chơi ư nhiều nơi chưa
- Linh bà đi với ai kia
- Linh giai đầu mà đẹp thế bà này sướng ghê toàn ư soái ca bu quanh người
- Linh bà đi họp fan của Dương Tuấn chưa

‘hộp fan....’ Linh lăm bằm ‘thôi chết quên bég rồi đem đồ đi lại đem về rồi’ Linh vội vàng đứng dậy

‘Tiểu Vương cho tớ mượn xe nhé’ Linh nói xong liền chạy đi không kịp để cho Vương Hàn trả lời

‘ngày gì mà đen vậy ko biết đã nói là phải đi hộp fan mà lại quên bég mất quả này chúng nó đánh chết mk’

Linh vừa lăm bằm vừa đạp xe , cô đi hết con đường này đến con đường khác , Linh liếc nhìn đồng hồ thấy đã trễ nhưng cô vẫn quyết định đến buổi hộp fan. Chiếc xe đạp của Linh bất ngờ lao từ trong ngõ ra khiến cho chiếc ô tô đang đi thẳng không kịp phanh liền lao về phía cô và đâm trúng đít xe cô. Khiến cho cô ngã xuống. Một vài người từ trên xe bước xuống

‘em có làm sao không’ giọng nói trầm ấm vang lên

‘anh đi đứng...cai..’Linh nói to rồi ngẩng mặt lên nhìn thì giọng nhỏ dần lại.

‘Ôi mẹ ời Dương Tuấn’ ‘sao anh lại ở đây rõ ràng anh phải ở buổi hộp fan chứ.’ Mọi suy nghĩ hiện lên trong đầu Linh khiến con đau biết mất. Rồi cô dờ mắt ra rồi đỏ ửng lên

‘em...em...ko sao chứ’Dương Tuấn

‘em..em ko sao. Vết thương này nhỏ mà em không sao ,em quen rồi anh không phải lo đâu’Linh vội vàng đứng dậy

‘thật là em ko sao chứ’ Dương Tuấn vẫn lo lắng

‘thật mà em ko sao hết’ ‘Ồ mà giờ này anh phải ở buổi hộp fan chứ sao lại ở đây vậy’

‘buổi hộp fan kết thúc rồi anh đang trên đường về’

‘vậy em đi đâu đây sao lại đi nhanh như vậy’

‘em đang định đến buổi hộp fan của anh’ ‘à này cho anh’ Linh mở ba lô ra lấy hai hộp quà và 1 vài lá thư đưa cho Dương Tuấn

‘cái j đây’

‘đây là quà của fan Việt Nam ạ’

‘Việt Nam sao’ Dương Tuấn ngạc nhiên nói

‘dạ fan Việt Nam’ ‘Có rất nhiều người ở Việt Nam thích xem phim của anh đóng ’

‘thật sao’

‘dạ họ luôn luôn ở bên anh và ủng hộ cho anh ạ’

‘cảm ơn em’ ‘cảm ơn các em’

‘nếu có thể thì anh hãy sắp xếp thời gian sang bên đó 1 chuyến là coi như cho bọn họ toại nguyện rồi ạ’

Linh tập tễnh đi về nhà may mà ko ai nhìn thấy cô lặng lẽ lên phòng chữa trị vết thương. lúc đi xuống dưới nhà cô đã giải vò thành công nhưng nào đâu có ngờ cô lại bị Vương Hàn đánh vào khuỷa tay và bị tím bầm nên đã bị lộ, nói dối mãi m.n mới tin . Sáng hôm sau vết thương mới xưng tấy lên khiến cho việc đi lại gặp rất nhiều khó khăn. Vừa đến công trường thì đã bị chị thư ký chạy đến ôm tới tập

‘Cảm ơn em cảm ơn mấy đứa cá on trời không phụ lòng chị mấy đứa...’ Chị thư ký vừa nói vừa vỗ vỗ vài cái vào tay Linh

‘AAAAAA..’Linh hét to. ‘cái bà chị này làm cái j vậy chứ đau chết người ta rồi’

‘Chị đâu có làm j đâu’ Mặt chị thư ký vô tội

‘Chị à đừng động vào bạn gái em cô ấy đang bị đau, mỗi tiếng kêu đau của cô ấy em cũng xót lắm chứ’ Vương Hàn vừa nói vừa xoa chân múa tay

‘xót cái đầu cậu j’ Linh gõ mạnh vào trán Vương Hàn

‘Thôi đừng đùa nữa’ Thiên Vương nói ‘Lần sau thi thể nào vậy chị’

‘Vòng hai chủ đề là nhạc thần tượng động tác tự nghĩ các em tự biên đạo’

'các cậu đã nghĩ ra nhạc j chưa' Vương Hàn hỏi

'ờ thìbang bang bang...(lời bài hát) ..'Linh nói rồi lắc lư theo

'em cũng thích Big bang à' Tuấn Thần hỏi

'dạ em thích nhạc của nhóm đấy lắm nghe rất chất'

'tui này cũng thích nhóm đấy đấy hay là chúng ta cùng nhảy bài đấy đi' Tuấn Thần gợi ý

'đc đó vậy thì hôm nay về chúng ta sẽ luyện tập bài này' Thiên Vương

4 Người luyện tập rất chăm chỉ động tác từng người góp ý rồi tạo thành 1 bài của riêng nhóm. Linh bị ngã nên tập luyện hơi khó tốc độ cũng bị chậm lại 1 chút.

'Hay là mọi người thi lần này đi em không thi nữa' Linh nghĩ ý muốn rút lui

'ko đc nếu cậu rút lui thì tất cả sẽ cùng rút lui đã đăng ký 4 người mà lại chỉ có 3 người thì không đc'

'đúng em tập chậm lại 1 chút rồi sau này sẽ tập nhanh dần cũng đc'

1 tuần sau cuộc thi bắt đầu vết thương cũng đã đỡ nhưng vẫn ảnh hưởng đến bài thi, trong lúc nhảy Linh đã bỏ lỡ vài nhịp hơi chậm so với 3 người còn lại.

'Tớ xin lỗi vì tớ mà nhóm bị đẩy xuống vị trí thứ 4 ' Linh nói

'ko sao đâu nhờ có cậu mà nhóm mới đc đứng ở vị trí thứ 4 đấy' Thiên Vương an ủi nhưng Linh vẫn không thể hết buồn.'đừng buồn dù đi thi chúng ta cũng vào đc vòng trong mà. Vòng cuối chúng ta sẽ cố gắng hơn nữa để dành chiến thắng' . Linh ngồi lên xe đạp của Thiên Vương dựa đầu vào lưng của Thiên Vương trong đầu nghĩ đầy thứ tội lỗi

Bạn đang đọc truyện *Tuổi Trẻ Sục Sôi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 18

'Hey bạn gái của tớ cậu sao vậy vẫn buồn à' Vương Hàn cầm 1 hộp sữa đến đưa cho Linh đang ngồi 1 góc ở sân trường.'Đừng có đùa nữa tớ đang chán lắm đây' Linh cầm lấy hộp sữa nhưng vẻ mặt chẳng khá hơn là bao.

'Tớ nói cho cậu biết nhé từ khi thi xong vòng hai trông cậu tiêu tụy quá quá không còn xinh đẹp như ngày trước nữa' Vương Hàn ngồi xuống giật lấy hộp sữa mà Linh đang cầm trên tay cầm ống hút cho cô rồi trả lại.

'Hà. Thật sao tớ xấu đi nhiều lắm sao' Linh sờ lên mặt mình.

'Làm bạn gái của tớ thì cậu phải thật xinh đẹp, vui vẻ, không được buồn , mà khi buồn thì sẽ mất xinh cậu biết không hả nên từ giờ về sau không được buồn nữa'

'đâu phải làm bạn gái của Tiểu Vương thì em mới phải xinh đẹp đâu, đã là bạn của tui này thì em phải xinh đẹp lúc nào cũng phải thật xinh đẹp, thật nổi bật.' Tuấn Thần và Thiên Vương từ xa đi tới.

'Linh à sắp thi vòng cuối rồi mà cậu cứ như vậy thì chúng ta phải làm sao. Vòng cuối này là vòng thách đấu đấy cậu cứ thế này thì làm sao chúng ta thắng được đây' Thiên Vương trách

'Tớ... Tớ sẽ lấy lại tinh thần ngay thôi mà' Linh ấp úng nói

'thôi thôi nếu cậu muốn lấy lại tinh thần thì học xong chúng ta cùng đi chơi tớ biết có 1 chỗ vui lắm' Vương Hàn

Tan học, Tuấn Thần chở Linh trên xe đạp đi theo sự chỉ dẫn của Vương Hàn. Nơi mà Vương Hàn đưa 3 người kia đến chính là công viên trò chơi . Họ chơi đủ trò họ ăn đủ món. Linh là đứa không sợ trời cũng không sợ đất . Vương Hàn không tin liền kéo cô vào nhà ma , kết quả không phải cô sợ ma mà là ma sợ cô ấy . Cứ con nào thò tay động vào người cô là cô đánh nó té tát. Những trò có độ cao và xoay tròn sợ nhất vẫn là tuần Thần anh ấy sợ đến mức không mở nổi mắt ra lúc xuống thì nôn ảm ảm. Chỉ có Thiên Vương và Linh chịu chơi đến cùng không có một trò nào họ bỏ qua. Chơi một lúc , họ rời khỏi công viên trò chơi để đi đến những con phố nổi tiếng. \$ người dùng chân ở một quán ăn vặt nhỏ

'Hai người đúng là yếu quá đi chơi có thể mà đã sợ rồi'. Linh nói

'Tớ không sợ tại hôm nay bụng tớ có vấn đề , chứ không bình thường tớ vẫn chơi đc mà' Vương Hàn cố biện minh

'đồ ăn được đem ra rồi' 'ngon ghê' Linh nói.

'này cho cậu' Thiên Vương cầm chiếc chân gà đưa cho Linh.

'cám ơn nha'

'ăn xong chúng ta cùng về luyện tập chứ'

'ok' Linh trả lời

'ko tớ muốn đi chơi' Vương Hàn

'vậy cậu cứ đi nhé tụi này về luyện tập' Linh chăm chú ăn chân gà.

Vì là vòng cuối cùng nên đã dành nhiều thời gian cho các đội luyện tập. Nhưng dù nhiều đến đâu thì đội của Linh đã mất một tuần rồi chỉ còn một tuần còn lại thôi. Vòng cuối sẽ là sự thách đấu giữa bốn đội còn lại: Friends, Big Love, Bách Hợp và Goblin.

'Anh đi bốc thăm về thế nào rồi' Thiên Vương và Vương Hàn ngồi ở trước cửa ra vào phòng bốc thăm để đợi

'Bách Hợp' Linh nói

'cũng đc, chúng ta có thể thắng' Vương Hàn gạt đầu ra oai

'thôi , cậu thôi đi , không còn nhiều thời gian nữa chúng ta đi tập' Tuấn Thần kéo tai Vương Hàn kéo đi

4 người lại tập chung lên sân thượng tập, vì không biết vào đề tài là gì, hơn nữa là đấu loại trực tiếp nên phải luyện tập tất cả. Ngày thi đầu tiên là hai đội có số điểm thấp thi với nhau và hai đội cao điểm thi với nhau.

'Linh cho cậu nạp năng lượng này' Vương Hàn tung hộp sữa cho Linh

'cám ơn cậu' Linh nở một nụ cười tươi

'Trông cậu khá ổn đấy' Vương Hàn khoác vai Linh

'Lúc nào tớ cũng ổn mà'

'Mấy cậu chuẩn bị xong chưa chúng ta cùng đi lên thôi' Thiên Vương đi trước mọi người đi theo sau.

Hôm nay họ mặc áo nền đen chữ friends trên áo màu trắng rất nổi. Trận thi đấu bắt đầu, Bách Hợp là đội mới nên cũng dễ dàng vượt qua, động tác của họ không khó đơn giản nên có nhiều lúc đám người của Linh phải nhường cho họ một vài động tác.

'Hôm nay chúng ta làm tốt lắm' Tuấn Thần nói

'Không tồi' Một bạn của đội Bách Hợp đi đến

'cám ơn các bạn' Linh và Thiên Vương cúi đầu nói

'không chúng tôi phải cảm ơn các cậu vì các cậu đã cho chúng tôi biết thế nào là nhảy thật sự các bạn sẽ dành chiến thắng chúng tôi sẽ cố vũ cho các bạn, cố lên' Bạn của đội bách hợp nói

'cám ơn' 4 người cùng cúi đầu cảm ơn'

Số điểm của đội Friends cao ngang so với số điểm của Goblin nên không phải thi đấu với BigLove nữa mà Biglove trực tiếp bị loại khỏi cuộc tuyển chọn. Bây giờ chỉ còn có đội Friends và Goblin, Goblin là một đội rất mạnh bởi không chỉ có gia thế mạnh mà cả đội hình cũng mạnh. So với Friends thì gia thế của Goblin rất mạnh gia thế sẽ chiếm phần lớn và cơ hội thắng của Friends là con số 1.

Bạn đang đọc truyện *Tuổi Trẻ Sục Sôi* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 19

Trước giờ thi đầu 30 phút Linh chuẩn bị đi thay đồ thì phát hiện ra là đôi giày đã bị ai đó phá tan nát rồi để lại trong túi đồ của cô, quay về lấy thì không kịp, đi mua thì lại xa chợ quá, mượn giày thì không đeo vừa.

'Linh sao cậu còn ở đây sao không đi thay đồ đi' Thiên Vương

'đôi giày của mình bị ai phá mất rồi, làm sao đây'

'sao lại như vậy chứ, ai lại quá đáng vậy' Thiên Vương nhìn lại đôi giày bị phá tan của Linh

'Có chuyện j vậy' Tuấn Thần và Vương Hàn đi ra từ phòng thay đồ

'Ai đó đã phá tan giày của Linh'

'Bây giờ phải làm sao'

'Hay là mượn giày có dc ko'

'Ko dc vì thời gian ko còn nhiều nữa mà mk ko biết ai có cùng size vs mk'. 'Để mk đi chân không lên vậy' Linh nói

'Linh' tiếng gọi từ một người ở xa

'Mẹ' Linh ngó đầu nhìn ra 'Sao mẹ lại ở đây'

'Mẹ sao' 3 ba người kia vô cùng ngạc nhiên

'Con cầm lấy này' mẹ đưa cho Linh một chiếc hộp

'Cái j đây ạ'

'mở ra đi nhanh lên ko hết giờ đây'

'Giày . Sao mẹ biết con đang cần giày vậy'

'Mẹ chỉ muốn mua cho con thôi chứ ai biết đâu là con đang cần thôi đi thay đồ đi nhanh lên còn lên sân khấu mẹ sẽ đợi con ở dưới khán đài'

'Mẹ' Linh ôm lấy mẹ rồi mắt rưng rưng

'Nhanh lên con' mẹ đẩy Linh vào phòng thay đồ.

Linh mặc chiếc áo phông trắng chữ friends màu đen chiếc áo rộng hơn người cô nên không thể khoe hết đường cong trên cơ thể của cô ấy, tóc xõa ra làm tôn lên vẻ đẹp cho gương mặt thanh tú của cô.

'Linh đồ đi mua đâu sao không mặc vào' My bạn cùng lớp nói

'Đồ đó ko hợp vs mk mặc khó chịu lắm'

'Thế thì làm sao có thể....'

'Cậu ra ngoài đi để mk còn chuẩn bị' My bị Linh đẩy ra khỏi phòng hậu kì.

Linh và 3 người bạn đang đứng chỉnh đốn lại trang phục của mk. Đúng lúc đó mấy người trong nhóm Goblin đi đến.

'Mấy người hôm nay chết chắc rồi . Không thắng dc chúng tôi đâu. Not Winning' Tùng vừa nói vừa làm động tác delike.

'Lần trước là do ăn may thôi lần này sẽ ko thể thắng đâu' Thúy Hằng nói với vẻ mặt vênh váo. Có thể bọn họ ko nhìn thấy Linh vì cô nấp sau lưng của 3 người kia

'Lần này sẽ ko còn ai cứu giúp nữa đâu'

'Ai nói là chúng ta sẽ cần người cứu giúp chứ' Linh quay mặt lại . Mái tóc đen dài ngang vai buông xõa môi của cô đc điểm thêm chút son khiến Linh xinh một cách tự nhiên không giống hai người con gái ở đội bên kia

'cô là ... 'Tùng đơ một vài giây rồi truy tìm lại kí ức của mk

'Sao quên tôi rồi sao ' Linh cười nhếch mép.

'Sao cô lại ở đội đó vậy nếu cô ở đội của chúng tôi cô sẽ thắng đấy'. Tùng nói

'Thật sao, nhưng mà tôi lại không thích ở chung đội vs mấy người thích chiến thắng bằng tiền mà không phải sự cố gắng của bản thân thì biết làm sao'
Linh nói lời này quả là một nhát đâm vào mặt Tùng mà.

'Và bây giờ xin mời lên sân thi đấu hai đội Friends và Goblin'

'và 3-2-1 bắt đầu' Mc nói xong toàn bộ đèn trong đều tắt chỉ để ánh sáng ở trên sân khấu.

Hai đội cùng nhảy 1 lúc mới đầu sẽ là nhảy cùng nhau sau đó từng người tách ra. Friends để Tuấn Thần ra trước và Goblin để Bách ra trước. sau Bách là đến Thiên Vương và Tùng đấu với nhau hai người này là hai người mạnh nhất trong đội cùng ra thi đấu để so tài , về mặt lạnh lùng của Thiên Vương lan tỏa khắp sân khấu. Sân Thiên Vương là Vương Hàn đi lên, vì Vương Hàn có điệu nhảy vui vẻ , và có chút kỳ quái hơn hai người kia nên được đưa ra để thi đấu với Thúy Hằng tuy điều này có thể khiến cho Vương Hàn hơi xấu hổ nhưng chẳng còn cái nào khác chỉ có điệu nhảy vui vẻ, cổ quái của Vương Hàn mới có thể thắng được điệu nhảy của Thúy Hằng. Tưởng chừng như Goblin sẽ để Mai Ly lên để nhảy đấu vs Linh ai ngờ họ thay đổi chiến thuật để cho Mai Ly và Thúy Hằng cùng lên. Như đã có sự sắp xếp từ trước Linh đứng giữa, ba người kia đứng xung quanh làm vài vài động tác tay, đợi khi Linh ra Hiệu thì cả ba người cùng tách ra để Linh bước ra, nhìn họ như bông hoa đang nở rộ. Thì ra Linh đã có dự tính riêng khi cô chọn chiếc áo phong rộng và chiếc quần jean rách gối cạp cao, lúc mới vào thì cô để áo phong tự nhiên nhưng khi đến đoạn cao trào thì chiếc áo phong đã để cô buộc lại để lộ phần eo thon (vòng 2 chừng 60), Linh bước ra nhìn như một thiên thần, cô vén tóc lên và bắt đầu nhảy hai người còn lại ở đội bên kia dường như đã bị cô hút hồn đứng bất động một vài phút trong lúc cô nhảy. Trận đấu này lửa diễn ra, đội Friends không gặp khó khăn gì trong quá trình thi đấu, còn đội Goblin vì Linh thay đổi trang phục khiến hai người còn lại kia thì thoáng bị lố nhíp không nhảy kịp và có lúc còn xuất quân chậm mất mấy nhịp nhạc.

'Mời bốn đội lên sân khấu để công bố giải thưởng'Mc nói to. Qua phần nhận xét nhanh của giám khảo về từ đội cuối cùng cũng đến phần trao giải và công bố người chiến thắng.

'Dựa vào số điểm mà ban giám khảo đã chấm tôi xin công bố các giải thưởng như sau

Giải tư thuộc về đội Bách Hợp

Giải ba thuộc về đội BigLove

Hai giải cuối cùng này tôi xin mời ban giám khảo công bố'Mc

'Chúng tôi xin công bố đội giành chiến thắng là đội...Goblin' Ban giám khảo nói

Lời nói vừa được đưa ra thì không ai có thể tin được, đa phần mọi người đều nghĩ là Friends sẽ dành chiến thắng. Khi giám khảo đọc xong kết quả thay vì tiếng vỗ tay thì tiếng Ồ nhiều hơn vì họ không thể chấp nhận được sự thật này.

Khi kết quả vừa mới xong đội Friends không nói gì họ chỉ trao nhau những cái ôm an ủi vì họ đã cùng nhau cố hết sức và kết quả này dường như họ cũng dự đoán trước được. Đội Goblin họ để chọn nên họ rất ra oai vì lời họ nói trước khi lên sân đã thành sự thật, 4 người họ thi nhau làm kí hiệu Delike, ký hiệu đó được họ coi là những kẻ thua cuộc. Vương Hàn vì quá tức mà không chịu được nên đã xông lên định đánh Tùng

'Chúng mày chỉ là những kẻ thua cuộc, Mãi là thua cuộc' Tùng nói

'mày nói cái j'Vương Hàn mất trật tự nhìn Tùng

'Tao nói chúng mày là những kẻ thua cuộc, là thua cuộc đó' Tùng còn nhắc đi nhắc lại khiến cho Vương Hàn càng thêm tức

'mày nói cái j...' Vương Hàn xông về phía Tùng nhưng đứng trước Vương Hàn là Linh và Tuấn Thần nên đã kịp ngăn lại.

'Vương Hàn cậu bình tĩnh lại đi chúng ta không cần cái giải thưởng đó, giải thưởng đó chỉ xứng với những người như bọn họ thôi. Chúng ta không cần'
Linh đã không nói thì thôi chứ một khi đã nói là thâm sâu bí hiểm lắm

'Cô nói cái j' Tùng muốn Linh nhắc lại

'Tôi nói giải thưởng này chúng tôi không cần, chúng tôi là những người chỉ biết nỗ lực làm việc chứ không phải là những người có tiền như mấy người' lời nói của Linh như đánh động vào một cái j đó trong đầu Tùng cậu ta xông đến giờ tay tát Linh nhưng bị Linh giữ được và cậu ta còn bị cô nắm chặt tay cho đến phát đau, gỡ ra cũng không gỡ được.

Bạn đang đọc truyện *Tuổi Trẻ Sục Sôi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 20: 30 Chưa Phải Là Tết

Sau cuộc thi đấu kết thúc, trong nhà bị bớt đi tiếng ồn ào, căn nhà trở nên yên tĩnh hơn mọi ngày. Tinh thần của bọn họ sau ngày thi đấu hôm đó cực kì tồi tệ, họ trở nên trầm mặc hơn mọi ngày, ngồi xem phim mà không hề nhập tâm vào tình tiết của bộ phim, thi thoảng lại như người mất hồn. Vài ngày sau khi tâm trạng đã ổn hơn thì họ bắt đầu những công việc của mình, Tuấn Thần thì đang phải bận bịu để chuẩn bị thi đại học, Vương Hàn thì luôn chơi điện tử, Thiên Vương đa phần đều ở trong phòng đọc sách đôi khi cũng luyện tập nhảy, còn Linh thì chỉ biết nhìn bọn họ rồi thi thoảng lẩn trốn lên sân thượng để luyện tập. Mẹ cô ấy mới sang nên cũng ở lại chơi vài ngày phụ giúp gia đình nhưng rồi cũng phải quay về nhà.

Linh hôm nay cũng như mọi ngày cô lên lên sân thượng khi mà không có ai để ý. Vẫn tập nhảy để rèn luyện kỹ, cô phải tập để duy trì sự dẻo dai, cô phải tập thì mới có tương lai Linh đã đặt ra một đồng tiêu chí cho mình. Linh tập một mạch từ đầu, nhưng đến đoạn giữa đột nhiên dừng lại vì cô thấy chưa được cứ tập đi tập lại đoạn đó mãi chẳng thôi

‘Tập như vậy mới đúng này’ Thiên Vương từ sau bước đến chỉnh lại động tác tay của Linh.

‘cám ơn cậu nha.’ Linh ngồi lên trên thành ban công ‘sao cậu lại lên đây’

‘đây là nhà mk, mk muốn đi đâu thì đi’ Thiên Vương lạnh lùng trả lời

‘mấy cậu sao rồi tâm trạng tốt hơn chưa’

‘Cái j sao cậu lại hỏi vậy’

‘thì sau cuộc thi mk thấy mấy cậu buồn phiền quá mà’

‘à chuyện đó hả tụi này quen rồi đây ko phải lần đầu tụi này đi thi nhưng à là lần đầu xuất nữa thì đánh nhau’

‘thật hả có phải lần nào cũng là đội Goblin đi thi và cũng là đội đó dành được giải ko’

‘cũng ko hẳn đôi khi là đội khác nhưng cũng dùng cách như Goblin mà thôi’

‘ha ha được lắm mấy người giám giờ trò đó hả chơi thế mà cũng đòi so kè tài năng’. ‘à vậy mấy ngày nay mấy cậu làm j vậy sao ko có tí không khí j hết vậy’

‘mấy ngày nay tui mệt chết đi được bị anh Tuấn Thần dừ trong phòng để giúp anh ấy chuẩn bị bà thi đại học điện ảnh BK.’

‘Thật hả anh ấy đã sắp thi rồi sao’ Linh ngạc nhiên

‘ừ sắp rồi hình như tuần sau đấy’

‘vậy anh ấy chuẩn bị đến đâu rồi’

‘đừng nhắc nữa tớ sắp đau đầu chết rồi đây’ Thiên Vương day day thái dương

‘sao vậy anh ấy áp lực lắm à’

‘đầu phải anh ấy bình thường rất bình thường chỉ có tớ và Vương Hàn bị áp lực thôi. Anh ấy ngày nào cũng bắt bọn tớ xem anh ấy đọc thơ, rồi lại xem anh ấy đọc thoại, rồi lại xem lại kịch bản cho anh ấy tự diễn. Vương Hàn xem đến mức chơi game cũng không có cảm xúc, tối đi ngủ còn nói mê nữa cơ, nói thật dạo này tớ thấy tớ cũng có chủ rồi nói đọc sách cũng không có tập chung được nữa’ Thiên Vương thở dài

‘thật hả, kinh khủng thế sao, vậy Vương Hàn giờ sao rồi’

‘Cậu ấy vẫn đang ở dưới chịu trận còn tớ thì trốn được lên đây’ Thiên Vương nở một nụ cười thỏa mãn rồi hít 1 hơi dài rồi thở ra

‘thôi cho cậu ấy chịu khổ một chút cũng không sao đâu cho bớt ồn ào đi’ Linh thần nhiên buông 1 câu

‘trời ơi tớ tưởng cậu quan tâm đến cậu ấy chứ ai ngờ cậu lại đối xử với cậu ấy như thế thật là quá tàn nhẫn rồi’ Thiên Vương nghe xong cảm thấy hơi thương Vương Hàn

‘cậu cũng thế mà chẳng phải cậu cũng bỏ Vương Hàn ở dưới đó một mk chạy lên đây sao’

‘Ờ...thì... Chúng ta như nhau cả thôi’ Thiên Vương nói xong câu đấy liền bật cười tiếng cười của họ như hòa vào nhau. Vừa yên tĩnh được mấy ngày thì đã lại nghe thấy tiếng ồn ào của Tuấn Thần và Vương Hàn

‘đứng lại đó.... Em đứng lại đó cho anh... ngoan ngoãn quay về phòng ngay... Vương Hàn đứng lại’ Tiếng gọi của Tuấn Thần chuyển đến tai của Linh và Thiên Vương. Nghe thấy tiếng gọi đó, ánh mắt Thiên Vương hiện lên một tia sợ hãi dù rất nhỏ bé.

‘em có ngu đâu mà đứng lại đứng lại anh lại bắt em nghe anh đọc, xem anh diễn, em đâu có ngu đâu’ Vương Hàn vừa chạy vừa nói tiếng nói, tiếng quát

mắng văng lên khắp căn nhà. Tiếng bước chân càng ngày gần, Vương Hàn vừa chạy ra sân thượng thì thấy Linh và Thiên Vương đứng đó liền gọi to

‘Linh cứu tớ. Anh ấy bắt nạt tớ’ Vương Hàn nghe xong liền nấp vào sau lưng Linh

‘Thiên Vương sao cậu lại ở đây cậu giám bỏ tớ lại để chạy lên đây sao’ Vương Hàn tức giận khi nhìn thấy Thiên Vương cũng ở đây

‘hai đứa hai đứa giỏi lắm dám trốn lên đây giám ko nghe lời anh hả, nhờ có chút việc còn con mà cũng không làm đc, vậy nói j đến nhưng việc lớn lao’ Tuấn Thần tức giận

‘còn con anh nghĩ j vậy cả tuần nay anh bắt bọn em làm việc đấy cũng mệt lắm chứ đùa à’ Vương Hàn cãi lại

‘hai đứa...hai đứa như vậy có đáng mặt đàn ông ko, không thấy xấu hổ khi đứng sau lưng con gái à có giỏi thì bước ra đây’

‘anh... Có...có giỏi thì bước vào đây’Thiên Vương và Vương Hàn núp sau lưng Linh nắm chặt lấy cánh tay của cô ấy

‘Linh em đi ra để anh xử hai đứa chúng nó giám không nghe lời anh’

‘Thôithôi’ Linh vội can ngăn ‘Tuấn Thần anh hành bọn họ như vậy đủ rồi mà em thấy anh cũng làm tốt rồi đấy chứ bây giờ việc của anh chỉ có việc học thuộc và nói cho trôi chảy thôi mà đâu cần phải xem xét j nữa’ Linh giờ ngang hai tay ra để bảo vệ hai người phía sau.

‘em dám thông đồng vs chúng nó đc vậy anh xử cả ba’ Tuấn Thần xắn tay áo xông về phía ba người kia đang chạy trốn. Đây mới là căn nhà như mọi ngày luôn có tiếng cười nói luôn có tiếng cãi vã cho dù là ngày hay đêm.

Bạn đang đọc truyện *Tuổi Trẻ Sục Sôi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 21

Sáng sớm nay cũng vẫn giống mọi ngày họ phải phụ giúp gia đình rồi mới đi học nhìn thấy ai cũng như ai mắt như muốn sụp xuống vì buồn ngủ, tinh thần thì ko thoải mái. Vừa đến cổng trường lại gặp phải nhóm Goblin.

'Hì Tùng nói giờ tay chào vs Linh. Nhưng chỉ nhận lại ánh mắt lạnh lùng của Linh

'Tùng cậu làm gì vậy bây giờ cậu làm sao có thể nói chuyện vs những kẻ thua cuộc này chứ'. Thúy Hằng nói

'Cậu im đi' Tùng quát lớn 'Linh . Anh biết tên em là Linh . Linh tên rất đẹp vậy có phải em nên đi cùng tụi anh không bây giờ em đồng ý cũng chưa muộn đâu' Tùng lại dõ cái giọng nói đầy ra Linh cực ghét cái giọng đầy mỗi khi nghe thấy cô chỉ muốn động tay động chân thôi.

'Xin lỗi. Tôi không đủ đẳng cấp đi theo mấy người' Linh lạnh lùng quay đi

'Tại sao chứ em rất đủ mà' . 'Tụi anh sắp nổi tiếng rồi chỉ cần 1-2 năm nữa thôi là tụi anh sẽ nổi tiếng , anh nghĩ em cần điều đó và anh tin em sẽ chọn đúng' Tùng vẫn cứ nói mặc cho sự ngăn cản của những người bên cạnh

'Xin lỗi nhưng tôi muốn nổi tiếng theo cách riêng của tôi. Tôi muốn tự bước chân đi qua suối chứ không cần một cây cầu yếu và có thể gãy bất cứ lúc nào.'

'Ý của em là....'

'Người như anh mà cũng muốn làm người nổi tiếng sao có một câu như vậy mà cũng ko hiểu. Ý của tôi là chúng tôi sẽ nổi tiếng bằng sức mạnh của mk chứ không phải bằng tiền nhưng mấy người' Linh chỉ tay vào ngực của Tùng rồi quay lưng bước đi.

‘em nói j vậy’ Tùng chạy theo Linh, nắm lấy cổ tay của cô

‘người nổi tiếng tại anh bị lãng hay là do não anh có vấn đề vậy. Tôi nói gì với anh cũng đều phải nhắc đến lần hai vậy’

‘em..’

‘bỏ tay ra’ Linh liếc mắt lạnh lùng sang nhìn cổ tay đang bị Tùng nắm chặt. Linh chuyển hướng từ cổ tay sang nhìn thẳng vào mắt Tùng thấy anh ta không có ý gì muốn bỏ Linh quát lớn ‘Bỏ ra’. Nhìn ánh mắt của anh ta vẫn không có gì hối cải Linh vội dùng tay còn lại nắm lấy cổ tay của Tùng xoay người anh ta quay lại tay của Tùng bị gấp ra sau.

‘AAAAA’...tiếng kêu thảm thiết của Tùng ‘Được rồi, bỏ ra’

Mọi người đứng đây nhìn chỉ dám nhích lên 1 bước nhưng ko dám tiến thêm bước nữa. Lần này, Thiên Vương cũng không hơi đầu ngăn cản tự cậu ta làm thì cậu ta chịu giờ ai mà nhảy vào ngăn là Linh sẽ xử tất.

Đôi khi chiến thắng lại không dùng đến sự chăm chỉ luyện tập mà chỉ cần một vài đồng cũng có thể chiến thắng, nhưng chiến thắng theo cách đấy sẽ phải trả một cái giá rất đắt.

Tan học , bốn người họ đã lao ngay vào quán trà sữa bên cạnh công trường. Tâm trạng của bọn học rất tốt, thứ nhất không phải nghe thơ ca gì của anh Tuấn Thần, thứ hai là sáng nay Linh đã dạy một bài học cho Tùng khiến ai nấy đều hả dạ. Rồi khỏi quán ăn 4 người đi đến công viên gần nhà rồi mới về nhà, ở đó không khí trong lành, không phải nghe thấy tiếng ồn ào, không phải nghe thấy tiếng còi ô tô, xem máy , đó là nơi lí tưởng cho một ngày một mới. Linh trượt ván còn ba người kia thì chơi bóng rổ. Sống nhưng giờ phút thoải mái nhất trong cuộc đời. Trời đã sẩm tối 4 người trở về nhà. Không khí nhộn nhịp của buổi chiều cũng không xóa mờ được hình bóng của bốn con người.

‘Đi con về rồi’ Linh gọi to từ ngoài cửa

‘mấy đứa về rồi hả vào đây nhanh lên’ Cô Lâm vui vẻ vẫy tay gọi bốn đứa vào.

‘Đây là ai vậy ạ’ Vương Hàn chỉ tay vào hai người đàn ông đang ngồi đối diện với cô Lâm và di Nguyên.

‘mấy đứa ngồi đây nói chuyện với bọn họ đi mẹ phải vào trong có chút việc’ Cô Lâm vội vàng đứng dậy

‘nhưng mẹ ơi như thế không hay lắm’ Thiên Vương gọi cô Lâm quay lại

‘Người bọn họ muốn gặp là mấy đứa không phải mẹ nên mấy đứa ngồi nói chuyện đi’ Vừa dứt lời cô Lâm liền chạy vào trong nhà. Bốn người kéo ghế lại chiếc bàn uống nước gần đó nói chuyện.

‘xin hỏi mấy ông là...’ Tuấn Thần lên tiếng. Người đàn ông không nói gì chỉ rút từ trong túi áo ra một chiếc danh thiếp rồi đặt lên bàn. Sau khi nhìn tấm danh thiếp đầy xong ai nấy đều ngạc nhiên nhưng cậu trả lời của bọn họ không giống như hai người đàn ông đó nghĩ

‘mấy người định lừa chúng tôi sao’ Vương Hàn buông một câu nói, họ biết câu nói đó vô lễ nhưng chẳng có một ai chịu ngăn cản.

‘mấy cậu nhìn thấy danh thiếp như vậy mà không chịu lên mạng tra xem tôi là ai. Mà chưa gì mấy cậu đã nói như vậy với tôi’ Người đàn ông đó lãnh đạm trả lời

Wương Hàn vội dở điện thoại ra để xem . Người đàn ông đó là người quản lý của công ty C.A công ty nổi tiếng khi đào tạo ra những nhóm nhạc hàng đầu của TQ. Tên của ông ấy là Trần Đại Minh. Vương Hàn xem xong về mặt ngạc nhiên liếc nhìn từng người một.

‘sao vậy . cậu nói gì đi chứ’ Linh dặt tay áo của Vương Hàn. Vương Hàn không nói gì chỉ dám gật đầu và trong ánh mắt có sự sợ hãi và xấu hổ.

‘Ông đến đây có việc gì vậy’ Tuấn Thần nói

‘chúng tôi đã xem phần trình diễn của các bạn . Chúng tôi quyết định sẽ tuyển thẳng các bạn làm thực tập sinh của công ty chúng tôi’ Trần Đại Minh lịch sự nói

‘Tại sao ông lại chọn chúng tôi vậy’

‘Chúng tôi nhìn thấy được sự cố gắng và sáng tạo của các bạn trong từng phần thi’

‘Tại sao lại chọn chúng tôi mà lại không chọn đội thắng cuộc’

‘Vào vòng thi cuối cùng chúng tôi có đến xem và phát hiện ra một điều rằng khán giả ủng hộ đội các bạn nhiều hơn đội chiến thắng. Chúng tôi đã tìm hiểu thì biết được đội kia chiến thắng là có tay trong’

‘...’

‘chúng tôi cần những người có thực lực, cần những người có tài năng , có sáng tạo. Chúng tôi cần những người như các bạn’

‘...’

‘Đây là bản hợp đồng của các bạn. Các bạn sẽ làm thực tập sinh trong vòng ba năm sau ba năm người nào ở lại thì chúng tôi sẽ cho ra mắt còn người nào không thể ở lại chúng tôi cũng sẽ không bắt buộc. Sự lựa chọn là do các bạn nếu các bạn đồng ý thì hãy đến gặp chúng tôi. Cổng cửa của công ty sẽ luôn chờ đón các bạn.’ Trần Đại Minh nói xong liền đứng dậy cúi chào và ra về.

Bữa ăn chưa đựng rất nhiều suy nghĩ, họ không biết có nên lựa chọn hay không họ không biết liệu họ chọn con đường này nó có ảnh hưởng đến cuộc sống sau này hay không. Thành công hay thất bại đều phụ thuộc vào sự lựa chọn lần này.

Chương 22: Lời Hứa 10 Năm

Trời đã về đêm, Linh ngồi một m̄k trên sân thượng cô nghĩ về việc có nên tham gia hay không. Bởi nếu như là ba người kia thì có thể họ sẽ chọn nhưng đôi vs cô điều đó rất khó quyết định.

'Bạn gái đang nghĩ gì thế' Vương Hàn vỗ vai Linh

'Nghĩ linh tinh thôi' . 'Sao mọi người lại lên đây'

'Thì tui này thấy cậu ở trên đi lên đây mà mãi không xuống nên lên xem thôi'

'Sao nghĩ xong chưa' Thiên Vương

'Nghĩ gì cơ' Linh bày cái mặt vô tội ra hỏi

'Cậu đừng có mà giả nai nhẽ tui này biết cậu đang nghĩ gì đấy. Bản hợp đồng này không phải dành cho ba người mà là bốn người bao gồm cả cậu đấy'

'...'

'Linh em phải biết rằng bọn họ chọn em họ cũng có lý do cả bọn họ, họ quan tâm đến tài năng và tương lai của em chứ không phải là quá khứ của em. Họ đã chọn em vì họ biết em sẽ làm được. Tụi anh đều sẽ đồng ý vì đây là công ty mà tụi anh muốn vào, còn em, em hãy lựa chọn đi anh tin sự lựa chọn của em khiến tụi anh vui' Tuấn Thần đứng đối diện với Linh.

tất cả nhưng lập luận để Linh chấp nhận.

'Em sợ em không làm được' giọng nói của Linh run run

'Yên tâm khi em có tụi anh ở bên cạnh thì không có gì là không làm đc cả.'

'Em ...'

'Đồng ý hay không' Tuấn Thần hét lên vs Linh . Linh chưa bao giờ thấy bộ mặt giận giữ của Tuấn Thần cả.

'Em đồng ý...' Linh bị tiếng hét của Tuấn Thần làm cho giật m̄k liền trả lời ngay.

'Đấy thế có phải ngoan ko' Tuấn Thần thay đổi từ giận dữ sang vui vẻ nhẹ nhàng xoa đầu Linh.

'Chúng ta sẽ cùng nhau lập thành một đội cùng tập luyện cùng gia m̄t có được không' Vương Hàn vui tính nói

'Chúng ta cùng cố gắng để sau này ai ai cũng phải biết đến chúng ta' Linh nói

'Nói mấy câu đó để làm gì cơ chứ. Ít ra cũng phải nói như vậy nè. Cùng nhau ra m̄t nhẽ.' Thiên Vương

'Nào chúng ta cùng lập một lời hứa 10 năm làm bạn được không' Tuấn Thần nói xong chìa tay ra giữa đám người, rồi từng người đặt tay lên bên tay của Tuấn Thần.

'Quyết không đổi thay' Bốn giọng nói cùng hòa làm một vang lên giữa đêm thanh tĩnh.

Sau khi ký xong hợp đồng thì bốn người dường như không có ngày nghỉ. Những ngày trong tuần thì đều phải đi học, hết giờ học thì phải đến công ty để luyện tập, tối muộn mới về. Ngày chủ nhật thì phải đến công ty cả ngày để luyện tập. Lịch trình kín như vậy khiến cho họ cảm thấy mệt mỏi nhưng lâu dần thành quen, nhưng cũng không một ai biết họ đang làm thực tập sinh cho C.A.

Từng và mấy người bạn của anh ta như làm chủ được cả công ty vậy. Họ vẫn đến để tập luyện nhưng chẳng mấy tập chung vừa tập đã mệt, làm thức tập sinh được vào tháng thì đã đòi ra m̄t. Nhét thêm tí tiền cho công ty để rút ngắn thời gian ra m̄t lên thành một năm.

Một năm sau, nhóm Goblin được ra m̄t vẫn là cái tên đó nhưng không được mọi người ủng hộ lắm. Vừa ra m̄t, rất nhiều nhóm anti fan của Goblin được thành lập. Họ luôn chỉ trích vì nhóm này quá kiêu ngạo không coi fan ra j. Trong một năm đó Linh và những người bạn của m̄k luôn tập luyện chăm chỉ,lúc mới vào công ty bốn người còn xa lạ với những thực tập sinh khác nhưng sau một vài lần trò chuyện và tập luyện cùng nhau thì mọi người như đã trở thành người một nhà.

Hai năm sau, đã đến lúc cần ký lại hợp đồng.

'Ai đó' Trần Đại Minh hỏi

'Trần tổng, em là Linh đây ạ' Linh đứng ngoài cửa gọi vào

'Vào đi'. 'Có chuyện gì vậy hợp đồng có vấn đề j hả'

'Dạ không ạ. Em muốn nói vs anh việc này ạ'

'Chuyện gì'

'Em muốn thôi khôbg hoạt động nữa ạ'

'Em nói gì vậy , nếu em đồng ý ký tiếp hợp đồng này thì anh sẽ cho bốn đứa lập thành một nhóm và sẽ ra mắt trong vài tháng tới' Trần tổng không hiểu nên về mặt có hơi cáu.

'Trần tổng em xin lỗi nhưng em phải về nước ạ. Nếu em ra mắt cùng thì ba người kia sẽ bị liên lụy ạ.'

'Ý em là sao'

'nếu em ra mắt thì sẽ ảnh hưởng đến ba người kia, em không muốn vì em à họ khôn còn đc yêu thích nữa'

'Nếu về nước em sẽ làm gì'

'Em sẽ đi học tiếp để cố gắng trở thành một ca sĩ đến lúc đó em cũng trưởng thành em cũng thành công mà công ty cũng sẽ không bị ảnh hưởng. Chẳng phải anh cũng muốn ba người đó lập thành một nhóm mà ko gặp phải scandal sao, em sẽ à một quả bom khi em chấp nhận ra mắt.'

'Vậy anh hi vọng em sẽ thành công để sau này anh và ba người đó có cơ hội cùng hợp tác với em'

'Em cảm ơn anh đã chỉ bảo em trong suốt thời gian qua. Em sẽ thu dọn đồ và đi ngay'.Linh cúi đầu chào rồi khỏi phòng của anh quản lý.

Bạn đang đọc truyện *Tuổi Trẻ Sục Sôi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 23: Chia Tay Không Một Lời Từ Biệt

Chuyện Linh rời đi không phải sớm hay muộn nhưng Linh không muốn ba người kia phải bận tâm. Ba năm trước Linh định quay về nhưng mẹ Linh không cho mẹ nói 'con ở đây sẽ tốt hơn đừng quay về ba mẹ chỉ hại con thôi'. Đến bây giờ Linh có thể đường đường chính chính mà ra đi. Cô rời đi khi trời mới hừng sáng, cô đặt ba món quà và một lá thư trên bàn rồi kéo vali đi ra ngoài. Vừa mở được cửa thì nghe thấy giọng của Vương Hàn

'Linh cậu đi đâu vậy'

'À... Mk đi... Mk đi mua đồ ăn sáng. Cậu cứ vào ngủ đi mk mua rồi sẽ về ngay.' Linh cố gắng nín khóc để trả lời.

'Ừ' Vương Hàn gầy thơ bị Linh lừa.

Linh bước xuống dưới cổng công ty mua ba chiếc bánh bao rồi gửi anh bảo vệ nhờ anh đem lên trên phòng còn dặn đi nhẹ nhàng đừng để họ thức giấc.

Ba năm sau đó nhóm của ba người đó có tên là Friends kí hiệu là ngôi sao năm cánh màu vàng tượng trưng cho sự may mắn và hi vọng. Bọn họ đã nổi tiếng rất nhanh chỉ sau vài tháng ra mắt lượng người theo dõi trên trang cá nhân của từng người tăng rất nhanh tiếng tăm của bọn họ lan ra khắp các nước lân cận và sang cả những châu lục khác.

Tại một quán cà phê của VN đang vô tình nhạc của nhóm Goblin

'Bà chủ đổi nhạc' một vị khách yêu cầu

'Đc đc' Một nhân viên hô to

Goblin càng ngày càng đi xuống sau khi nghe tin ba người kia được tuyển thẳng vào C.A Từng tức lắm liền mời cả nhạc sĩ nổi tiếng đến để sáng tác. Bài

hát đó thực sự đã rất nổi nhưng chỉ một thời gian sau đó khi mà Friend được ra mắt thì mọi người dường như không hề biết đến sự tồn tại của Goblin. Có một điều dễ miêu tả sự nổi tiếng của hai nhóm. Khi Goblin ra đường không bật khẩu trang hay đeo kính đảm mọi người không thèm để ý. Nhưng khi Friends ra đường cho dù có bật kín thế nào thì vẫn có người nhận ra. Hoặc ngay như ở sân bay chẳng hạn Goblin không được một ai chào đón nhưng Friends thì chật kín cả sân bay.

Từ đầu một tin được truyền đến khiến cho mọi người xôn xao.

'Ê này Friends sắp sang VN để quay MV đây'

'Tao sắp đc gặp anh ấy rồi'

'Tao nghe đồn mấy anh ấy sẽ bay dọc đất nước mk để quay đây'

'Thật hả vui quá à sắp đc gặp mấy người đó rồi'

Linh bê đồ uống ra bàn cho khách nghe thấy tin này trong ánh mắt của cô có lóe lên một tia vui mừng nhưng lại bị dập tắt ngay lập tức, Linh lo sợ nhiều hơn là vui lo vì khi mấy người đó gặp lại Linh trong bộ dạng này cô không phải người nổi tiếng mà là một con gái làm bụng bê cả phê.

'Linh vào bê đồ ra cho khách' Linh đứng thần thờ may mà có bà chủ gọi chứ ko biết cô sẽ như thế cho đến khi nào.

Linh làm ca tới 11h mới hết ca làm. Cô dọn dẹp đồ đạc lại gọn gàng rồi đi ra khỏi quán.

Vẫn là chiếc áo mũ màu đen, vẫn chiếc mũ kết ngày nào, nhưng đêm tối vẫn không hòa cùng bóng với bóng của cô.

Linh cảm nhận được đằng sau đang có người đi theo, linh cảm mách bảo những người đó không phải người tốt. Linh bước nhanh dần mặt không giảm quay về sau vì sợ nếu quay lại cô sẽ không chạy được nữa. Cô tăng tốc chạy nhanh bao nhiêu nhưng bóng đen theo cô bấy nhiêu. Rẽ rất nhiều đường và cuối cùng là ngõ cụt tường thì không bật được, chạy cũng không còn đường chạy.

'Cô em đi đâu mà phải vội' giọng nói này khiến Linh cảm thấy ghê tởm

'Các người là ai' Linh hét hoảng nói

'Là ai, không quan trọng quan trọng là đc vui vẻ cùng cô em' Anh ta tiến dần đến phía Linh.

'Mấy người tránh ra, tránh xa tôi ra, đừng động vào người tôi' Linh hét hoảng lùi lại phía sau. Một bên áo khoác bị lột xuống, Linh bất giác trượt chân ngã ra đất.

'Tránh ra... Đừng lại đây... đừng lại đây' Linh ngồi sát ôm gối lẩm bẩm.

'Aaaaa tên côn đồ hét lớn 'Đứa nào đấy, là đứa nào'

Một phát đâm một phát đá vào người hấn khiến hấn hét hoảng mà chạy mất.

'Linh cậu ko sao chứ' Vương Hàn chạy lại lay lay Linh ngồi dậy. Linh run cầm cập, khi thấy Vương Hàn hỏi và động vào người Linh cô bắt hét lớn rồi bỏ chạy lấy gói.

'Đừng động vào người tôi tránh xa, tránh ra' Linh co rúm người lại nước mắt cứ thế chảy ra.

'Linh cậu bình tĩnh lại đi mà' Thiên Vương

Bạn đang đọc truyện *Tuổi Trẻ Sục Sôi* được tài miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tài miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 24: Bún Đậu Mắm Tôm

Tuần Thần cởi áo khoác ngoài khoác lên người Linh rồi đỡ cô ấy đứng lên. Nhưng Linh có vẻ vẫn chưa hoàn hồn cô ấy cứ tự mk bước đi giữa bóng đêm, ba người kia không biết phải làm gì đành đi theo sau cô.

'Linh' Thiên Vương nắm lấy tay Linh kéo người cô ấy lại. Linh kháng cự cố gắng gỡ tay Thiên Vương ra.

'Linh. Cậu hãy nghe tớ nói. Nhìn tớ đi. Nhìn tớ đi xem tớ là ai. Linh' giọng ní mỗi ngày một to dần và cuối cùng là hét lên. Dường như điều này đã khiến Linh tỉnh lại

'Cậu là...cậu là... Thiên Vương.' Linh nhìn kỹ lại một lần nữa

'Đúng đó là Thiên Vương bạn tốt của cậu đây' nói xong Thiên Vương kéo Linh vào lòng ôm cô ấy thật chặt.

'Sao cậu lại ra nông nổi này' Thiên Vương ôm lấy Linh vuốt tóc và xoa đầu Linh.

'Linh cậu còn nhớ tớ là ai ko' Vương Hàn đứng sau lưng Linh lên tiếng , Linh quay lại.

'Vương Hàn' Linh nói

'Đúng rồi tớ là Vương Hàn bạn trai đẹp nhất thế giới này của cậu đây' Vương Hàn nói xong liền ôm lấy Linh rồi lau đi những giọt nước mắt đang lăn trên má Linh.

'Anh Tuấn Thần' Linh quay mặt sang bên cạnh thấy anh Tuấn Thâm đứng hai tay đã giang sẵn chờ đợi Linh sà vào lòng.

'Em gái ngoan đừng khóc nữa nước mắt sẽ làm em xấu đi ko còn xinh nữa ngoan nào' Tuấn Thần vuốt mái tóc có chút rối của Linh.

Họ đã trưởng thành hơn , có cao hơn, đã có chút body đẹp, nhưng tính cách của họ vẫn như ngày nào. Linh thì vẫn vậy vẫn nhỏ bé vẫn thấp và có chút gầy hơn ngày trước.

Bốn người vào một nhà hàng ăn đêm ở Hà Nội, Linh đói đến mức bụng sôi ục ục.

‘cậu đói lắm hả’ Vương Hàn ngạc nhiên hỏi

Linh không trả lời chỉ gật đầu rồi cầm cúi ăn. Bốn người ngồi cùng bàn mà chỉ có một mình Linh ăn. Cô phục vụ bê đồ ăn ra thấy ba người con trai bịt khẩu trang, đeo kính đội mũ kín mít liền ngạc nhiên hỏi.

‘ba người không ăn sao’

Nghe thấy câu nói này ba người trở mắt lên nhìn không hiểu j

‘cô ấy nói sao ba người không ăn’ Linh phải nhắc lại bằng tiếng trung. Nghe xong ba người lại cúi mặt kéo mũ sụp xuống. Tuấn Thần thấy cô phục vụ không đi liền vẫy tay cho cô ấy rời đi. Cô phục vụ thắc mắc rồi quay người rời đi.

‘cứ bỏ ra mà ăn không sao đâu, về đêm mọi người ở dưới công viên vui chơi không rảnh mà lên nhà hàng ăn đêm cả, cứ bỏ khẩu trang ra mà ăn các cậu đeo kính nên cũng không ai nhận ra đâu.’ Linh vừa ăn vừa quan sát xung quanh , giải thích cho ba người kia. Nghe xong ba người liền bỏ khẩu trang cầm cúi ăn cùng Linh

‘Hình như các cậu cũng chưa ăn’ Linh đã cảm nhận được bọn họ đang đói khi nhìn Linh ăn

‘ừ đã được ăn đâu’. Vương Hàn đói đến mức không còn quan tâm đến xung quanh ‘hồi này xuống sân bay phải chen chúc rồi về khách sạn rồi họp báo bận đến mức Tiểu Vương vừa ăn được miếng bánh mì lại phải bỏ ra để làm việc tiếp , làm xong quay lại lại mất miếng bánh mì’ Tuấn Thần vừa ăn vừa nói

‘vậy sao lại xuất hiện ở đây’ Linh hỏi

‘thì nghe nói quán cà phê ở dưới có bánh nên ba đứa dẫn nhau xuống ai ngờ gặp cậu đâu’ Thiên Vương nói.

Bốn người tập chung ăn đến mức toàn bộ đồ ăn trên bàn đều hết sạch.

‘Các cậu có muốn ăn nữa không’ Linh hỏi

‘cộng nhận đồ ăn của Việt Nam ngon ghê luôn’ Vương Hàn xoa bụng rồi gật đầu lia lịa

‘dù gì thì cũng kìm dẽ con đói rồi tớ sẽ cho các cậu ăn thử một món ăn đặc nhất vô nhị luôn’

‘món j’ Vương Hàn mắt sáng lên hỏi

‘Bún... đậu... mắm... tôm’ Linh nói từng chữ một

‘nó như thế nào’ Tuấn Thần hỏi

‘nó rất ngon, nếu như đậu phụ thối là món ăn kinh điển của Trung Quốc thì bún đậu mắm tôm là món ăn kinh điển của Việt Nam’

‘hà nó giống đậu phụ thối hả’ Vương Hàn nhăn mặt

‘không bún rất ngon chỉ có mắm tôm là mùi vị của nó hơi..... mà thôi ăn thử thì biết’ Linh nói xong liền gọi ngay một xuất bún đậu mắm tôm.

Xuất bún đậu mắm tôm được bê ra có đậu giấm giòn tan, có bún có rau. Linh gấp một miếng đậu chấm vào bát mắm tôm nuốt xuống

‘trời ơi ngon quá mất thôi’ Linh nói

Từ khi bát mắm tôm được bê ra ba người kia bày ra vẻ mặt khó coi , Linh nhìn thấy buồn cười.

‘có ngon không’ Vương Hàn hỏi

‘ngon lắm lắm luôn á’ Linh gật đầu lia lịa ‘ăn thử đi’ Vương Hàn gấp thử một miếng rồi cho lên gần miệng mặt nhăn nhó khi ngửi thấy mùi, rồi cố gắng nhét vào miệng, nhai vài cái rồi nuốt xuống bụng

‘tớ ko ăn đâu không ăn đâu’ Vương Hàn lắc đầu để đĩa xuống, ngồi nhìn Linh ăn . Miếng Vương Hàn chẹp chẹp vài cái rồi gấp thêm miếng nữa, có hơi mùi nhưng vị rất lạ

‘thực ra nó rất ngon mà’ Vương Hàn lấy đĩa gấp ăn.

‘Vị sao’ Tuấn Thần hỏi

‘nó ngọt ngọt, mặn mặn, chút cay, chua, khó tả anh ăn thử đi rồi sẽ biết’ Vương Hàn không thể biết hết mùi vị như thế nào nên đành cầm củi ăn.

Tuấn Thần và Thiên Vương cũng nhìn thấy ghê nên không ăn nhưng sau đó liền ngồi gấp ăn mặt cũng nhăn mũi cũng nín thở nhưng ăn rồi lại muốn ăn nữa cứ thế là ăn cho hết xuất đã gọi.

‘Để tui mình đưa cậu về’ Thiên Vương nói

‘không cần đâu mình bắt taxi còn mấy cậu trả tiền nhé’

‘ok’

‘bye , mai gặp nhé’ Linh vẫy tay rồi lên taxi

‘ừ có j mai gặp ở quán nhé’ Vương Hàn vẫy tay chào Linh đi xa rồi ba người lại trở về đúng nguyên trạng bịt khẩu trang kín mít về đến phòng khách sạn thì gặp ngay anh quản lý.

‘mấy đứa đi đâu về đây để anh đi tìm’ Anh quản lý

‘chúng em đói nên đi ăn’ Tuấn Thần nói

‘Vậy hà mấy đứa có bị phát hiện không’ Anh hỏi

‘không ăn ngon không khí trong lành lắm’ Vương Hàn nằm lăn ra giường thở dài

‘có mùi lạ...không phải bom của mấy đứa đây chứ’ Anh quản lý ngửi

‘ai của ai, không phải của em đâu đây’ Vương Hàn chối cãi

‘ko phải của tớ’

‘ko phải của anh’

‘nó ở trên người mấy đứa’ Anh quản lý tiến lại gần người Vương Hàn ngửi

‘A có phải là mùi này không’ ‘Ờ ờ ờ’ Vương Hàn thở một hơi dài vào mặt anh quản lý

‘...’

‘Đúng là nó rồi đây’

‘à đó là mắm tôm ăn ngon lắm anh ạ’ Vương Hàn còn cố tình thở thêm vài hơi vào người anh quản lý

‘Với mùi hương như vậy ý hát cho fan nghe chắc chắn fan sẽ đổ gục hết cho mà xem’ ‘ha ha ha’ Vương Hàn cười lớn, hai người kia ở bên cạnh cũng được đà bắt nạt anh quản lý.

Chương 25: Lời Nói Dối Có Thể Tin Được

Sáng sớm mùa Hạ nắng vàng chiếu xuyên qua cửa kính của quán cà phê mà Linh đang làm thêm, hình bóng của một cô gái có thân hình nhỏ bé đang lau dọn bàn ghế để chuẩn bị đón khách.

Vị khách đầu tiên bước vào, tưởng ai hóa ra là mấy người bạn thân của Linh

'ê Linh' Ngọc gọi

'sao uống j ănj hả' Linh đi đến đập bàn

'ê ê đối xử vs khách như vậy đó hả' Ngọc

'ngày nào mày cũng đến đây còn bắt tao đi giao hàng cho mày nữa liệu tao có nên đối xử vs mày tẹ một chút không'

'nhanh lên tao đói quá' Ngọc bày ra bộ mặt nũng nịu. Linh vào lấy cho Ngọc một cốc sữa và một đĩa com rang trứng.

'mày ăn đi' Linh đặt lên bàn ăn rồi ngồi xuống nói vài chuyện.

'Ngọc, dạo này mọi người thế nào rồi' Linh hỏi về những người trong nhóm

'Bình thường thi thoảng tụi mình vẫn làm vài vụ. Họ vẫn coi mày là anh em đấy' Ngọc vừa nói vừa cầm cùi ăn

'Tao biết tao cũng muốn nhập cuộc lắm chứ nhưng mày biết lý do mà' Linh nói chứ đựng tâm trạng đầy tiếc nuối

'mày phải cố gắng lên đấy' Ngọc vẫn cầm cùi ăn để che đi điều gì đó. Ăn nhiều đến bị sặc

'sao mày không để ý j vậy. Ăn từ từ thôi' . 'mày uống đi' Linh lấy cốc sữa đưa cho Ngọc. 'Mày sao vậy sao tự nhiên lại khóc' Linh thấy Ngọc ứa nước mắt liền cầm tờ giấy đưa lên lau mắt cho Ngọc.

'Tao thương mày' Ngọc gạt lấy tờ giấy rồi lau nước mắt.

'thương cái j mà thương' . 'nín đi tao không sao' 'à Ngọc tao có việc nhờ mày'

'Việc gì' Ngọc nín khóc

'hôm qua tao tan ca về nhà lúc 11h đêm ý. Có mấy thằng đi theo tao định làm chuyện xấu với tao mày giúp tao xử bọn nó nhé'

'cái j sao mày không gọi cho tao ngay lúc đó. Mày có sao không' Ngọc lo lắng hỏi

'không sao mày có người cứu'

'mày quá' Ngọc thờ dãi 'mày có nhớ mặt chúng nó không'

'có mày cứ bắt chúng nó lại rồi chụp ảnh cho tao, tao nhận ra mặt ngay, chỉ dẩy dõ thôi đừng để nó chết, mệt lắm'

'ừ tao sẽ nhẹ tay'. 'nhưng mà thật sự không thể sao'

'không hôm qua tao chạy trốn, đoạn đường ngắn thôi nhưng cũng đủ để tao hô hấp khó khăn rồi'

'thôi tao đi đây có vấn đề j thì báo cho tao một tiếng nhé tao sẽ đến giúp mày ngay' Ngọc thu dọn đồ đạc rồi đứng dậy vừa quay ra cửa thì bắt gặp ba người con trai bịt kín mặt mũi dơ tay vẫy chào miệng còn nói

'Hì' giọng nói hơi ngượng ngùng.

'ba cậu đến rồi à vào đi đợi mình một lát' Linh gọi ba người vào (nói bằng tiếng trung)

'woa Linh ơi tiếng trung của bà giỏi ghê vậy mà tui không biết hôm nào chỉ cho tui với nha' Ngọc tâm khức khẩu phục Linh

'ừ thôi biến đi' Linh xua tay đuổi Ngọc rồi quay lại chỗ ba chàng trai ngồi.

'sao mấy cậu muốn ăn gì. Nếu à bún đậu mắm tôm thì ở đây không có đâu nha' Linh cảnh báo

'không tụi này không ăn món đó nữa đâu. Cậu lấy cơm rang trứng nhé bốn phần nhớ cả nước ngọt nữa' Thiên Vương nói.

'ok' 5 phút sau bốn phần được đem ra

'cậu ngồi ăn luôn cùng tụi này đi phần đó là cho cậu mà' Thiên Vương nói

'mình còn phải làm việc không ngồi cùng mấy cậu được đâu' Linh từ chối

'cứ ngồi đi mà' Linh không kịp chạy đã bị Vương Hàn kéo tay ngồi rồi xuống nhét thìa vào tay Linh. Không khí lúc này im lặng đến lạ thường Linh cảm nhận được điều đó và cũng biết vì sao họ lại im lặng.

'Linh' Tuấn Thần gọi

'dạ' Linh có vẻ hơi lo sợ nói

'tại sao em lại quay về Việt Nam mà không nói với bọn anh một tiếng.'

'Em... em' Linh ấp úng nói

'cậu nói là vì sao chứ' Vương Hàn sốt ruột hỏi

'Thực ra... thì..' Linh vừa nói vừa nghĩ

'Thì sao cậu nói đi' Vương Hàn vội vàng nói

'Thì...'... 'Không phải anh quản lý đã nói với mấy cậu rồi sao' Linh nói nhưng vẻ mặt đầy lo lắng và không dám nhìn thẳng vào mắt của ai cả.

'có anh ấy có nói anh ấy bảo cậu về Việt Nam để phát triển sự nghiệp' Thiên Vương trầm lặng nói.

'À thì như vậy đó, mk về nước mình để phát triển sự nghiệp của mk' Linh nói mạnh mẽ

'Nhưng sao cậu lại ở đây và ăn mặc như vậy' Vương Hàn gắt lên hỏi

'Thì...'

'Cậu nói trong thư rằng nếu muốn biết cậu có sống tốt không thì lên mạng tìm tên cậu là sẽ biết sao. Nhưng ớ tìm rất nhiều lần, trong suốt ba năm nay tớ không hề tìm thấy một chút tin tức gì của cậu cả, và cả lần gặp này tụi tớ cũng chỉ là tình cờ thấy cậu. Cậu giải thích đi chuyện này là sao' Vương Hàn thật sự tức giận mà hét lên với Linh

'Thực ra... Mình cũng muốn nổi tiếng lắm chứ nhưng mà vì gia đình gặp khó khăn nên mình không thể làm gì khác được đành phải rời bỏ việc học để đi làm thêm.' Linh nói

'Vậy sao cậu con về, ở bên Trung có phải tốt hơn không. Cậu đi diễn kiếm tiền rồi đi học, có khi còn dư để gửi về cho bố mẹ nữa mà' Vương Hàn nói

'cậu không hiểu được đâu, nếu mình ở bên Trung thì mọi người ở Việt sẽ đàm tiếu rất nhiều, ai cũng sợ điều đó mình nghĩ mấy cậu cũng biết điều đó chứ' Linh lấy lại tinh thần và nói với vẻ tức tối.

'Thôi. Nếu như em đã nói như vậy thì tụi anh tin em.' Nghe Linh nói có lý nên Tuấn Thần ngăn cản Linh và Vương Hàn cãi nhau.

'...'

'Sắp tới tụi anh phải quay MV và chọn địa điểm là ở Đà Nẵng anh muốn em làm bạn diễn cho tụi anh'

'hà em biết gì đâu'... 'với lại em còn bận làm việc nữa' Linh từ chối

'nếu cậu không đi tớ giận đấy' Vương Hàn vênh mặt quay đi

'Xin nghỉ làm đi, đi chơi với tụi này một tháng coi như xả stress đi'

'Nhưng mà...' Linh từ chối

'Không nhưng nhị gì hết đi thôi' Thiên Vương đứng dậy kéo Linh ra khỏi quán. Vừa ra đến cửa thì dừng lại

'Tụi này cho cậu thời gian là 2 tiếng để cậu chuẩn bị đồ. Sắp xếp xong thì đến đây cùng đi luôn với tụi này. Còn việc làm anh quản lý sẽ lo hết cho cậu.'

'ok' Thiên Vương nói một tràng rồi đẩy Linh lên chiếc xe của mình cùng nhau hộ tống Linh về nhà thu dọn đồ đạc.

Vừa vào đến cửa nhà Linh, thấy mẹ và bố đang ngồi xem tivi ba người kia cúi đầu chào một cách lễ phép

‘Cháu chào cô chú’ Ba người chào bằng tiếng Việt tuy có hơi gượng gạo nhưng rất dễ nghe.

‘Linh đây là...’ bố hỏi

‘Mẹ đây là bạn con ở bên Trung mới sang chơi’

‘à có phải là mấy bạn ở cùng nhà không’ Mẹ nhớ lại

‘dạ đúng rồi, là mấy bạn ấy. Mẹ ơi con đã hứa với mấy bạn ấy là sẽ làm hướng dẫn viên du lịch cho mấy bạn đấy rồi giờ con phải đi ngay cùng mấy bạn đấy mẹ cho con đi nhé’

‘đi chơi sao...’.. ‘có được không vậy’ Mẹ lo lắng

‘được mà mẹ. Mẹ có thể vào phụ con được không’ Linh nói rồi kéo mẹ vào trong

Một lúc sau thấy mẹ Linh đi ra mắt có vẻ đỏ hình như là vừa mới khóc, bố nhìn thấy liền tỏ vẻ quan tâm.

‘em sao thế, sao lại khóc’

‘không, không có gì’ Mẹ lắc đầu

‘thế sao lại khóc’

‘mẹ thấy con có những người bạn vừa tài giỏi lại vừa tốt bụng nên có hơi xúc động chút thôi, mẹ bảo mẹ cảm thấy có lỗi với con khi ngày xưa ngăn cản con sang Trung.’ Linh giải thích cho bố hiểu. Nhưng bố thừa biết đây không phải là lý do thật.

‘Linh con cảm thuốc chưa’ Bố hỏi

‘con cảm rồi’ Linh gật đầu. Mặc dù chỉ học một chút tiếng Việt nhưng ba người kia có vẻ hiểu được nội dung cuộc đối thoại giữa bố Linh và Linh.

‘Thuốc’ Thiên Vương đột nhiên nói. Câu nói này khiến cho Linh hơi bối rối.

‘À ...thì thuốc đó là thuốc dự phòng lỡ như có ốm đau gì thì còn dùng đến’

‘À ra vậy hả. Xong chưa chúng ta đi thôi’ Bốn người tạm biệt bố ẹ Linh rồi ra sân bay bay thẳng vào Đà Nẵng.

Bạn đang đọc truyện *Tuổi Trẻ Sục Sôi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 26: Quay Mv

Họ đáp xuống sân bay, đi không báo trước điều gì nên không có một ai ra đón cả.

‘Haizzz... thoải mái quá không có ai ngăn cản không có chen lấn thật là thoải mái quá đi’ Vương Hàn vươn vai thoải mái.

Từ sân bay về khách sạn cũng mất một khoảng thời gian dài. Xuống đến cửa khách sạn Linh hơi choáng không cẩn thận bước hụt, may có Thiên Vương đi sau đỡ kịp.

‘Cậu không sao chứ’

‘không sao. Hơi mệt thôi vào nghỉ là hết thôi’.

Linh nhận phòng, Linh vội chạy lên phòng rút hộp thuốc bố đưa vội vàng uống. Đến khi tinh thần ổn định lại mới đứng dậy sắp xếp đồ đạc.

‘Linh ơ’ Tiếng gọi ngoài cửa.

‘chuyện gì vậy’ Linh chạy ra khỏi cửa thấy người đứng đó là Vương Hàn

‘đi ra biển thôi’. Vương Hàn nói xong Linh để ý đến bộ đồ của cậu ta. Quần short và áo thun trắng

‘đội mình một chút mk thay đồ đã’ Linh đóng sầm cửa rồi đi thay đồ. Chọn một chiếc áo croptop ba lỗ và một chiếc quần đùi jean, lấy thêm chiếc sơ mi

trắng khoác ngoài. Đi ra cửa tường Vương Hàn đi rồi ai ngờ cậu ta vẫn đứng ở đấy. Nhìn thấy Linh Vương Hàn đứng hình vài giây

‘xong rồi hả. Chúng ta đi thôi’ Vương Hàn nói

‘ừm’ Linh gật đầu. Vương Hàn khoác vai Linh đi

‘Linh à cậu có biết không. Ngày trước hay bây giờ cậu vẫn luôn đẹp như vậy’. Vương Hàn khoác vai Linh, kéo sát cô lại nói nhỏ vào tai.

‘Chuyện tớ là ai chứ’ Linh không hề e dè mà ngược lại còn tỏ ra vui mừng

‘Cậu ăn mặc như vậy khiến tớ chỉ muốn làm bạn trai của cậu mãi thôi’

‘Này cậu ăn phải cái gì vậy, tớ mặc thế nào mặc tớ liên quan gì đến cậu, mà tớ nói cho cậu hay Linh nay vẫn giống Linh xưa vẫn tươi roi rói vẫn là Linh Xinh’ Linh gạt tay Vương Hàn ra huych vào ngực của Vương Hàn.

‘A... Linh cậu đánh tớ’ Vương Hàn đau đến nhăn mặt.

‘cậu có giỏi thì lại đây lại đây mà đánh tớ’ Linh chạy nhanh ra phía trước.

Bốn con người thông dong đi trên bãi biển. Họ cùng mặc đồ tông trắng, màu thể hiện cho thanh xuân, tuổi trẻ, sự tươi mới và trong sáng. Họ năng động họ đầy lòng nhiệt huyết vì ước mơ, vì tương lai. Họ đã sẵn sàng cho một cuộc hành trình mới, cùng nhau vượt qua tất cả cho dù mỗi người một nơi.

‘hello, xin chào Ê mấy cậu quay mặt ra đây nhìn máy quay đi’ Vương Hàn cầm máy quay, chạy đến chỗ tường người một.

‘đây là ai đây có phải là đại ca của chúng ta không.’

‘em quay cho cẩn thận anh mà xấu thì đừng có trách anh đấy’

‘kệ em ai bảo anh xấu’

‘đây là ai, chẳng phải là anh chàng lạnh lùng có nụ cười âm áp của chúng ta sao’. ‘Thiên Vương cậu quay mặt ra đây một chút thôi, một chút thôi mà’ theo phản xạ Thiên Vương quay đầu lại nở một nụ cười tươi rồi lại quay mặt đi.

‘ai... ai đây sao ở đây lại có một bạn gái xinh như vậy’

‘Vương Hàn cậu bị bệnh hả hay ban nãy bị đánh đến ngu người luôn rồi’

‘tôi nói cho các bạn một bí mật đây là người bạn gái của chúng tôi đây. Khi gặp cô ấy mọi muộn phiền của chúng tôi đều tan biến hết.’ Vương Hàn quay camera về phía Linh, Tuấn Thần và Vương Hàn ba người họ dường như đang bàn tính chuyện gì đó. ‘ê mấy người làm gì đấy’ Vương Hàn tiến lại gần ba người đó. bắt chọt ba người cùng té nước vào mặt Vương Hàn.

‘Aaaa’ ‘Mấy người dám hắt nước vào người tôi’ ‘tôi cho mấy người chết’ ‘đừng có chạy đứng lại đó ngay cho tôi’. Đôi khi chỉ cần ở bên nhau trên đũa như vậy là đủ rồi.

Bạn đang đọc truyện *Tuổi Trẻ Sục Sôi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 27: Quay Mv

Sáng sớm, cả đoàn đã tập chung dưới cổng khách sạn lên đường tiến đến Bà Nà hill. Họ xuất hiện với phong cách bụi bặm bụi kín. Cổng vào là nơi đông người nhưng có một cảnh quay ở đây mọi thứ đều phải chuẩn bị một cách kỹ lưỡng từ khâu trang điểm, đến bảo đảm sự an toàn cho tất cả mọi người. Linh và Vương Hàn có cảnh quay nên phải đi chuẩn bị.

Nội dung của MV lần này là: Ngày kỷ niệm của tình bạn.

Có lẽ bài hát cũng sẽ chẳng liên quan nhưng nó sẽ được làm thành một bộ phim ngắn. Bài hát đầu tiên sẽ nói về cuộc gặp gỡ của bốn người, bài thứ hai sẽ là ước mơ của bà người và bài cuối cùng sẽ là dành tặng cho cô gái của bà người. Ý nghĩa của album sẽ được giữ bí mật không cho Linh biết.

‘không ngờ Việt Nam lại có cảnh đẹp như vậy, thật quá hùng vĩ’ Tuấn Thần khen

‘anh yên tâm lên trên còn đẹp nữa’ Linh chăm chú nhìn ra ngoài. Khoảnh khắc này cô chỉ muốn thời gian ngưng lại.

Những cảnh quay tiếp theo là cảnh mà tất cả các fan của Friends sẽ phải chen tỵ với Linh. Từng người mộ sẽ nắm tay của Linh kéo đi chơi, chạy vòng quay hết nơi này đến nơi khác, rồi chơi đu quay những hình ảnh đẹp nhất của bọn họ được ghi lại. Trời đã về đêm nhưng mọi người vẫn phải tiếp tục quay, nhiệt độ bắt đầu hạ thấp, có lẽ Linh đã không còn quen với lịch làm việc dày đặc như thế này nữa, mệt mỏi cộng thêm hơi lạnh khiến cô bắt chợt ho vài tiếng, Thiên Vương từ xa khoác cho cô chiếc áo vào người.

'Cám ơn'

'cẩn thận không bị lạnh đấy' Thiên Vương khoác vai Linh. Linh gật đầu. Với những hành động như nắm tay, khoác vai, vẹo má đối với Linh và ba người bạn này thì là bình thường, nhưng một khi đã vào mắt người khác thì là chuyện động trời. 'nếu thấy không khỏe thì nhớ nói ra đấy. Nếu cậu không nói bệnh nặng hơn thì tội này sẽ bị chậm tiến độ ra mắt MV đấy'

'BIẾT RỒI' Linh nói rõ ràng từng từ một.

'Nào quay tiếp thôi? Anh quay phim nhắc nhở.

Cảnh quay cuối cùng trong ngày, bối cảnh là buổi trình diễn của ba nhân vật nam dành tặng cho nhân vật nữ.

'Chuẩn bị.' 'diễn' Lời đạo diễn vừa hô tiếng nhạc và toàn bộ đèn được phát sáng, tập chung chủ yếu vào ba người đang nhảy và hát kia.

'Tôi vẫn luôn tin rằng, ở một góc nào đó trên thế giới này, sẽ có một vũ trụ nhỏ thuộc về riêng tôi' Tiếng nói ấm áp quen thuộc của Tuấn Thần

'Là em, Là em, chính là em, là em, là em, thật sự là em đó,...nếu thật sự là em. Hãy để tôi nhìn thấy, để tôi gặp được em' tiếng hát của ba người hòa cùng một lúc.

Cô gái trong trường hợp này chỉ cần diện một chiếc váy thật đẹp đứng đó thưởng thức màn trình diễn của riêng mình.

Nhưng không hiểu vì sao ba người họ vừa cất tiếng hát, Linh vô thức đứng ngẩn người, đạo diễn phát hiện ra nhưng không hề hô cut. Càng về sau Linh càng như người mất hồn

'Trên thế giới này ai cũng có lúc mất thăng bằng, và những suy nghĩ viển vông của họ chẳng có người hiểu, chẳng có ai hiểu, ai mới có thể là vũ trụ nhỏ mà tôi vẫn luôn muốn bảo vệ. Là em là em...'

Nghe đến đây giọt nước mắt của Linh đã rơi xuống, đây không phải là diễn mà là cảm xúc thật sự của cô. Nếu như ngày đó cô không bỏ đi thì bài hát này cô sẽ được hát chung cùng bọn họ, được nhảy cùng bọn họ, được debut cùng bọn họ, nếu như ngày đó cô không bỏ đi thì bây giờ cô có thể đường đường chính chính đi bên cạnh bọn họ mà không sợ ai chỉ trích, nếu như...rất nhiều nếu như. Nhưng nói ra liệu cô có hối hận không, nói ra có quay lại được không. Sẽ chẳng thể nào quay lại được và sẽ chẳng bao giờ cô dám đối mặt với hiện tại nữa.

'Cut' đạo diễn hô to 'làm tốt lắm!'. 'Linh em có thể đi làm diễn viên được đấy' đạo diễn khen hết lời.

'Linh em sao thế sao hồi nãy diễn lại khóc nó đâu có trong kịch bản đâu' Tuấn thần đưa khăn giấy cho Linh

'...Hả...nó không có trong kịch bản sao. Em tưởng cảnh này phải rơi nước mắt' Linh biết nó không có trong kịch bản, để che giấu tâm tư của mình Linh phải giả vờ như vậy

'không sao thật sự rất hay đó, mấy đứa lại đây mà xem nó rất sống động đấy' anh đạo diễn gọi mọi người lại xem cảnh quay.

Bạn đang đọc truyện *Tuổi Trẻ Sục Sôi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 28: Scandal

Linh vừa và Tuấn Thần tiến về phía đạo diễn. Linh cảm thấy hoa mắt rồi loạng choạng ngã xuống. Trong mơ hồ cô nghe thấy mọi người đang gọi tên mình.

Tỉnh lại thì đã là ngày hôm sau, cô cố gắng ngồi dậy, nhìn quanh phòng không có một ai. Vợ lấy điện thoại ở bên cạnh xem mấy giờ thì phát hiện ra rất nhiều thông báo Facebook.

'nhìn xem con nhỏ này là ai đấy tao nhìn quen mà chẳng nhận ra'

'cái con nhỏ này là cái gì vậy sao được ba ông ấy thương dữ'

'liệu có phải đồ lăng nhăng không'

'tôi biết nó là ai cái con này hay hình như làm việc ở quán coffee ở bên dưới khách sạn mấy anh ấy ở'

'cái gì ??? What the hell cô ta là nhân viên phục vụ hả sao có thể chứ'

'cô ta có....'

Rất nhiều, rất nhiều những lời nói khó nghe dành cho Linh, cô biết mình sẽ nhận phải kết cục như thế này. Xem qua mấy tấm hình thì đó là những hành động của cô và bà người kia. Nào là nắm tay, nào là khoác vai, véo má. Còn có cả những hình ảnh thân thiết giữa bốn người với nhau.

'Ôi trời !! Cái thế giới này không có gì là không thể giật tít. Cái gì mà *Chuyện tình tay tư một cô gái bà người đàn ông* rồi lại *Đề nổi tiếng cần phải trả giá*, *một bước lên tiên, vài bước xuống đất* haizz...' Linh không thấy khó chịu ngược lại cô còn cười.

Bước xuống giường Linh kéo cây truyền đi ra khỏi phòng cửa mở thì đám phóng viên ập tới xô đẩy du ngã Linh xuống đất, cú ngã dẫn đến bị chệch vẹo, tay xưng vù rồi máu bắn ngược lại ống truyền rồi còn ra hết ngoài nữa. Linh vội rút kim ra rồi đứng dậy nhưng vì choáng váng mà không dậy được. Ánh đèn flash cứ nháy liên tục khiến mắt Linh hơi đau cô vội lấy tay che mắt lại. Đúng lúc đó cửa thang máy mở ra.

'Linh'. Thiên Vương chạy lại chen vào giữa đám đông ôm lấy Linh kéo cô ấy vào trong. Tuấn Thần và Vương Hàn thì cố gắng đẩy đám đông kia ra ngoài.

'Linh cậu tỉnh lại đi, mau đi gọi bác sĩ' Khi được Thiên Vương ôm lấy và kéo vào trong thì Linh đã ngất đi rồi. Chả đó vỡ vụn nên khuôn mặt có chút tái nhợt. Vương Hàn chạy đi gọi bác sĩ Tuấn Thần và Thiên Vương đỡ Linh lên giường

'tránh ra các người định làm loạn đây hả đây là bệnh viện nói bệnh nhân cần yên tĩnh mấy người làm ảnh hưởng đến bệnh nhân chúng tôi sẽ kiện mấy người đây' cô y tá đi theo ngăn cản đám phóng viên. Bác sĩ sơ cứu cho Linh công thì rồi đi sắc mặt của bà người trai này cực kỳ không tốt.

Khi Linh tỉnh lại, trong phòng chỉ có duy nhất Thiên Vương đang khoanh tay trước ngực đầu hơi cúi tư thế đang ngủ. Linh tỉnh thành lại lấy sức hỗ tay ngồi dậy gây ra tiếng động khiến cậu ta tỉnh lại.

'Cậu tỉnh rồi à, nào để mình đỡ cậu dậy, từ từ thôi, chậm thôi' Thiên Vương từ từ đỡ người Linh ngồi dậy.

'hai người kia đâu rồi' Linh hỏi

'họ đi gặp bác sĩ rồi chút nữa sẽ quay lại.'

Bạn đang đọc truyện *Tuổi Trẻ Sục Sôi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 29: Kết Thúc Là Mãi Mãi Sao!!!

Tiếng mở cửa vang lên, Tuấn Thần và Vương Hàn bước vào thấy Linh tỉnh lại khuôn mặt không còn căng thẳng nữa, ngược lại còn có tình tứ ra giận dữ.

'Linh có phải cậu ghét bọn này lắm đúng không' Vương Hàn hét lên.

'hà' Linh bị Vương Hàn dọa cho mặt tái mét

'nếu cậu mệt cậu có thể nói cho bọn này biết, tại sao cậu lại liều mạng như vậy cậu có biết, cậu suýt nữa thì mất mạng không hả.' Bình thường Vương Hàn không hề câu giận nhưng một khi đã giận thì khuôn mặt của cậu ấy thật đáng sợ.

'Mình....'

'Thôi em đừng dọa Linh nữa, nhìn xem mặt con bé nó tái xanh đi rồi kìa' Tuấn Thần đứng sau chỉ biết cười.

'em nói đùa đâu thật mà bác sĩ nói vậy còn gì'

'này cậu định lừa tớ hả, mơ đi tớ bị sao bản thân tớ rõ nhất mà, cậu đừng có mà lừa tớ.' Linh lấy lại biểu cảm chọc ngược lại Vương Hàn. 'tớ đoán bác sĩ bảo tớ truyền xong chai thuốc này là có thể về nhà.'

'cậu...'

'sao có đúng không cậu không lừa được tớ đâu'

Truyền xong chai nước Linh rời khỏi rời khỏi bệnh viện dưới sự hộ tống của một dàn vệ sĩ và ba anh chàng đẹp trai. Đám phóng viên này rất zai không

hề rời khỏi bệnh viện họ không đứng ở trong phòng bệnh thì ở ngoài cổng. Nếu tản ra thì sẽ không bị tắc đường nhưng khi bốn người này đi ra thì đến chỗ cho người đi bộ cũng không có. Cố gắng lắm bốn người mới vào được trong xe.

Tiến độ quay MV không bị chậm vẫn kịp thời gian, Linh vẫn giữ được tình trạng tốt khi ở bên cạnh ba người này. Quay thêm ở Nha Trang và Tp HCM, rồi lại trở về Hà Nội để chuẩn bị cho show diễn. Linh được cho thêm vào vũ đoàn để trình diễn cùng ba người bạn của mình, rất nhiều người đã thắc mắc tại sao bất kể phần trình diễn của Friends đều có mặt Linh ở trong đó đều được diễn cùng.

'Cậu sao thế' Thiên Vương hỏi

'à tại lâu không tập nên hơi mệt thể lực có bị giảm' Linh ngồi nghỉ mồ hôi nhễ nhại.

'sao cậu lại không tập'

'Tại bận kiếm tiền'

Một cái lý do rất củ chuối cái này ai tin, nhưng với cái vẻ mặt này của Linh không muốn tin cũng phải tin.

Ngày diễn, vốn dĩ hôm nay sẽ phơi bày hết sự thật, hết những thắc mắc của người hâm mộ, "LINH LÀ AI". Nhưng lại xảy ra sự cố không thể lường trước được.

Từng màn trình diễn, từng bước nhảy tựa như tuổi trẻ thanh xuân của họ, từng kỉ niệm, từng này tháng vui vẻ của cái năm ấy.

Đến màn trình diễn thứ 6, Linh cảm thấy bản thân mình không tốt cô đã cố gắng tập chung nhưng vì những cơn đau nhói ở tim, những cơn ho mà cô không thể tiếp tục đành phải bỏ cuộc giữa chừng, mặc cho ba người kia nhảy Linh chạy nhanh vào trong, vừa khuất bóng trong khán đài thì Linh ngã khụy xuống. Mọi người xúm vào đỡ lấy Linh.

'Linh em có sao không' Anh quản lý chạy lại đỡ lấy Linh

'Anh không được cho bọn họ biết em như thế này. Em xin anh đừng cho bọn họ biết' giọt nước mắt lăn trên má Linh, ánh mắt cầu xin. Linh cố gắng đứng dậy đi ra cầu thang bộ và ngồi thụp xuống, vớ lấy thuốc uống. Tầm 10 phút sau cô tình trạng đã ổn định cô lấy điện thoại ra xem buổi live stream của buổi diễn.

'hôm nay các bạn có vui không ạ' giọng nói quen thuộc của Tuấn Thần

'Vui...' Fans hét to

'cám ơn các bạn đã ủng hộ chúng tôi'

'yêu anh' Fans

'cám ơn' Ánh đèn đang sáng đột nhiên tắt, chỉ để lại duy nhất màn hình chiếu mọi người có thể nhìn rõ trên màn hình có những gì. Đó là những bức ảnh của Linh và ba người, những bức ảnh từ rất lâu cũng có mà mới đây cũng có. Điều này Linh không hề biết, vốn chẳng có ai cho cô biết cả nên cô rất bất ngờ.

'Các bạn có phải đang rất thắc mắc đây là ai đúng không' Tuấn Thần nói.

'Mình biết các bạn rất không thích cô ấy vì cô ấy là một nhân viên phục vụ, vì cô ấy không có tài năng đặc biệt'

'nhưng chúng tôi cu

Bạn đang đọc truyện *Tuổi Trẻ Sục Sôi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 30: Chia Tay Thôi! Kết Thúc Rồi

(xin lỗi vì lần trước đăng chương không hết tại mạng nhà mk nó bị lỗi)

'Các bạn có biết biểu tượng ngôi sao có nghĩa là gì không. Đương nhiên ai cũng sẽ nói nó tượng trưng cho hy vọng, may mắn. Ngoài ra, nó còn tượng trưng của từng người một, ngôi sao có năm cánh Tuấn Thần một, Vương Hàn một, Tôi một, một cánh cho các bạn, và một cánh cho cô ấy Linh' Thiên Vương nói.

'Linh vốn sẽ là một thành viên nữa của Friends nhưng vì một số lý do riêng mà cô ấy không thể ra mắt cùng chúng tôi. Nếu không có cô ấy thì sẽ không có chúng tôi ngày hôm nay. Chính cô ấy đã cổ vũ cho chúng tôi bước tiếp. Các bạn đã hết thắc mắc cô ấy là ai rồi chứ. Là người bạn thân nhất của chúng tôi. Hôm nay là sinh thần của cô ấy, chúng ta cùng hát chúc mừng sinh nhật cô ấy nhé được không.' Vương Hàn nói

'Chúc mừng sinh nhật của em..' mới đầu là ba người hát sau đó là tất cả các fan cùng hát.

'Linh em ra được rồi đấy' Tuấn Thần gọi nhưng vẫn chẳng thấy Linh đâu

'Linh' Thiên Vương

'Linh, bạn gái của tớ ra đây đi' Vương Hàn cất tiếng nói lên tất cả fan ở dưới đều hét lên vì ghen tỵ.

'xin lỗi cậu ta nói vui đó đừng tin' Tuấn Thần giải thích.

'chắc là xấu hổ nên trốn rồi'

'mọi việc đã rõ mong các bạn đừng trách cô ấy nữa. Bây giờ chúng tôi sẽ phục vụ các bạn thêm một bài hát nữa nhé. Nào các bạn chuẩn bị chưa....'
Vương Hàn lại quỳ tung sân khấu một lần nữa.

Linh ngồi ôm gối ở chân cầu thang khóc nức nở, nghe từng lời nói từng lời giải thích của bọn họ, cô thật sự cảm thấy hạnh phúc vì bọn họ vẫn coi cô là bạn, cô cảm thấy hối hận vì cô đã lừa dối bọn họ. Vào một khoảnh khắc nào đó cô muốn chạy ngay ra giữa sân khấu ôm lấy bọn họ những người bạn của cô, nhưng người mà cô yêu quý, những người luôn coi cô là bạn, những người có thể tha thứ cho bất cứ hành động mà cô đã làm.

'Bây giờ sẽ là bài hát mà chúng tôi đã tự viết lời để dành tặng cho cô gái đó.' Tuấn Thần nói. Linh vội cầm điện thoại lên xem. Tiếng nhạc vang lên đúng bài hát mà cô đã đóng MV, cô không biết mình đã trở thành một con người như thế nào trong mắt họ nhưng cô họ vẫn là những người bạn tốt nhất.

Cô gắng kìm nén cảm xúc lấy hết can đảm đi vào vào trong hậu trường.

'Linh cậu vừa đi đâu về vậy' Vương Hàn chạy lại hỏi.

'Mình đi mua đồ' Linh xách vài chai nước trên tay

'Đi sao không bảo làm mọi người lo quá'

'Mình quên mất. Thôi mọi người uống nước đi' Linh cúi xuống lấy nước ở trong túi ra đưa cho mọi người.

Đưa đến tay Thiên Vương cậu ta mới thấy mắt Linh hơi đỏ. 'Linh cậu khóc sao'

'không mình không khóc khóc làm gì cơ chứ' Linh cúi thấp mặt để che đi đôi mắt đỏ hoe của mình.

'Cậu sao vậy, Linh' Vương Hàn và Tuấn Thần cũng tiến lại gần

'Mình không sao chỉ là bị bọ bay vào mắt thôi' Linh vừa nói vừa quay đi dụi mắt.

'Này, cậu không nói dối tại này được đâu có chuyện gì vậy' Thiên Vương nói.

'Không sao đâu mà' Linh vẫn quay đi.

'Linh em sao vậy, sao lại khóc nói cho anh nghe đi. Tuấn Thần cố kéo Linh quay lại.

'em...em.. '

'nói đi' Tất cả mọi người đều chú ý đến lời nói của Linh.

Linh đảo mắt qua từng người một rồi ôm trầm lấy Tuấn Thần. 'Em cảm ơn mọi người đã không quên em!.

'Ngoan nào nín đi. Đương nhiên là mọi người sẽ không quên em rồi vì chúng sẽ ta là gia đình mà' Tuấn Thần vỗ về Linh.

'Cậu sao vậy cậu luôn mạnh mẽ mà' Thiên Vương.

'Không sao đâu nếu cậu muốn cậu có thể đi cùng tại này mà' Vương Hàn.

Bạn đang đọc truyện *Tuổi Trẻ Sục Sôi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 31: Tạm Biệt

Sáng sớm, Linh tỉnh dậy do tiếng điện thoại của Tuấn Thần.

'em đang ở đâu thế'

"Em đang ở nhà có việc gì không. Haizz" Linh ngập dài một

'Em vẫn ngủ đây à. Trưa nay, bọn anh phải về nước'

'Hả. Ôi thôi chết đợi em chút em đến liền' Linh vùng dậy chạy vội đi đánh răng, rửa mặt.

Cô chạy bán mạng đến khách sạn mấy là họ chưa đi. Vừa vào cửa đã đâm phải anh quản lý.

'aaa. ... Em xin lỗi... Em xin lỗi' Linh cuống cuống xin lỗi.

'anh không sao.' anh quản lý đỡ Linh dậy 'Linh anh muốn nói chuyện với em'

Hai anh em đứng trên sân thượng của khách sạn nói chuyện với nhau.

'em đã có dự định gì không'

"Chưa có gì ạ"

'nếu chưa có dự định gì thì có thể về công ty làm việc tiếp. Công ty chuẩn bị ra mắt nhóm nhạc nữ mới anh định cho em vào nhóm rồi cùng ra debut.'

"Cám ơn anh, em không định tham gia show biz nữa."

'sao vậy'

"em có lý do riêng của em mà"

'Nếu em không muốn anh cũng không cưỡng ép tùy em thôi, nhưng anh hy vọng sự lựa chọn của em là đúng'

"Em tin đó là sự lựa chọn đúng".

Linh rời khỏi sân thượng đi xuống phòng khách sạn của ba người. Đi nửa đường bất chợt Linh cảm thấy hoa mắt chóng mặt đi không vững. Đứng dựa vào tường nghỉ một lúc rồi vội vàng lấy thuốc ở trong túi ra uống lấy uống để. Toàn bộ quá trình có lẽ anh quản lý đã nhìn thấy hết.

'Linh cậu định để bọn này không được ăn cơm với cậu lần cuối trước khi về nước hả' Vương Hàn trách

"Cậu đừng có lảm chuyện nữa đi. Này cầm lấy" Linh dúi một đồng đô vào tay Vương Hàn.

'Cái gì đây' Vương Hàn và Tuấn Thần cùng nhìn vào cái túi.

"Đây là một số đồ ở Việt Nam mấy cậu cầm về gửi cho 3 mẹ ở bên đó, gửi lời hỏi thăm mọi người giúp mình nhé. Cái này là của dì Nguyên cầm sang bên đó giúp mình nhé." Linh căn dặn.

'Cậu không định sang với tụi này sao' Thiên Vương nói câu này khiến ba người còn lại đều nhìn về phía Linh. Nhưng cô chỉ một biểu cảm.

"Mình có chút việc bận không đi được mấy cậu thông cảm"

'Anh rất mong em sang bên đó cùng bọn anh. Dù chỉ là đi du lịch' Tuấn Thần nói

"Em xin lỗi, em không thể". "Công việc của em, em đã chọn rồi không thể thay đổi được thi thoảng em sẽ sang chơi".

'Nếu đó là sự lựa chọn của em tụi này sẽ tôn trọng em. Nhưng nhớ thi thoảng phải sang chơi đấy, anh đây bây giờ giàu rồi có thể bao hữ chuyến du lịch cho mình em đi'.

"vâng em sẽ sang." Linh cúi đầu nở một nụ cười thật tươi"

Ngồi ăn cơm cùng với mọi người ai nấy đều cảm thấy tiếc nuối khi phải rời khỏi Việt Nam một đất nước xinh đẹp và đáng sống như thế này. 13h30 chuyến bay sẽ cất cánh vì sợ tắc đường nên mọi người đã lên đường đi ra sân bay từ lúc 12h. tuy là giờ buổi trưa nhưng mà đã có rất nhiều Fan đứng đợi ở đó.

Khi Ba người bước xuống họ không hề chen lấn xô đẩy dường như đã có sự chuẩn bị từ trước mọi người đứng thành hai hàng ngay ngắn chờ đợi. Linh bước xuống ánh mắt của các fan đã dễ nhìn hơn những hôm khác.

'Mấy câu đi cẩn thận nhé' Linh nói

"tụi này sẽ không sao đâu vì có vệ sĩ mà. Cậu đừng để mình như lần trước nữa nhé, lần trước còn được cứu lần này ai sẽ chẳng biết ai sẽ cứu cậu đâu." Thiên Vương căn dặn.

'Yên tâm sẽ không sao đâu tớ có đồng bọn mà, mấy đứa lần trước bị xử xong hết rồi'

"Linh em nhớ phải ăn uống đầy đủ đừng làm việc quá sức không lại ốm đấy"

'em biết rồi. Sao nghe mấy câu này ngược ghê, đáng lẽ ra em mới là người phải nói mấy câu này với mọi người chứ' Linh hơi xúc động

"Linh..." Vương Hàn ô lấy Linh một lúc rất lâu. "tớ sẽ nhớ cậu lắm đấy"

'Thôi đi Fan đang gào thét kia, tớ sẽ cố gắng sang sớm' Linh vỗ an ủi Vương Hàn.

Mỗi người chao cho nhau một cái ôm thay cho lời chào tạm biệt. Linh đứng từ xa nhìn về phía ba người ấy nước mắt cứ chảy ròng ròng.

'Tuấn Thần, Thiên Vương, Vương Hàn tạm biệt, tạm biệt lần cuối và mãi mãi' Linh nói thật nhỏ chỉ có cô mới nghe thấy.

Linh đã biết thế nào kết cục này cũng sẽ đến với cô.

Cô không thể kiềm chế được cơn ho của mình, ho rất nhiều, nhiều đến mức có cả máu, không thể ngưng được. Mọi người đã đi dần vào trong cùng với ba người đó rồi giờ chỉ còn lại một mình cô ở đây.

'cô gì ơi, cô có làm sao không. Mọi người ơi giúp với có người bị ngất.' Một người qua đường thấy linh đang nằm ngất ở đó liền kêu cứu.

Sau khi nghe thấy tiếng kêu từng người quay lại nhìn, rồi cùng thi nhau truyền tiếng xì xào.

'Cô ấy bị sao vậy'

'chẳng phải là Linh sao'

'ôi máu kia'

...

Tiếng xì xào truyền đến tai của ba người này, chỉ cần nghe thấy 'Linh, máu' họ đã thấy lo lắng, bất chấp mọi người đang xúm đông vào đó, họ lao qua đám đông chạy đến phía Linh đang nằm.

'Linh, cậu sao vậy tỉnh lại đi' Thiên Vương chạy đến đỡ Linh dậy.

'Đưa cô ấy đi nhanh lên' Tuấn Thần dục

Thiên Vương bế cô ấy lên chạy vào ra xe, đi thẳng đến bệnh viện. Họ bỏ cả chuyến bay về nước để tham gia show diễn để ở lại với Linh. Cô ấy vẫn nằm trong phòng cấp cứu, thi thoảng lại có y tá ra vào nhưng chẳng có tin tức gì.

'Linh ơi, con tôi nó sao lại như thế này' Mẹ Linh và bố Linh đi từ ngoài khóc lên khóc xuống.

'Hai bác' Ba người đứng lên chào hỏi.

'Các cháu chưa về sao' Bố Linh hỏi

'Chúng cháu sẽ ở lại cho đến khi Linh tỉnh ạ' Tuấn Thần lễ phép nói.

'Hai bác' tiếng của Ngọc từ xa chạy lại.

'Ngọc, con bé Linh nó...' mẹ Linh nói

'Bác cứ yên tâm cậu ấy không sao đâu, sẽ chữa được thôi' Ngọc an ủi mẹ Linh. 'Mấy cậu ra đây tôi nhờ chút việc' Ngọc đỡ mẹ Linh ngồi xuống ghế rồi nói nhỏ gọi ba người kia ra một góc nói chuyện.

Tại sân thượng của bệnh viện.

'Cậu có thể cho chúng tôi biết chuyện gì đang xảy ra với Linh không' Vương Hàn hỏi

"Cô ấy bị mắc bệnh tim (Mình không hiểu rõ về cái này nên chém mọi người thông cảm)." Ngọc

"Từ khi nào vậy"

"hai năm trước khi mà còn làm thực tập sinh của C.A. Trong một lần bị ốm cô ấy đi khám thì mới phát hiện ra bệnh này."

"Không lẽ cô ấy bỏ đi là vì chuyện này"

"Đúng. Trước đây, cô ấy cực ghét cái gia đình này vì nó à cô ấy phải bỏ ước mơ của mình. Cô ấy bỏ đi để tìm kiếm tương lai. Có một vài lần mẹ cô ấy gọi điện để thuyết phục cô ấy về nhưng cô ấy không về vì cô ấy đã có tương lai cho mình, mẹ cô ấy rất nhớ con nhưng vì hiểu tính của con nên đã thôi không đưa con về nữa. Nhưng nào ngờ căn bệnh ấy lại đến với cô ấy."

"Tại sao cô ấy không nói cho chúng tôi biết."

"Vì cô ấy muốn ba người sống tốt. Cô ấy vốn không nghĩ rằng ba người sẽ sang Việt Nam, cô ấy chỉ muốn lặng lẽ sống cuộc sống của mình thôi, cô ấy muốn cho các cậu không tìm thấy cô ấy."

"Tại sao cô ấy không chữa bệnh"

"có chữa, toàn bộ số tiền kiếm được khi ở bên đó đã dùng hết rồi, cả nhà kiếm tiền chỉ để mua thuốc chữa bệnh cho cô ấy thôi."

"Tại sao cô ấy không nói cho chúng tôi biết"

"Cô ấy không muốn các cậu dính đến một đứa như cô ấy, quá khứ thì đen xì, bản thiêu, không có tương lai. Cô ấy đã xác định rằng cô ấy sẽ chết, cô ấy chỉ mong khi các cậu xuất hiện là lúc cô ấy đã chết. Đáng lẽ bệnh của cô ấy có thể kéo dài thêm vài năm nữa nhưng vì không có tiền nên đành cầm cự bằng thuốc, không ngờ dùng điều trị thì bệnh lại tái phát nhanh như thế. Sáng nay, trước khi đi gặp mấy cậu cô ấy có đến gặp tôi nói rằng cơ thể của cô ấy có chút khác khác nên hơi lo, cô ấy nói nếu chuyện đó xảy ra thì hãy đưa cái này cho bà cậu." Ngọc rút một lá thư ra đưa cho Tuấn Thần rồi quay lại phòng bệnh.

Ba người vẫn ở trên sân thượng, nhưng không đọc lá thư đó. Ngọc vội vã chạy lên sân thượng gọi ba người này.

"Linh tỉnh rồi nhưng phải phẫu thuật, cần mấy cậu giúp"

Ba người tức tốc chạy xuống phòng bệnh. Thấy Linh vẫn ngồi dậy được trong lòng mỗi người tự khác cảm thấy bớt lo.

"Linh cậu tỉnh rồi sao" Vương Hàn chạy nhanh lại

"ừm" Linh nói. Sắc mặt của Linh bây giờ rất khó coi.

"Sao em thấy sao rồi" Tuấn Thần hỏi

"khá tốt" giọng nói thều thào.

"nghe cậu nói vậy tại này yên tâm rồi" mấy người cùng nở nụ cười tươi với Linh, nhìn thấy Linh nằm trên giường bệnh mà vẫn cố làm như không bị bệnh họ đau lắm, họ biết bây giờ họ chẳng thể làm gì ngoài việc cười nói trò chuyện khiến cho cô ấy vui.

"tớ có thể ra ngoài cùng mấy cậu được không" Linh nói. Bác sĩ đồng ý cho Linh đi ra ngoài nhưng không được đi quá khuôn viên của bệnh viện.

Linh ngồi trên chiếc xe lăn do Tuấn Thần đẩy đi, cho cô ấy dừng lại tại một ban công cao nhất của toàn nhà.

"Linh em thấy sao" Tuấn Thần hỏi

"rất đẹp em không ngờ bệnh viện lại đẹp như vậy."

"Em có sợ không" Tuấn Thần lấy hết can đảm nói.

"em sợ" Linh nói

"Sao em không nói cho bọn này biết" . 'em có biết bọn anh lo cho em lắm không'

"em biết mọi người lo cho em, nhưng em cũng rất lo cho mọi người"

'em lo cho mọi người thì em được gì chứ. Nếu em nói cho anh nghe từ đầu có phải là bây giờ em có thể đứng trên sân khấu rồi không'

"em xin lỗi"

'Không sao nhận ra lỗi của mình là tốt, bọn anh sẽ tha thứ, nín đi đừng khóc'

"mọi người có thể hát cho em nghe bài Young được không"

'Được tụi này sẽ hát cho em nghe'

* Đường đời nhiều lúc quanh cô có đôi khi tin tưởng chưa chắc mọi thứ sẽ đem hoa kết trái... Tôi làm thế nào để trở nên mạnh mẽ như vậy đây , mỗi nơi tôi đến, mỗi một trạm dừng chân cũng đều không thể quên, sân khấu ở trên cao xa tít, ánh hào quang dừng lại trên vai tôi, tôi vẫn nhớ như in hình dáng của mình ngày đầu tiên... ngẩng cao đầu vẫn thấy một ngôi sao sáng ngời*

Lời bài hát vừa dứt thì cũng là lúc Linh ngất lịm đi, lần này cô ấy ngất đi liệu có tỉnh lại được hay không vẫn là một câu hỏi khó trả lời.

Bạn đang đọc truyện *Tuổi Trẻ Sục Sôi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 32: Ngoại Truyện Cám Ôn

Ba người vẫn ở trên sân thượng, nhưng không đọc lá thư đó. Ngọc vội vã chạy lên sân thượng gọi ba người này.

'Linh tỉnh rồi nhưng phải phẫu thuật, cần mấy cậu giúp'.

Trước khi họ đến phòng bệnh của Linh họ đã đi gặp bác sĩ để hỏi về bệnh tình của cô ấy. Thực ra, không phải là không làm phẫu thuật được mà là tỷ lệ nó rất thấp không ai dám thử. Nếu muốn cố gắng cứu sống thì phải mời được một bác sĩ giỏi từ Hàn Quốc sang.

Để cứu sống Linh họ không thể không thử , bằng mọi cách phải cứu được cô ấy. Dù họ biết nếu thất bại thì cô ấy sẽ phải chết một cách đau đớn, nhưng họ phải thử v tương lại, vì cuộc sống, vì lời hứa 10 năm đó.

Bác sĩ căn dặn họ phải giữ tâm lý của cô ấy thật thoải mái, đáp ứng mọi yêu cầu của cô ấy. Khi Linh ngất đi cô được chuyển vào phẫu thuật luôn nửa ngày trời vẫn chưa ra. Ai nấy đều lo lắng đứng ngồi không yên.

Lá thư đó sẽ chẳng ai mở ra cả bởi họ tin rằng Linh sẽ khỏe lại, họ giữ lại lá thư để chờ một ngày nào đó chính tay cô ấy vứt nó vào thùng rác.

2 NĂM SAU.

'Tuần Thần anh lên mạng mà xem trời ơi giờ mọi người ai cũng điên đảo vì cô gái này này' Vương Hàn cầm chiếc điện thoại đi khoe. 'Em rất mong được gặp cô ấy, cô ấy rất xinh,cực kỳ xinh'

'Cô ấy sẽ không thêm gặp em đâu' Tuần Thần nói. Nghe thấy câu nói này Thiên Vương ngồi bên cạnh đang chăm chú đọc sách cũng buồn cười.

'Trên thế giới này làm gì có cô gái nào từ chối lời mời của em cơ chứ' Vương Hàn lên mặt.

'Có đấy' Tuần Thần nói.

'À' Vương Hàn háo hức muốn biết kết quả.

'Là cô ấy' Tuần Thần nhìn ra ngoài cửa. Một cô gái bước vào, Vương Hàn liền hét to rồi chạy đến ôm chầm lấy cô gái đó.

'LINH'

'Chào mừng cậu đã quay trở lại' Thiên Vương nói.

17 Tuổi họ gặp nhau,cùng nhau học tập cùng nhau thi đấu. 19 tuổi họ rời xa nhau. 20 tuổi phải chia tay qua sự chia tay mất mát và 22 tuổi họ lại trở thành một gia đình, lại trở về bên nhau.

Cái tuổi trẻ, thanh xuân này những con người này họ đã cùng nhau trải qua những tháng ngày vui vẻ và khó khăn. Cái tuổi trẻ ấy, cái thời vô lo vô nghĩ ấy, họ đã làm bạn với nhau, họ đã cùng nhau chiến đấu vì tương lai đó.

Tuổi trẻ thì không có gì là không thể, hãy làm tất cả những điều bạn muốn khi còn có tuổi trẻ

Bạn đang đọc truyện *Tuổi Trẻ Sục Sôi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

